

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 1.044

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 decembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.861. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004	1-219	12. — Regulament pentru modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare.....	221
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
10. — Regulament privind notificarea sucursalelor instituțiilor de credit și a prestării de servicii în mod direct.....	220-221	27. — Normă pentru modificarea și completarea Normei Băncii Naționale a României nr. 4/2006 privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor financiare nebancale.....	222-224

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează*) după cum urmează:

*) Textul modificărilor și completărilor este reprodus în facsimil.

A. Titlul I „Dispozitii generale”:

„Codul fiscal:

[...]

Definitia sediului permanent

Art.8- (1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfășoara integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țiței sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune urmatoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de catre o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră ca are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice:

1. Termenul "loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului indiferent dacă acestea sunt sau nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate sau se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

2. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziție sau un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar nici un drept legal oficial de utilizare a respectivului spațiu.

3. Deși nu este necesar nici un drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezență a unui nerezident

într-o anumita locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția celui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanții ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți :

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții în biroul acestuia . În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă se poate aplica alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți cărui i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urma a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" și dacă activitățile efectuate acolo depășesc activitățile precizate în alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se afla la dispoziția sa și constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de doi ani, petrece trei zile pe săptămâna într-o mare clădire de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

4. Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea "prin" locația în care are loc activitatea.

5. Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur "loc de activitate". Dacă există două locuri de activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea două sedii permanente. Se considera că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu, poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității

miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O strada pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legatură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără sa existe contract pentru un proiect complex de zugravire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă, un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugravit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleasi conditii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera ca el ramane în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

6. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se considera sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că, există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de șase luni. Astfel, activitățile a caror natură este repetitivă, în aceste cazuri, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel :

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În aceasta situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost, la început, conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transforma retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de

la înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite cum ar fi eșecul investiției.

7. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

8. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile sau activele necorporale precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui Stat Contractant în celălalt Stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui Stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celuiilalt Stat fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt Stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirile sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor, echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatorului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul sau dacă operează, asigură servicii, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se considera că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

9. Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane ce primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nici o importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu caștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui Stat în celălalt Stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

10. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în

calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți și nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

Comerțul electronic

11. Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web Internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un “loc de activitate” și nu există “un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje” în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul caruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un “loc fix de activitate” al societății ce operează serverul.

12. Distincția între site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă deoarece societatea ce operează serverul poate fi diferită de societatea ce desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească ca site-ul sau web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz societatea nu are nici o prezență fizică în locația respectivă deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri, nu se poate considera ca respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de gazduire a site-ului. În cazul în care societatea ce desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta detine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale articolului.

13. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

14. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral

sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz, daca datorită acestui echipament, societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății .

15. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența nici unui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

16. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în alin.(4) art.8 din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intra sub incidența alin. (4) art. 8 din Codul fiscal ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ:

- furnizarea unei legături de comunicații – foarte asemănătoare cu o linie telefonică – între furnizori și clienți;
- publicitatea pentru bunuri sau servicii;
- transmiterea informațiilor printr-un server-oglină în scopuri de securitate și eficiență;
- culegerea de date de piață pentru societate;
- furnizarea de informații.

17. Există un sediu permanent când însă aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer , echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății , intrucat aceste functii depășesc activitățile tratate la alin. (4) al art.8 din Codul fiscal.

18. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfășurate de respectiva societate.Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet , operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerata o activitate pregătitoare sau auxiliară.

O societate denumita “e-tailer” sau “e-comerciant” ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficienta pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv

pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

19. În ceea ce privește aplicarea alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta ofera serviciul de găzduire pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal. Alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte, sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că, ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o “persoană”, conform definiției de la pct. 20, alin (1), al art. 7 din Codul fiscal, alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul aceluia alineat.

20. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 “Sediu permanent” din Modelul convenției de evitare a dublei impunerii al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

21. (1) Persoanele juridice române, beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activității de lucrări de construcții, de montaj, activități de supraveghere, activități de consultanță, de asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice sau fizice străine nerezidente, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri, la organele fiscale teritoriale în a caror rază persoanele juridice române își au domiciliul fiscal, conform legii, potrivit procedurii instituite prin ordin al Agenției Naționale de Administrare Fiscala.

(2) Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(3) Persoanele juridice sau fizice străine nerezidente, care prestează servicii de natura activității de lucrări de construcții, de montaj, activități de supraveghere, activități de consultanță, de asistență tehnică și orice alte activități, în România prin intermediul unui sediu permanent, au obligația să depună declarații de impunere la organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca platitor de impozite și taxe, la termenul stabilit potrivit legii.

„Codul fiscal:

[...]

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

ART. 11

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente.

În cazul în care România a încheiat o convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este persoana afiliată străină, această reconsiderare a evidențelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către autoritățile române prin coroborare cu "Procedura amiabilă" prevăzută în respectiva convenție. În acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România și impune în consecință profiturile asupra cărora o persoană rezidentă în alt stat a fost supusă impunerii în statul său de rezidență, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condițiile stabilite între cele două persoane ar fi fost

cele convenite între persoanele independente, statul de rezidență al persoanei afiliate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescripție prevăzute de legislația internă a statelor în care persoanele afiliate în cauză sunt rezidente, în cazul în care prin convenția de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut altfel.

Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situațiilor financiare ale persoanelor afiliate.

La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor, autoritățile fiscale nu vor ține cont de împrejurările efective ce nu puteau fi cunoscute de către părțile la tranzacție la data perfectării acesteia și care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părți a valorii tranzacției.

Autoritățile stabilesc prețul de piață al acestor tranzacții aplicând metoda utilizată de către contribuabil, cu excepția cazurilor în care prin metoda utilizată nu se reflectă prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacției. În acest caz, autoritățile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda prețului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piațe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);

b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează

prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda prețului de revânzare

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;

b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

e) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

30. Metoda împărțirii profitului

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor între persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile

supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) circumstanțele cazului individual;

e) activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;

g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de nouitate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client, diferite de practica comercială obișnuită), în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În

cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda "cost-plus".

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând

dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

B. Titlul II „Impozitul pe profit”:**1. Punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obținute din activități economice, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care sumele respective sunt utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru susținerea activităților cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultăți materiale, a oamenilor fără adăpost, a centrelor de îngrijire a copiilor și bătrânilor etc. Justificarea utilizării veniturilor pentru susținerea activităților cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atestă efectuarea cheltuielilor respective.”

2. După punctul 8¹ se introduce un nou punct, pct. 8², cu următorul cuprins:

„8². Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La punctul 12 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

„[...]”

Veniturile și cheltuielile generate de executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.”

4. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.”

5. Punctele 18 și 19 se modifică și vor avea următorul cuprins:**Codul fiscal:**

„Venituri neimpozabile

Art. 20. Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung reprezentând acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări, înregistrate astfel, potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare; [...]"

Norme metodologice:

„18. În sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidența contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, investițiile financiare pe termen lung reprezintă activele înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile, constând în: acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare, sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum și la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câștigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective.”

6. După punctul 21 se introduc trei noi puncte, pct. 21¹, 21² și 21³, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„ Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

Art. 20¹. - (1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile și :

(a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. plătește impozit pe profit potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții ;
2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;
3. La data înregistrării venitului din dividende, deține participația minimă menționată la pct.2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile și dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în

care persoana juridică română îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct.1-3.

(b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una din formele de organizare prevăzute la alin.(4);
2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat tert, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;
4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009;
5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani . [...]”

Norme metodologice:

„21¹. În aplicarea prevederilor art.20¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, condiția legată de perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen- C-284/94, C-291/94 și C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit. ,,

„21². Pentru îndeplinirea condiției de la pct.3 lit.b) alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societățile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătescă, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții, unul din următoarele impozite :

- impôt des sociétés/ vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impôt sur les sociétés, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle società, în Italia;

- impôt sur le revenu des collectivités, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- D aň z příjmů právnických osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- φόρος εισοδήματος, în Cipru;
- uzņēmumu ienākuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T ársasági adó, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osób prawnych, în Polonia;
- D avek od dobička pravnih oseb, în Slovenia;
- D aň z príjmov právnických osôb, în Slovacia;
- корпоративен данък, în Bulgaria .”

„21³. Pentru aplicarea prevederilor art.20¹ Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- societățile înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции ."

7. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ 24. Nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate de contribuabil reprezentând diferențe de valoare aferente acțiunilor proprii dobândite și anulate ulterior dobândirii în situațiile prevazute de Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Punctul 28 se abrogă.

9. Punctele 31 si 32 se abrogă.

10. Punctul 34 se abrogă.

11. Punctele 35¹ și 35² se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

„ [...]

j) cheltuielile efectuate, în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative,

în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant;”

„k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant;”

Norme metodologice:

„35¹. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

35². Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.”

12. Punctele 41 și 42 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

„[...]”

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor Titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme; [...]”

Norme metodologice:

„41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

„42. În sensul prevederilor art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse în întregime ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care stocurile/mijloacele fixe distruse se găsesc în zone

pentru care s-a instituit, potrivit prevederilor legale în vigoare, stare de urgență, contribuabilii fiind obligați în această situație să respecte și să aplice prevederi legale speciale pentru fiecare domeniu, precum și măsuri dispuse de autoritățile competente. Totodată, sunt considerate deductibile și cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe și în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

13. Punctul 48 se completează cu un nou alineat, cu următorul cuprins:

„ [...]

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.”

14. Punctul 49¹ se completează cu un nou alineat, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„ p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. este în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depășește mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecilor, schimburilor de specialiști, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale. ”

Norme metodologice:

„[...]”

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și/sau care acordă burse private, pe baza de contract, în condițiile Legii nr.376/2004 privind

bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de art.21 alin.(4) lit.p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

15. După punctul 56 se introduce un nou punct, pct. 56¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„Art.22. - (1) [...]

- 1) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.”

Norme metodologice:

„56¹. Pentru aplicarea prevederilor art.22 alin.(1) lit.l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat și al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.”

16. Punctele 62 și 70 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

“Art.23 [...]

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit, române sau străine, instituțiile financiare nebankare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum și cele obținute în baza obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.”

[...]

(7) Prevederile alin.(1)-(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, instituțiilor de credit, precum și instituțiilor financiare nebankare.”

Norme metodologice:

„ 62. În sensul art. 23 alin. (4) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.”

„70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin bănci internaționale de dezvoltare se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/2004, cu modificările ulterioare.

Intră sub incidența prevederilor art.23 alin.(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și dobânzile/ pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr.297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

17. După punctul 70¹ se introduce un nou punct, pct. 70², cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„Art. 24 [...]

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperță se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de

substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperță;

2. din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

Norme metodologice:

„70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.”

În aplicarea prevederilor lit.c) a alin.(11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungește ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.”

18. Punctul 71⁵ se modifică și va avea următorul cuprins:

„71⁵. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum și pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea de intrare fiscală se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul și reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum și partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării .

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreștere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din

rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea de intrare fiscală și valoarea amortizării fiscale. În valoarea de intrare fiscală se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, în conformitate cu prevederile Titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată."

19. Punctul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor. În cazul în care, în declarația de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.”

20. După punctul 86 se introduce un nou punct, pct. 86¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

ART.27¹ - (1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

[...]

12. „societate dintr-un stat membru” reprezintă orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele:

a) are una din formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plătește impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții. [...]”

Norme metodologice:

„86¹. Pentru aplicarea prevederilor art.27¹ alin.(3) pct.12 lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare sunt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции.

Pentru îndeplinirea condiției de la 27¹ alin.(3) pct.12 lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des sociétés/ vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impôt sur les sociétés, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle società, în Italia;
- impôt sur le revenu des collectivités, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- D aň z příjmu právnických osob, în Republica Cehă;
- Tulumaks, în Estonia;
- φόρος εισοδήματος, în Cipru;
- uzņēmumu ienākuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T ársasági adó, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osób prawnych, în Polonia;
- D avek od dobička pravnih oseb, în Slovenia;
- D aň z príjmov právnických osôb, în Slovacia;
- корпоративен данък, în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România.”

21. Punctul 89¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ 89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil

reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ și câștigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplinește condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se încadrează și investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câștigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare și costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

22. După punctul 89¹ se introduce un nou punct, pct. 89², cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„ [...]

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plătește veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligația de a reține impozitul calculat din veniturile plătite și de a vira impozitul reținut la bugetul de stat.”

Norme metodologice:

„89². În aplicarea prevederilor alin.(3) al art.30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de

venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin.(1) al art.30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin.(4) al art.30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin.(1) al art.30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

23. Punctul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

“92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.”

24. Punctele 98, 99 și 100 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

“Plata impozitului

Art.34 [...]

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.[...]

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) nou înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.”

Norme metodologice:

„98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu depun declarații trimestriale pentru impozitul pe profit.”

„99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN, cu modificările ulterioare.”

„100. Pentru aplicarea prevederilor art.34 alin.(7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, plățile anticipate trimestriale datorate în contul impozitului pe profit se determină prin aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil cumulat de la începutul anului fiscal, din care se scad sumele datorate în contul impozitului pe profit pentru perioada precedentă trimestrului pentru care se datorează plata anticipată. Profitul contabil se determină ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate în contabilitate, potrivit reglementărilor contabile, cumulat de la începutul anului fiscal. La stabilirea plăților anticipate efectuate în contul impozitului pe profit asupra profitului contabil nu se efectuează ajustări fiscale.”

25. După punctul 100 se introduce un nou punct, pct. 100¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„Reținerea impozitului pe dividende

Art.36 (1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină și să verse impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, așa cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.”

Norme metodologice:

„100¹. Nu intră sub incidența prevederilor art.36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nefiind considerate dividend, următoarele distribuii:

a) distribuii de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art.7 pct.12 lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în legătură cu o operațiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuii în legătură cu dobândirea (răscumpărarea) de către o societate comercială de acțiuni proprii potrivit prevederilor Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceste distribuii sunt definite de art.7 pct.12 lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) distribuii efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuii sunt definite la art.7 pct.12 lit.d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care aceste distribuii sunt efectuate în legătură cu operațiuni la care Legea nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de

deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.”

C. Titlul III „Impozitul pe venit”:

1. La punctul 3 in aplicarea articolului 42 litera a), liniuța a 10-a și a 33-a se modifica și vor avea următorul cuprins:

“Codul fiscal :

Venituri neimpozabile

Art. 42

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii.

Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum și stimulentele acordate potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului;

- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum și de copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țara ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române;

2. La punctul 3 in aplicarea articolului 42 litera a), după liniuța a 37-a se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;”

3. După punctul 7 in aplicarea articolului 42 litera c) se introduce un nou punct, pct. 7¹, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal :

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

Norme metodologice :

7¹. In aceasta categorie se includ si produsele oferite gratuit producatorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamitatilor naturale potrivit prevederilor din contractul incheiat intre parti.

4. La punctul 9, in aplicarea articolului 42 litera k), prima liniuta se modifica si va avea urmatorul cuprins:

9. În categoria veniturilor din agricultură și silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendaș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arenda. Incepând cu data de 1 ianuarie 2008 sunt impozabile veniturile banesti realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare.

5. La punctul 9, in aplicarea articolului 42 litera k), dupa prima liniuta se introduce o noua liniuta, cu urmatorul cuprins:

“ - veniturile realizate de persoanele fizice asociate intr-o asociatie conform prevederilor art.28 din Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole si celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 si ale Legii nr.169/1997, cu modificarile si completarile ulterioare, din valorificarea produselor silvice in conditiile legii.”

6. Dupa punctul 21 in aplicarea articolului 46, se introduce un nou punct, pct.21¹, cu urmatorul cuprins:

21¹. Incepand cu 1 ianuarie 2007 sunt venituri comerciale, veniturile obtinute din activitatii desfasurate in cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decat cele care se incadreaza in prevederile art.42 lit.k) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Incepand cu 1 ianuarie 2008 sunt venituri comerciale, veniturile obtinute din activitatii desfasurate in cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decat cele care se incadreaza in prevederile art.42 lit.k) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si cele care sunt impozitate potrivit prevederilor art.74 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

7. Dupa punctul 23 in aplicarea articolului 46, se introduc doua noi puncte, pct. 23¹ si 23², cu urmatorul cuprins:

23¹. Veniturile obtinute de avocatii stagieri in baza contractelor de colaborare precum si avocatii salarizati in interiorul profesiei sunt considerate venituri din activitati independente.

23². Persoanele fizice care realizeaza venituri din cedarea folosintei bunurilor din derularea unui numar mai mare de 5 contracte de inchiriere la sfarsitul anului fiscal, incepand cu anul fiscal urmator califica aceste venituri in categoria venituri din activitati independente si le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru aceasta categorie. In aplicarea acestei reglementari se va emite ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

8. La punctul 39 in aplicarea articolului 48, alineatul (5), litera a), prima liniuta, se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 48

.....

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum si pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

Norme metodologice :

“ - cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum si pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la art.48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si in conditiile prevazute de legislatia in materie;”

9. La punctul 39 in aplicarea articolului 48 alineatul (5) litera d), liniuta a 5-a se modifica si va avea urmatorul cuprins:

- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naștere, tichetelor de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 150 lei.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative și a primelor de asigurare voluntara de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) și h)

din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

10. Dupa punctul 40 in aplicarea articolului 48 alineatul (8) se introduce un nou punct, pct.40¹ cu urmatorul cuprins:

40.¹ Contribuabilii care realizeaza venituri care se incadreaza in prevederile punctului 21¹ sunt obligati sa conduca evidenta contabila in partida simpla pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

11. Dupa punctul 64 in aplicarea articolului 52 se introduce un nou punct, pct.64¹, cu urmatorul cuprins:

Cod fiscal:

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

Art. 52

(1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignație;
- c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
- d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele menționate la art. 78 alin. (1) lit. e);
- e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

f) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.

Norme metodologice:

64¹. Contribuabilii care realizeaza venituri din activitati independente pentru care venitul net anual este stabilit in sistem real si pentru care platitorii de venituri au obligatia retinerii la sursa a impozitului reprezentand plati anticipate in conformitate cu

art.52 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, determina venitul net anual pe baza contabilitatii in partida simpla.

12. Dupa punctul 66, in aplicarea articolului 52, se introduce un nou punct, pct. 66¹, cu urmatorul cuprins:

Norme metodologice:

66¹. Persoanele fizice care realizeaza venituri din activitati desfasurate pe baza contractelor/conventiilor civile, incheiate potrivit Codului civil au dreptul sa opteze, pentru impunerea veniturii brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art.78 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

„13. La punctul 68, in aplicarea articolului 55 alineatele (1) si (2), dupa litera n), se introduc trei noi litere, literele n¹), n²) si n³), cu urmatorul cuprins:

n¹) indemnizatiile lunare platite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurenta, stabilite conform contractului individual de munca;

n²) indemnizatii prevazute in contractul de munca platite de angajator pe perioada suspendarii contractului de munca urmare participarii la cursuri sau la stagiile de formare profesionala ce presupune scoaterea integrala din activitate, conform legii.

n³) indemnizatii lunare brute si alte avantaje de natura salariala acordate membrilor titulari, corespondenti si membrilor de onoare ai Academiei Romane.”

14. La punctul 77, in aplicarea articolului 55 alineatul (3), se introduce o noua liniuta, cu urmatorul cuprins:

Norme metodologice :

77. Nu sunt considerate avantaje:

.....

“- contributiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajatii proprii, in limita a 200 euro anual pe participant.”

15. Punctul 111, in aplicarea articolului 57, se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se

calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2[^]1) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent veniturii realizate, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru fondurile de pensii facultative și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
- salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

16. Punctele 116 și 117, în aplicarea articolului 57, se modifica și vor avea următorul cuprins:

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 200 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntara de sănătate.

17. După punctul 117, în aplicarea articolului 57, se introduce un nou punct, pct. 117¹, cu următorul cuprins:

Norme metodologice:

“117¹. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin.(3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unitatilor de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfasoara activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

18. Punctul 124, în aplicarea articolului 59, se modifica și va avea următorul cuprins:

124. Fișele fiscale se completează de angajatorul/plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care angajatorul/plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Angajatorul/plătitorul de venit este obligat să inmaneze angajatului, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.”

19. Punctele 131 și 132, în aplicarea articolului 60, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

Art. 60

(1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabilește potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată și comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepția situației în care îndeplinește obligația privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice:

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a căruia rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natură începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

20. După punctul 135, în aplicarea art.62 alineatul (1), se introduce un nou punct, pct. 135¹, cu următorul cuprins:

“135¹. Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau a altui detinator legal, care fac obiectul unor contracte de cedarea folosinței bunurilor, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui detinator legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt detinator legal are obligația să declare la organul fiscal competent prin declarația privind venitul realizat aferentă anului fiscal respectiv valoarea investiției, în vederea definitivării impunerii.

21. După punctul 137, în aplicarea art.62 alineatul (1), se introduce un nou punct, pct. 137¹, cu următorul cuprins:

“137¹. În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, din ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.”

22. Punctul 140¹, în aplicarea articolului 65 alineatul (1) litera d), se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Definirea veniturilor din investiții

Art. 65

(1) Veniturile din investiții cuprind:

.....
d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare.

Norme metodologice:

“140¹. În cadrul operațiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ și următoarele instrumente financiare derivate tranzacționate pe piața la bună înțelegere (OTC) și definite ca atare în legislația care reglementează aceste tranzacții:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opțiuni pe cursul de schimb
- opțiuni pe rata dobânzii

23. Punctul 140², în aplicarea articolului 65 alineatul (2), se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Definirea veniturilor din investiții

Art. 65

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

- a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente;**
- b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat și obligațiunilor municipale;**
- c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienților constituite în baza Legii nr. 541/2002 , cu modificările și completările ulterioare.**

Norme metodologice:

“140². Veniturile din dobanzi realizate incepand cu data de 1 ianuarie 2007 la depozitele la vedere /conturile curente sunt neimpozabile.”

24. Punctul 140³ , in aplicarea articolului 66 alineatul (1), se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investiții

Art. 66

(1) Câștigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

Norme metodologice :

140³. Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decat titlul de **participare la fonduri deschise de investiții** este prețul determinat și evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, deținut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al presedintelui Comisiei Națională a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câștigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabilește prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.

Ordinea de vanzare a titlurilor de valoare, raportata la deținerile pe simbol, se inregistreaza cronologic, in functie de data dobandirii, de la cea mai veche detinere la cea mai noua detinere.

„25. După punctul 143, se introduc două noi puncte, pct.143¹ și 143², în aplicarea art.66, alineatul (7) și alineatul (8), cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investiții

Art.66

(7) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului. Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câștigul anual/pierdere anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidare sau dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Norme metodologice:

143¹. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția și cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacția se încheie în piața la scadența prin operațiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului și evidențiată în contul clientului la încheierea tranzacției

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot și cel forward folosite în tranzacție, multiplicată cu suma notională a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă și rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma notională a contractului, rezultată din aceste operațiuni în

momentul inchiderii operatiunii si evidentiata in contul clientului.

In cazul **optiunii pe cursul de schimb**, baza de impozitare o reprezinta diferenta favorabila de curs intre cursul de schimb de cumparare/vanzare si cursul de schimb la care se efectueaza in piata operatiunea de sens contrar - vanzare, respectiv cumparare multiplicata cu suma contractului, rezultata din aceste operatiuni in momentul exercitarii optiunii si evidentiata in contul clientului.

In cazul **optiunii pe rata dobanzii**, baza de impozitare o reprezinta diferenta favorabila dintre dobanda variabila incasata si dobanda fixa convenita in contract, rezultata in momentul exercitarii optiunii si evidentiata in contul clientului.

143². In cazul dizolvării fara lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universala a patrimoniului societatii catre asociatul unic, proprietatile imobiliare din situatiile financiare vor fi evaluate la valoarea justa, respectiv pretul de piata.

Baza impozabila in cazul dizolvării fara lichidare a unei persoane juridice se stabileste astfel:

a) determinarea sumei reprezentand diferenta între valoarea elementelor de activ si sumele reprezentand datoriile societatii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct.a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.”

26. Punctul 144, in aplicarea art.67, alineatul (1), se modifica si va avea urmatoorul cuprins:

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

Art. 67

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

Norme metodologice:

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează și se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

27. Punctul 144¹, în aplicarea art.67 alineatul (2), se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

Art. 67

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru: depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 ianuarie 2007, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, depozitele la vedere/conturile curente constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007, dar a căror scadență este începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru determinarea impozitului pe veniturile din dobânzi se aplică cota de impozit de la data constituirii.

Norme metodologice:

144¹. Veniturile neimpozabile generate de raporturi juridice încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007 raman neimpozabile pana la data incetarii acestora.

Innoirea depozitelor/instrumentelor de economisire genereaza un nou depozit /achizitionarea unui nou instrument de economisire.

28. Punctul 144², în aplicarea art.67 alineatul (3) litera a), se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile din investitii

Art.67

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

a) câștigul determinat din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 1%, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului reprezentând plata anticipată revine intermediarilor, societăților de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau altor

plătitori de venit, după caz, la fiecare tranzacție. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației privind venitul realizat, pe baza căreia organul fiscal stabilește impozitul anual datorat, respectiv impozitul anual pe care contribuabilul îl are de recuperat, și emite o decizie de impunere anuală, luându-se în calcul și impozitul reținut la sursă, reprezentând plată anticipată. Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent astfel:

1. prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

2. prin aplicarea cotei de 1% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii;

Norme metodologice:

144². Pentru determinarea perioadei de deținere a titlurilor de valoare, conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, intermediarii vor evidenția la fiecare operațiune de cumpărare data intrării titlurilor de valoare în portofoliul persoanelor care dețin și efectuează tranzacții cu acestea.

29. Punctul 144³, în aplicarea art.67 alineatul(3) litera b), se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile din investiții

Art.67

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

.....

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. Calculul și reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în

registru comerțului și/sau în registrul asociațiilor/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat;

Norme metodologice:

144³. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise și parti sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care partile contractante au convenit ca plata să se facă eșalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru platitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

30. După punctul 144³, în aplicarea art.67 alineatul(3) litera d), se introduce un nou punct, pct.144⁴, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile din investiții

Art.67

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

.....

d) venitul impozabil obținut din lichidare sau dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori.

Norme metodologice:

144⁴. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

31. Punctul 146, în aplicarea art.70, se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din venitul din pensii

Art. 70

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

(8) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

Norme metodologice:

146. Începând cu 1 ianuarie 2007, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor :

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică și
- a unei sume neimpozabile lunare de 900 lei.

32. După punctul 149, în aplicarea art.74 alineatul (4), se introduce un nou punct, pct.149¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

Art. 74

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri bănești din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2008, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

149¹. Termenul de virare a impozitului reținut, potrivit prevederilor art.74 alin.(4) este pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost reținut.

33. Punctul 150, dat in aplicarea articolului 75, se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:**Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc****ART. 75**

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câștigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot definite conform normelor metodologice, altele decât cele realizate la jocuri de tip cazino și mașini electronice cu câștiguri.

Norme metodologice:

150. În această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani și/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne și internaționale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceștia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- venituri sub forma de premii obținute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obținute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câștiguri de tip jack-pot se înțelege câștigurile acordate aleatoriu, prin intermediul mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri, din sumele rezultate ca urmare a adăunerii separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câștiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adăunarea sumelor din care se acordă câștigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puțin două mașini mecanice sau electronice cu câștiguri, evidențierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri au obligația de a evidenția distinct câștigurile de tip jack-pot acordate.

34. După punctul 150, în aplicarea art.75, se introduce un nou punct, pct.150¹, cu următorul cuprins:

Norme metodologice:

150¹. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate castiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

35. Punctul 151², în aplicarea art.77¹ alineatul (1), se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

Art. 77¹ - (1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv.

Norme metodologice:

151² Definirea unor termeni:

a) prin **contribuabil**, în sensul art. 77¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului. În cazul transferului dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, donatorul, credentierul, transmitătorul în cazul contractului de întreținere, etc. În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții (coschimbașii).

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin

succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari precum și legatarilor cu titlul particular.

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

- construcții cu destinația de locuință;
- construcții cu destinația de spații comerciale;
- construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcuri;
- orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin terenul aferent acestora (construcțiilor) se înțelege terenuri - curți, construcții -, conform titlului de proprietate.

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege: terenurile situate în intravilan sau extravilan.

e) prin *transferul dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia* se înțelege înstrăinarea prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer : vânzare - cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, inclusiv în cazul când transferul se realizează printr-o hotărâre judecătorească.

f) *data de la care începe să curgă termenul* este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

g) *pentru construcțiile noi și terenul aferent acestora*, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală, în condițiile legii.

h) *pentru construcțiile neterminate și terenul aferent*, termenul se calculează de la data expirării termenului legal pentru finalizarea construcției prevăzut în autorizația de construire.

i) *actul de partaj voluntar sau judiciar și actul de schimb* sunt supuse impozitării; data dobândirii imobilelor care fac obiectul acestor acte, va fi data la care fiecare coproprietar (coindivizar) sau copermutant (coschimbaș) a dobândit proprietatea.

j) *pentru terenurile libere de construcții dobândite prin acte succesive, care au fost alipite ori alipite și dezlipite anterior înstrăinării*, termenul curge de la data actului de alipire sau dezlipire.

Pentru terenurile (dezlipite) dezmembrate libere de construcții, dobândite printr-un singur act, termenul curge de la data dobândirii dreptului de proprietate.

36. Punctul 151³, în aplicarea art.77¹ alineatul (2), se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

- a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;
- b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

Norme metodologice:

151³. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, și Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare și orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembărilor acestuia prin donație între rude ori afini până la gradul III inclusiv, precum și între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afiin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale, precum și prin donație, indiferent de gradul de rudenie, va fi supusă impozitării.

Face excepție de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembărilor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii.

37. Punctul 151⁴, în aplicarea art.77¹ alineatul (3), se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembărilor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

Norme metodologice:

151⁴. Finalizarea procedurii succesorale are loc la data emiterii certificatului de moștenitor.

În situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin emiterea certificatului de moștenitor legal/legatar în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii sau se emite certificat de moștenitor suplimentar nu se datorează impozit.

Succesiunea finalizată după expirarea termenului de 2 ani, ca și suplimentarea certificatului de moștenitor/legatar după împlinirea termenului de 2 ani (*aceluiși termen*) se impozitează.

În situația în care bunurile imobile din masa succesorale sunt supuse impozitării, notarul public va calcula și comunica cuantumul acestora la data depunerii cererii de

deschidere a procedurii succesoriale.

Impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public.

Impozitul se calculează la valoarea masei succesoriale supusă impozitării. Prin masa succesorală supusă impozitării se înțelege diferența pozitivă dintre activul și pasivul succesiunii. În pasivul succesiunii se includ creanțele certe și lichide dovedite prin acte autentice și/sau executorii, precum și cheltuielile de înmormântare de până la 1000 RON, cheltuielile de înmormântare nu trebuie dovedite cu înscrisuri.

38. Punctul 151⁵, in aplicarea art.77¹ alineatul (4), se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la această valoare.

Norme metodologice:

151⁵. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art.77¹ alin. (1) și (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită de expertizele întocmite de către Camerele Notarilor Publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea orientativă întocmită de Camera Notarilor Publici. Aceeași valoare se va stabili și la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietății impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele Camerei Notarilor Publici.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită prin expertizele Camerei Notarilor Publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului, de un expert autorizat în condițiile legii.

Pentru actul de partaj impozitul se determină la valoarea masei partajabile și se suportă de copartajați proporțional cu cota deținută din dreptul de proprietate, raportat la data dobândirii fiecărui imobil ce compune masa partajabilă.

La schimb impozitul se calculează la valoarea fiecăruia din bunurile imobile transmise.

39. Punctul 151⁶, dat in aplicarea art.77¹ alineatului (5), se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza, o dată pe an, expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Norme metodologice:

151⁶. Expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice până la data de 31 decembrie a anului fiscal curent pentru a fi utilizate în anul fiscal următor.

40. Punctul 151⁷, în aplicarea art.77¹ alineatul (6), se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembărilor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se va realiza printr-o hotărâre judecătorească, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de către instanțele judecătorești la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. Impozitul calculat și încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Norme metodologice:

151⁷. Impozitul se va calcula și încasa de către notarul public, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar într-un cont al biroului notarial.

Documentul de plată al impozitului de către contribuabili, se va invoca în încheierea de autentificare, respectiv certificatul de moștenitor legal/testamentar sau suplimentar.

Dispozițiile prezentelor norme se aplică și în cazul în care transferul dreptului de proprietate se face prin hotărâre judecătorească.

Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembărilor acestuia, vor asigura calcularea și încasarea impozitului datorat potrivit prevederilor alin. (6), prin organul fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond, comunicând acestuia hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii.

41. Punctele 151⁸ - 151¹¹ date în aplicarea art.77² și art.77³ se abroga.

42. La punctul 152, în aplicarea art.78, după liniuta a 6-a se introduc doua

noi liniute, liniuta a 7-a si a 8-a, cu urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Definirea veniturilor din alte surse

ART. 78

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

e) venituri primite de persoanele fizice din activități desfășurate pe baza contractelor/convențiilor civile, încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele care sunt impozitate conform cap. II și conform opțiunii exercitate de către contribuabil. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărei/fiecărui convenții/contract civil și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestei/acestui convenții/contract.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Norme metodologice:

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;
- venituri, altele decât cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite în conform legislației privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

43. Punctul 165, în aplicarea art.81, se modifica și va avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Declarații de venit estimat

ART. 81

(1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, și declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiuni, și declarația de venit estimat.

Norme metodologice :

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

44. Punctul 167, în aplicarea art.82, se modifica și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

ART. 82

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art.43 alin.(1)."

Norme metodologice:

167. Plățile anticipate se stabilesc de catre organul fiscal competent definit potrivit legislatiei in materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare."

45. Punctele 172 – 174, in aplicarea art.83, se abroga .

46. Punctele 175, 176 si 178 in aplicarea art.83, se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

Declarația privind venitul realizat

Art. 83

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole determinate în sistem real au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul

declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și pentru câștigul net anual/pierderea netă anuală, generată de:

a) tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat, pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

c) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

d) venituri din pensii;

e) venituri din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

f) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

g) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

175. Declarațiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal și a plăților anticipate.

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Declarațiile privind venitul realizat se depun până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

.....
178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație privind venitul realizat.

Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

În termen de 5 zile de la depunerea declarației, organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere și va comunica contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

47. Punctele 179 și 180, în aplicarea art.84, se modifica și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Stabilirea și plata impozitului pe venitul net anual impozabil

Art. 84

(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepția prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a).

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câștigul net anual din transferul titlurilor de valoare, câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpă rare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câștigul net anual din transferul titlurilor de valoare;

c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) și (3) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice:

179. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

180. Diferențele de impozit pe venitul anual, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal competent.

48. După punctul 181, în aplicarea art.84, se introduce un nou punct, pct.181¹, cu următorul cuprins:

Norme metodologice:

181¹. Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la punctul 117¹ dat în aplicarea art.57 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

49. Punctele 185 și 186, în aplicarea art.86, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

Art. 86

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;
- fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

- a) părțile contractante;
- b) obiectul de activitate și sediul asociației;
- c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;
- d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;
- e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii. Contribuțiile asociațiilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

Norme metodologice:

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierdere obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuirea venitului net/pierderii pe asociați;
- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală;
- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;
- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de venit venitul net/pierdere ce le revine din activitatea asociației.

50. După punctul 201, în aplicarea art.89, se introduce un nou punct, pct. 201¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

Art. 89

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 și la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare și să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

201¹. Persoanele fizice nerezidente, care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora, depun declarațiile de venit la organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

D. Titidul IV „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”:

1. După punctul 3 se introduce un punct nou, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

„Art.103. În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;[...].”

Norme metodologice:

„3¹. Condiția prevăzută la lit.a) a art.103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007, trebuie verificată pentru anul fiscal 2008 pe baza veniturilor realizate de contribuabili în anul fiscal 2007, cu excepția situației prevăzută la art. 107¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare . Pentru anii fiscali următori condiția va fi verificată pe baza veniturilor realizate în anul fiscal precedent. Încadrarea în categoria veniturilor din consultanță și management se efectuează prin analizarea contractelor încheiate. ”

2. După punctul 10 se introduce un punct nou, pct. 10¹, cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Art. 107¹. - Prin excepție de la prevederile art. 109 alin.(2) și (3), dacă, în cursul unui an fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit oricare din limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plățile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.”

Norme metodologice:

„10¹. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 de euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care limita sau ponderea au fost depășite, luându-se în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Contribuabilul va

înștiința organul fiscal cu privire la modificarea tipului de impozit datorat prin depunerea în acest scop a declarației de mențiuni, potrivit Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în cursul anului fiscal, inclusiv pentru stabilirea ponderii veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cursul de schimb LEU/EUR pentru determinarea echivalentului în euro a veniturilor realizate de microintreprinderi este cel comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărei luni a perioadei căreia îi este aferent venitul respectiv.

Impozitul pe profit datorat de contribuabil, începând cu trimestrul în care s-a depășit limita prevăzută la art.107¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârșitul perioadei de raportare și impozitul pe veniturile microintreprinderilor datorat în cursul anului respectiv. ”

E. TITLUL V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”:

1. La punctul 2, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

[...]

8.a) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

b) tranzațiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor „cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției “redevenței”.

c) se considera redeventa situatia tranzacțiilor în care plata este facuta in scopul acordarii dreptului de folosintă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic . Acesta ar fi situația, unei edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

2. După punctul 8 se introduce un nou punct, pct. 8¹ cu următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile impozabile obtinute din Romania de nerezidenti

[...]

Art. 116(2) – Impozitul datorat se calculeaza prin aplicarea urmatoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi si redevențe dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție, de la data aderării României la Uniunea Europeană și până la data de 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.”

Norme metodologice :

“8¹. Cota prevăzută pentru veniturile din dobânzi și redevențe la art. 116 alin. (2) lit. a) se aplică asupra veniturilor provenind din România. În acest sens, o plată făcută de o întreprindere din România sau de un sediu permanent situat în România se va considera că provine din România. Această prevedere se va aplica numai dacă întreprinderea plătitoare sau întreprinderea al cărui sediu permanent este considerat plătitor de dobânzi sau redevențe este o întreprindere asociată, în înțelesul art. 124²⁰ din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu întreprinderea care este beneficiarul efectiv sau al cărui sediu permanent este considerat beneficiar efectiv al acelor dobânzi sau redevențe.

Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen – C-284/94, C - 291/94 și C - 292/94 și anume:

Dacă la data plății, perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, cota redusă prevăzută la art.116 alin.(2) lit.a) din Codul Fiscal nu se va aplica.

În situația în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

3. Punctul 9¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“9¹. Cota de 16% se aplica și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobanzi pentru depozite la termen potrivit Normelor Bancii Naționale a României, constituite începând cu data de 1 ianuarie 2007, inclusiv. Pentru dobânzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007 se aplică cotele de impozit prevăzute în legislația fiscală la momentul constituirii depozitului/contului.”

4. Punctul 9² se modifică și va avea următorul cuprins:

“9². Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/anchiziționarea unui nou instrument de economisire.”

5. Punctul 9⁴ se abroga .

6.Punctul 9⁵ se modifică și va avea următorul cuprins :

a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident și impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda,

respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

7. Punctul 9⁶ se modifică și va avea următorul cuprins :

a) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare la societati închise și din transferul părților sociale, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicit desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. Aceeași prevedere se aplică și în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare obținute de o persoană juridică nerezidentă atunci când acest câștig este generat de transferul titlurilor de participare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise. În cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de participare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. (13) alin. (1) se depune la intermediarul care a efectuat tranzacția.

b) În cazul în care dobânditorul titlurilor de participare ale unei societăți închise sau al părților sociale este o persoană juridică nerezidentă, iar beneficiarul câștigurilor din transferul titlurilor de participare este o persoană fizică rezidentă, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe câștigul determinat din transferul acestor titluri de participare sau părți sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente, prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

c) În cazul tranzacțiilor cu titluri de participare efectuate între nerezidenți, sunt aplicabile prevederile menționate în titlul II și titlul III din Codul fiscal în ceea ce privește obligațiile de calcul, reținere și virare a impozitului în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală, sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului câștigurilor din transferul titlurilor de participare, ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra câștigului.

d) Aceleași prevederi ca și cele de mai sus se aplică și în cazul transferului oricărui altor categorii de titluri de valoare, altele decât titlurile de participare. Respectiv, atunci când transferul oricărui titluri de valoare, altele decât titlurile de participare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin acestui intermediar. În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricărui titluri de valoare, altele decât titlurile de participare, este o persoană fizică nerezidentă iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de

beneficiar. In cazul in care beneficiarul castigului din transferul oricaror titluri de valoare, altele decat titlurile de participare, este o persoana juridica nerezidenta, indiferent daca transferul acestor titluri se desfasoara prin intermediul unui intermediar sau nu, obligatia de calcul, retinere si virare a impozitului pe profitul generat de acest transfer, precum si obligatiile declarative si de pastrare a certificatului de rezidenta fiscala revin reprezentantului fiscal/imputernicitului desemnat de beneficiar.

e) Detinerile persoanelor juridice straine la fondurile inchise de investitii se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.”

8. Punctul 9⁸ se modifica și va avea următorul cuprins :

“9⁸. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate între 4 iunie și 31 decembrie 2005 inclusiv, se impun cu cota de 10% din suma acestora. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire constituite/achiziționate începând cu data de 1 ianuarie 2006 se impun cu cota de 16%.”

9. Punctul 9⁹ se modifica și va avea următorul cuprins :

“9⁹ Cota de impozit de 10% se aplică, începând cu data de 4 iunie 2005 și până la data de 31 decembrie 2005, la suma totală a veniturii din dobânzi, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere constituite și la conturile curente sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor la depozitele de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere constituite și la conturile curente respective. Începând cu data de 1 ianuarie 2006 și până la 31 decembrie 2006 cota de impozit aplicată în cazul dobânzilor la depozitele la vedere constituite și la conturile curente după această dată este de 16%, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente respective sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul.”

10. Punctul 9¹⁰ se modifica și va avea următorul cuprins :

“9¹⁰. În perioada 4 iunie 2005 - 31 decembrie 2006, dobânzile la depozitele la vedere/conturile curente pentru care în cursul lunii ratele la care sunt calculate sunt mai mici sau egale cu nivelul ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o luna sunt scutite de impozit. De la data de 1 ianuarie 2007, dobânzile la depozitele la vedere constituite și la conturile curente începând cu această dată sunt scutite de impozit indiferent de nivelul ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună.”

11. Punctul 9¹¹ se modifica și va avea următorul cuprins :

“9¹¹. Pentru depozitele la vedere constituite în lei începând cu data de 4 iunie 2005 și până la data de 31 decembrie 2006, precum și pentru conturile curente în lei care îndeplinesc condițiile în vederea calificării dobânzii aferente pentru impozitare pe aceeași

periodă, nivelul ratei dobânzii de referință de pe piața interbancară la depozitele la o lună este nivelul BUBID la o lună, comunicat de Banca Națională a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul. La depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Națională a României va comunica la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referință la o lună de pe piețele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, așa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informației tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul EURIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în EURO; LIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.”

12. După punctul 9¹¹ se introduc trei noi puncte, pct. 9¹², 9¹³ și 9¹⁴ cu următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art.117 - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

[...]

h) după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru, sau unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15% din titlurile de participare la întreprinderea persoană juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului. Condiția de deținere minimă va fi de 10%, începând cu anul 2009. Condițiile în care se aplică aceste prevederi, referitoare la tipurile de întreprinderi din statele membre către care se fac plățile de dividende și definiția termenului stat membru, sunt prevăzute la art. 20¹. ”

Norme metodologice:

[...]

“9¹². În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h) condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkvit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen – C-284/94, C - 291/94 și C - 292/94 și anume:

Dacă la data plății, perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu se va acorda.

În situația în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.”

“Codul fiscal:

[...]

i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa cum sunt definite la art. 124⁵, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit.”

Norme metodologice:

[...]

„⁹13 Începând cu 1 ianuarie 2007 scutirea veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică atât pentru depozitele constituite înainte de 1 ianuarie 2007 cât și după 1 ianuarie 2007 sub condiția atestării rezidenței.”

“Codul fiscal:

[...]

j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.”

Norme metodologice:

[...]

„⁹14. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j) condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen – C-284/94, C - 291/94 și C - 292/94 și anume:

Dacă la data plății, perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul Fiscal nu se va acorda.

În situația în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.”

13. Punctul 10 alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins :

“(1) În înțelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române înființate potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Piața de valori mobiliare reglementată, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal este cea reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață.”

14. La punctul 12, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10) cu următorul cuprins:

“(10) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația comunitară sau în convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cota de impozit mai favorabilă.”

15. La punctul 15 , alineatele (1), (1¹) și (1²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Nerezidenții care au realizat venituri din România pentru a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri vor depune, în momentul realizării venitului, la plătitorul de venituri originalul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România.

(1¹) Până la prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), se aplică prevederile titlului V din Codul fiscal.

(1²) După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13), alin. (1) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență. ”

16. După punctul 15 se introduce un nou punct, pct. 15¹, cu următorul cuprins :

Codul fiscal:

[...]

Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de contribuabili din România trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală competentă până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

Norme metodologice:

„15¹ Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are conținutul din anexa de mai jos:

**DECLARATIE INFORMATIVA
PRIVIND IMPOZITUL RETINUT SI PLATIT
PENTRU VENITURILE CU REGIM DE RETINERE LA SURSA/VENITURI
SCUTITE,
PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENTI**

Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLATITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume _____ Cod de identificare fiscala/CNP _____

--	--

Adresa :

Judet _____ **Sector** _____ **Localitate** _____

--	--	--

Strada _____ **Nr.** _____ **Bloc** _____ **Scara** _____ **Etaaj** _____ **Ap.** _____

--	--	--	--	--	--

Cod postal _____ **Telefon** _____ **fax** _____ **E-mail** _____

--	--	--

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr. Crt.	Denumirea statului de rezidenta al beneficiarului de venit	Denumire/Nume, prenume	Date de identificare a beneficiarului de venit nerezident

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL RETINUT LA SURSA/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENTI

Nr. crt.	Denumire/Nume, prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma bruta)	Impozit retinut si varsat la bugetul statului / scutire de impozit	Actul normativ care reglementeaza impunerea/scutirea

Sub sanctiunile aplicate faptei de fals in acte publice, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete.

Nume, prenume _____

Semnatura si stampila _____

Funcția _____

Loc rezervat organului fiscal

Numar de inregistrare _____

Data _____

Declaratia se completeaza in doua exemplare :

- Originalul se depune la organul fiscal in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al platitorului de venit .
- Copia se pastreaza de catre platitorul de venit »

17. La punctul 17 , alineatul (1) se modifica si va avea următorul cuprins:

„(1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe , pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.”

18. După punctul 23 se introduce un nou punct, pct. 24, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

Art. 124²⁰ - În sensul prezentului capitol:

a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

[...]

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statfîn g în komstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uzņemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;

- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;”

Norme metodologice:

“24. În cazul Bulgariei tipul de impozit la care este supusă o întreprindere este корпоративен данък.”

19. Dupa punctul 24 se introduce un nou punct, punctul 25 cu urmatorul cuprins:

“Codul fiscal

Lista societăților acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii)

Art. 124²⁶ Societățile acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

[...]”

Norme metodologice:

“25. În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile capitolului IV sunt:

- societăți în nume colectiv
- societăți în comandită simplă
- societăți pe acțiuni
- societăți în comandită pe acțiuni
- societăți cu răspundere limitată.

În cazul Bulgariei, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile capitolului IV sunt:

- Акционерно дружество
- Командитно дружество с акции
- Дружество с ограничена отговорност.”

20. Dupa punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 26 cu urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Prevederi generale

Art. 124²⁸

[...]

(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special:

[...]”

Norme metodologice:

“ 26. În cazul României, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe profit;
- impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;

- impozitul pe clădiri;
- impozitul pe teren.

În cazul Bulgariei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:

- данък върху доходите на физическите лица;
- корпоративен данък;
- данъци, удържани при източника;
- алтернативни данъци на корпоративния данък;
- окончателен годишен (патентен) данък.”

21. După punctul 26 se introduce un nou punct, pct. 27 cu următorul cuprins:

“**Codul fiscal:**

Prevederi generale

Art. 124²⁸

[...]

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă:

[...]

Norme metodologice:

“27. În cazul Bulgariei autoritate competentă înseamnă Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.”

F. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Aplicare teritoriala

Art. 125². - (1) În sensul prezentului titlu:

a) teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul unei țări conform definiției acestuia pentru fiecare stat membru de la alin. (2)-(4);

b) comunitate și teritoriu comunitar înseamnă teritoriul statelor membre conform definiției acestuia pentru fiecare stat membru de la alin. (2)-(4);

c) teritoriu terț și stat terț înseamnă orice teritoriu, altul decât cele definite la alin. (2), (3) și (4) ca teritoriu al unui stat membru.

(2) Teritoriul țării este zona în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene, conform definiției pentru fiecare stat membru prevăzut la art. 299 al tratatului.

(3) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos, care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității, se exclud din teritoriul țării:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;

2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;

2. Campione d'Italia;

3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(4) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos, care fac parte din teritoriul vamal al Comunității, se exclud din teritoriul țării:

a) Regatul Spaniei: Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Republica Elenă: Muntele Athos.

(5) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord."

Norme metodologice:

1. (1) În sensul art. 125² din Codul fiscal, teritoriul unui "Stat Membru" reprezintă zona de aplicare a Tratatului de înființare a Comunității Economice Europene definită din perspectiva statului respectiv la art. 299 al tratatului excluzând, în ceea ce privește statele enumerate în coloana unu, teritoriile enumerate în coloana doi:

Coloana1
State Membe

Coloana2
Teritorii excluse

Republica Federală a Germaniei	Insula Heligoland și Teritoriul Busingen
Republica Franceză	Teritoriile din străinătate
Republica Elenă	Muntele Athos
Regatul Spaniei	Ceuta, Melilla, Insulele Canare
Republica Italiană	Livigno Campione d'Italia Apele italiene

ale lacului Lugano

(2) Bunurile de origine din teritoriile excluse trebuie importate din perspectiva taxei, chiar dacă unele din aceste teritorii fac parte din teritoriul vamal comunitar. Teritoriile excluse enumerate în coloana doi reprezintă teritorii aparținând Comunității, dar excluse din teritoriul de aplicare al taxei pe valoarea adăugată. Noțiunea de teritoriu terț include

atât teritoriile excluse, cât și statele terțe Comunității.

(3) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Mării Britanii și a Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

- a) Insula Man, sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- b) Principatul Monaco, sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;
- c) zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii și a Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia, sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru .

Codul fiscal:

Operațiuni impozabile

Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)-m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare de o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru, dar nu este stabilită în România, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. achiziția să fie efectuată în vederea realizării unei livrări ulterioare a acestor bunuri pe teritoriul României, de către cumpărătorul revânzător, persoană impozabilă, care nu este stabilită în România;

2. bunurile achiziționate de cumpărătorul revânzător să fie transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul unuia din aceștia, direct dintr-un stat membru, altul decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către beneficiarul livrării ulterioare efectuate în România;

3. beneficiarul livrării ulterioare să fie o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 sau 153¹;

4. beneficiarul livrării ulterioare să fie obligat la plata taxei pentru livrarea efectuată de persoana impozabilă care nu este stabilită în România;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, în sensul art. 152², atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost

taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143-144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

Norme metodologice :

2. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una din condițiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1), lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la „plată” implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartidă obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata, sau în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartidă obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar ci de un terț.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport este o operațiune impozabilă indiferent de statutul vânzătorului sau cumpărătorului și fără să se țină seama de plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal achiziția intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 EURO, prevăzut la art. 126 alin.(4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic se determină pe baza cursului valutar de schimb al Băncii Naționale a României din ultima zi lucrătoare a anului calendaristic precedent și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5, și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare care se efectuează ca urmare a achizițiilor efectuate din toate statele membre, cu excepția achizițiilor din alte state membre și a achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depășirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import;

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România în conformitate cu prevederile art. 132 alin.(1) lit.b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin.(2) și (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție și antichități, așa cum sunt definite la art.152² din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 152² din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale și energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit, persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pe perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și

cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153¹, alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru anul calendaristic următor celui care a urmat înregistrării, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată, persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ alin.(1) din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depășirii plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile de la alin.(9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă și persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care își exercită opțiunea, și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin.

(2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a doi ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 153¹ alin. (6), din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a doi ani calendaristici consecutivi de la înregistrare, persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ alin.(2) din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 126 alin. (6) și art. 153¹ alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile de la alin.(9).

(13) Prevederile art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, se aplică pentru livrarea de bunuri efectuată de către un furnizor care este înregistrat în scopuri de TVA în primul stat membru către un cumpărător revândător care este înregistrat în scopuri de TVA în al doilea stat membru, altul decât cel din care începe sau se încheie transportul efectiv al bunurilor, și care este urmată de livrarea aceluiași bunuri de către cumpărătorul revândător către beneficiarul livrării, care este înregistrat în scopuri de TVA în al treilea stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) bunurile sunt expediate sau transportate direct din primul stat membru al furnizorului către al treilea stat membru al beneficiarului livrării, și

b) furnizorul sau cumpărătorul revândător sunt responsabili pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale.

(14) Dacă în situația prevăzută la alin. (13) România este al doilea stat membru al cumpărătorului revândător și acesta îi transmite furnizorului din primul stat membru,

codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, se consideră că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă la plata taxei în al treilea stat membru, al beneficiarului livrării, în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (5) din Codul fiscal. În acest caz, nu se aplică prevederile art.132¹ alin. (2) din Codul fiscal, întrucât se consideră că locul achiziției intracomunitare nu este în România, cu condiția ca cumpărătorul revânzător, să-l fi desemnat pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoana obligată la plata taxei aferente, conform art. 132¹ alin.(1) din Codul fiscal.

(15) În situația prevăzută la alin. (14), cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

- a) să nu înscrie achiziția efectuată din primul stat membru în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare prevăzută la art. 156⁴ alin. (2) din Codul fiscal;
- b) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica „Livrări intracomunitare scutite” a decontului de taxă ;
- c) să înscrie în declarația recapitulativă pentru livrări intracomunitare scutite de taxă, prevăzută la art. 156⁴ alin. (1) din Codul fiscal, următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate;

- d) să emită factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, în care se vor înscrie:

1. la rubrica prevăzută la art. 155 alin.(5) lit. c) din Codul fiscal, codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România;

2. la rubrica prevăzută la art. 155 alin.(5) lit. e) din Codul fiscal, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA în celălalt stat membru al beneficiarului livrării ;

3. menționarea în cuprinsul facturii că beneficiarul livrării este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de bunuri efectuată în celălalt stat membru și o referire la art. 28 c (E) (3) din Directiva a 6-a.

(16) Dacă în situația prevăzută la alin. (13) România este al treilea stat membru al beneficiarului livrării, achiziția intracomunitară de bunuri efectuată de cumpărătorul revânzător, care ar avea locul în România conform art.132¹ alin. (1) din Codul fiscal, nu este operațiune impozabilă în România dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) cumpărătorul revânzător nu este înregistrat în România ci în al doilea stat membru;

- b) achiziția intracomunitară de bunuri este efectuată de cumpărătorul revânzător în vederea efectuării unei livrări ulterioare a acestor bunuri în România;

- c) beneficiarul livrării este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal;

- d) beneficiarul livrării este obligat, conform art. 150 alin (1) lit. e) din Codul fiscal, la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător care nu este înregistrat în scopuri de TVA în România;

- e) beneficiarul livrării înscrie achiziția efectuată în rubrica „Achiziții intracomunitare” din decontul de taxă prevăzut la art. 156² sau la art. 156³ din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 156⁴ alin. (2) din Codul fiscal.

Persoane impozabile și activitatea economică

Art. 127. - (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

a) telecomunicații;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;

c) transport de bunuri și de persoane;

d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activitățile organismelor de publicitate comercială;

i) activitățile agenților de călătorie;

j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;

k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, sunt considerate ca un grup fiscal unice persoanele impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct

de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere financiar, economic și organizatoric.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune constituite exclusiv din persoane impozabile române nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune."

Norme metodologice:

3. (1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin.(2) din Codul fiscal. Transferul bunurilor sau serviciilor achiziționate în scop personal de persoanele fizice în patrimoniul comercial în scopul utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

(2) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri și/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial ;

b) livrarea următoarelor obiecte de cult religios: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, crucile, crucifixe, cruciulitele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios, calendarele religioase, produsele necesare exercitării activității de cult religios precum tămâia, lumânările, dar cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

(3) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate.

(4) În situația în care instituția publică desfășoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă numai în legătură cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități.

(5) În sensul art. 127 alin.(7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă numai în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile stabilite în România și aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric pot opta să fie tratate ca grup fiscal unic cu următoarele condiții:

- a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; și
- b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin doi ani; și
- c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeași perioadă fiscală;

(2) Grupul fiscal se poate constitui din două până la cinci persoane impozabile.

(3) Până la data de 1 ianuarie 2009, grupul fiscal se poate constitui numai de către persoane impozabile care sunt considerate mari contribuabili.

(4) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeași acționari.

(5) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

- a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;
- b) elementele care să demonstreze că membrii sunt în strânsă legătură în sensul alin. (2);
- c) numele membrului numit reprezentant.

(6) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (3).

(7) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (4).

(8) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente :

- a) încetarea opțiunii prevăzute la alin.(1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului ;
- b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(2)-(4) care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;
- c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului ;
- d.) părăsirea grupului fiscal de către unul din membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului ;
- e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului ;

(9) În situațiile prevăzute la alin.(8) lit. a) și b) organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal astfel:

- a) în cazul prevăzut la alin.(8) lit.a), de la data 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;
- b) în cazul prevăzut la alin.(8) lit.b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat aceasta situație.

(10) În situațiile prevăzute la alin.(8) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului, precum și fiecărui organ competent responsabil pentru membrii grupului fiscal. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru, sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent. anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.

(11) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate :

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în termenii alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;.

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;.

(12) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (7):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la art. 156² din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intra-comunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul sau de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document, organului fiscal de care aparține;

3. nu va plăti nici o taxă datorată și nu va solicita nici o rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156² din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intra-comunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal precum și rezultatele din propriului decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

3. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor precum și formularul de decont de taxă consolidat;

4. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat..

(13) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă pentru livrări și achiziții intracomunitare menționată în art. 156⁴ din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

- b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;
- c) să răspundă separat și în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

5. În sensul art. 127 alin.(10) din Codul fiscal, prin persoane impozabile române se înțelege persoanele impozabile care sunt stabilite în România în sensul art. 125¹ alin(2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Livrarea de bunuri

Art. 128. - (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8 lit. a)-c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active și pasive, ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea, indiferent dacă e făcut cu plată sau nu ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele

operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) și b) cu privire la scutiile pentru livrările la export și la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) și m) cu privire la scutiile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz prin rețeaua de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiași bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

Norme metodologice:

6. (1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, pentru a fi folosite în

cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia, nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(2) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se consideră livrare de bunuri atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau cumpărătorului, comitent, procedând astfel:

a) primește de la vânzător o factură sau orice alt document ce servește drept factură emisă pe numele său, și ;

b) emite o factură sau orice alt document ce servește drept factură cumpărătorului..

(3) Prevederile alin.(2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin.(3) și (4).

(4) În sensul art. 128 alin.(4) lit. d) din Codul fiscal, activele corporale fixe de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, casate înainte de expirarea duratei normale de funcționare nu constituie livrare de bunuri, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția activelor respective, taxa a fost dedusă total sau parțial sau nu a fost dedusă. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal, pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate înainte de expirarea duratei normale de funcționare, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total sau parțial, și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare sau transformare.

(5) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silită se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) În sensul art. 128 alin.(7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora este rezultatul unor operațiuni cum sunt de exemplu: divizarea, fuziunea, vânzarea, aportul în natură la capitalul social, prin care se realizează transferul de active și pasive indiferent dacă e făcut cu plată sau nu. Se consideră transfer parțial de active în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor investite într-o anumită ramură a activității economice, ce constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate. De asemenea se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului.

(7) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal. De asemenea beneficiarul poate

prelua soldul sumei negative de taxă pentru care nu s-a solicitat rambursarea sau soldul taxei de plată către bugetul de stat, dacă respectivele drepturi și obligații au fost cuprinse în contractul dintre părți. Dacă beneficiarul transferului este o persoană, alta decât persoana impozabilă, operațiunea de transfer constituie livrare de bunuri.

(8) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, prin cauze de forță majoră se înțelege:

- a) incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale, cu excepția situațiilor în care pagubele sunt imputabile;
- b) război, război civil, acte de terorism;
- c) orice evenimente care sunt astfel calificate prin Codul Civil, cu excepția situațiilor în care pagubele sunt imputabile.

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) bunurile nu sunt imputabile;
- b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;
- c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

(10) Pentru situațiile prevăzute la alin.(9) lit.a) se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la Titlul II al Codului fiscal.

b) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin.(2) din Codul fiscal.

c) Prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege se înțeleg destinații cum sunt, de exemplu: masă caldă pentru mineri, echipamentul de protecție, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaților în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Plafonul până la care nu sunt considerate livrări de bunuri cu plată este cel prevăzut prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri.

(12) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (11) lit. a) – c) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale.

(13) În sensul art. 128 alin.(10) din Codul fiscal, transferul cuprinde operațiuni care nu

presupun o tranzacție, deoarece nu implică decât persoana impozabilă care realizează transportul sau expedierea de bunuri aparținând activității sale economice, dintr-un stat membru în alt stat membru, în vederea realizării de activități economice în statul membru de destinație. În categoria transferurilor se cuprind operațiuni precum: transportul/expedierea din România a bunurilor importate de persoana impozabilă în alt stat membru în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, precum și alte operațiuni care inițial au constituit nontransfer, dar ulterior s-au transformat în transfer. Transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă.

(14) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestuia și care permite doar instalarea sa pe un anumit număr de stații de lucru, care este egal cu numărul de dischete sau de alte suporturi purtătoare de date furnizate, constituie livrare de bunuri, conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date pre-înregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. - (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși aceste servicii, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuată în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) În cazul în care mai multe persoane impozabile, care acționează în nume propriu, intervin prin tranzacții succesive în cadrul unei prestări de servicii, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii."

Norme metodologice:

7. (1) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (2)- (4) se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal

(2) Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(3) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane

este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul / prestatorul efectuează livrarea de bunuri / prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(4) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin.(2)-(4). De asemenea, mandatarul devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(5) Prevederile alin.(4) sunt aplicabile și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(6) Prevederile pct. 6 alin. (11) și (12) se aplică, după caz, și pentru prevederile art. 129 alin. (5) lit.a) din Codul fiscal.

(7) Prevederile pct. 6. alin.(6) și (7), se vor aplica corespunzător și pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(8) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club la un alt club este considerată o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante, nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(9) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125¹ alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin.(3) lit.b) din Codul fiscal.

c) furnizarea de programe informatice software personalizat, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.

Codul fiscal:

Schimbul de bunuri sau servicii

Art. 130. - În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare

persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Norme metodologice:

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestari de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

Codul fiscal:

Achizițiile intracomunitare de bunuri

Art. 130¹. - (1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfășurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) și (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare și achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate și transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedește că achiziția sa

intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a.)"

Norme metodologice :

9. (1) Art.130¹ alin. (1) din Codul fiscal, este definiția „în oglindă” a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor de la art 132¹ din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la art.130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea „în oglindă” a celei de la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România da naștere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca și achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru același transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 130¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 130¹ alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 130¹ alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile,, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

Codul fiscal:**Locul livrării de bunuri**

Art. 132. - (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în

România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzării sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzării la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzării la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 26 (a) din Directiva a 6-a privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 152² alin. (1);

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzării la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzării sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme și se aplică tuturor vânzării la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzării la distanță de produse accizabile efectuate din România către

persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

- a) de mijloace de transport noi;
- b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;
- c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzut la art. 152²;
- d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;
- e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț și importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice:

10. (1) În sensul art. 132 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător, sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă potrivit înțelegerii dintre părțile contractante ori furnizorul ori cumpărătorul este persoana însărcinată să realizeze transportul. Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul, sau o altă persoană cu care furnizorul sau cumpărătorul încheie contractul de transport.

(2) Conform art. 132 alin.(1) lit.c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană care cumpără bunurile de la B. În primul caz, contractul de transport este încheiat între A și B, persoana obligată să realizeze transportul fiind A sau B. Pe relația A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B-C, se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă contractul de transport este încheiat între B și C, pe relația A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A.

11. (1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de EURO pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb stabilit de Banca Națională a României în ultima zi lucrătoare a anului calendaristic precedent și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5, și prin reducere când cifra sutelor

este mai mică de 5. Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin (1), se consideră ca toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru potrivit art. 150 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la 31 decembrie al anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin.(3)

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin.(1) este depășit și în anul calendaristic următor se aplică prevederile alin.(2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal.

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia conform art. 132 alin.(1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități prevăzute la art.152² din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural, distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural, conform art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România. Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru potrivit art. 150 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la 31 decembrie al celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin.(7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2) – (5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art.132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de

furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin.(1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 132 alin.(5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 28 a(1a)(b) din Directiva a 6-a, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin.(4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celalalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform art. 152² din Codul fiscal.

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimerii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la 31 decembrie al celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin.(13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin.

(12), se aplică prevederile alin. (9) – (11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.

Codul fiscal:

Locul achiziției intracomunitare de bunuri

Art. 132¹ - (1) *Locul achiziției intracomunitare de bunuri* se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), și în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Achiziția intracomunitară de bunuri efectuată, conform alin.(1), în cadrul unei operațiuni triunghiulare în alt stat membru decât România, de către cumpărătorul revânzător

înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153, se va considera că a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în acel alt stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153, face dovada că a efectuat achiziția intracomunitară în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru, livrare pentru care beneficiarul, care este

înregistrat în scopuri de TVA în statul membru unde este stabilit, a fost desemnat ca persoană obligată la plata taxei aferente;

b) obligațiile privind declararea acestor operațiuni, stabilite prin norme, au fost îndeplinite de către cumpărătorul revânzător, înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153.

Norme metodologice

12. (1) Conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc și în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul art. 132¹ alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor și în statul membru care a furnizat un cod de

înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal a achiziției intracomunitare și a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ din Codul fiscal, achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria și plata TVA aferentă achiziției intracomunitare conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc și în România conform art. 132¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 132¹ alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 132¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligațiile prevăzute la art. 132¹ alin. (5) lit. b) din Codul fiscal sunt stabilite la pct. 2 alin. (15).

Codul fiscal:

Locul prestării de servicii

Art. 133 - (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură \ cu bunurile imobile;

Norme metodologice:

13.(1) Transferul de sportivi de la un club din România la un club din altă țară are locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin.(2) lit. g) pct. 1-8, 13 și 14 din Codul fiscal realizată de un prestator stabilit în Comunitate către o persoană neimpozabilă stabilită în Comunitate, au locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(3) Operațiunile de leasing sau închiriere de mijloace de transport prestate de un prestator stabilit în Comunitate către un beneficiar stabilit în Comunitate au locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(4) În sensul art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor;

b) studiile și activitățile de supervizare, care fac parte în mod obișnuit din ocupația arhitecților, supervisorilor sau inginerilor și care au ca obiectiv pregătirea și coordonarea unei activități prevăzute la lit. a);

c) activitățile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziție de spații de parcare;

e) punerea la dispoziție de spații de depozitare a bunurilor;

f) serviciile de cazare și punerea la dispoziție de spații de camping;

g) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

h) operațiunile de închiriere, arendare, concesiune sau leasing a bunurilor imobile;

i) serviciile de administrare a bunurilor imobile prin natura lor;

j) acordarea accesului și drepturilor de folosință pentru căi rutiere și structuri care fac parte din acestea, ca de exemplu poduri și tuneluri.

Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport, altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;

Norme metodologice:

14. (1) În sensul art. 133 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de bunuri, altele decât transportul intracomunitar de bunuri și transportul de persoane, este locul în care se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de bunuri sau persoane sunt transporturile pentru care atât punctul de plecare, cât și punctul de sosire se află în România. Locul prestării transporturilor naționale de bunuri și de persoane este în România

(3) Transporturile internaționale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara Comunității, fie ambele puncte sunt situate în afara Comunității, dar transportul tranzitează România. Transporturile internaționale de persoane sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării, dar transportul tranzitează România. Locul prestării serviciilor internaționale de transport de bunuri sau persoane este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de bunuri sau de persoane, partea din parcursul

efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de bunuri sau de persoane, determinată după cum urmează:

- a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi locul unde începe transportul bunurilor sau primul punct de îmbarcare al pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere al frontierei dinspre România în străinătate;
- b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere al frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este primul loc de destinație al bunurilor în România sau ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;
- c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;
- d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate pentru transportul internațional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 sau art. 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internațional beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal :

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui:

- 1. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau**
- 2. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;**

Norme metodologice:

15. (1) Locul de plecare al transportului intracomunitar de bunuri este locul de unde începe transportul bunurilor, fără a se ține cont de distanța parcursă până la locul în care

se află bunurile. Locul de sosire este locul în care se încheie transportul bunurilor.

(2) Transportul prevăzut la art. 133 alin.(2) lit.c) pct. 2 din Codul fiscal, al cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate în România, direct legat de un transport intracomunitar de bunuri al cărui loc de plecare sau loc de sosire sunt situate în România, reprezintă un transport asimilat transportului intracomunitar de bunuri;

(3) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, transportul ce urmează unui transport prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal, al cărui loc de sosire este situat în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contractul sau orice alt document aferent acestui transport trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal;

b). persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, trebuie să acționeze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal;

c) bunurile vor rămâne în aceeași stare în care au fost introduse în România până la încheierea transportului.

(4) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct.2 din Codul fiscal, transportul ce precede unui transport prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, al cărui loc de sosire este situat în afara României în alt stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contractul sau orice alt document aferent transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal, trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal;

b). persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, trebuie să acționeze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal;

c) bunurile vor părăsi România în aceeași stare în care erau la începerea transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal.

(5)) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct.2 din Codul fiscal, transportul situat între două transporturi prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții :

a) contractul sau orice alt document aferent transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.1 din Codul fiscal, trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal;

b). persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct.2 din Codul fiscal, trebuie să acționeze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal.;

c) bunurile vor rămâne în aceeași stare în care au fost introduse în România.

Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹ - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru livrările de bunuri în baza unui contract de consignație sau în cazul operațiunilor similare, cum ar fi stocurile la dispoziția clientului, livrările de bunuri în vederea testării sau a verificării conformității, astfel cum sunt definite prin norme, se consideră că bunurile sunt livrate la data la care consignatarul sau, după caz, beneficiarul devine proprietar al bunurilor.

(3) Pentru livrările de bunuri imobile, faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignat la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumparator pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu dar în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze fie, să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, prin care transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție.

Codul fiscal :

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134² - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

- a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;
- b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi

avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134³ - Prin derogare de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutită de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura pentru întreaga contravaloare a livrării în cauză, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator."

Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

Art. 135 - (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura către persoana care efectuează achiziția, pentru întreaga contravaloare a livrării de bunuri, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator."

Norme metodologice:

17. Există o relație clară între faptul generator în cazul unei livrări de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, care intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanță între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declarația recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, și achizițiile intracomunitare, evidențiate în decontul de TVA și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare, în România, momentul exigibilității a fost stabilit fie în a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii, dacă această factură este emisă pentru întreaga contravaloare, atât pentru livrările intracomunitare, cât și pentru achizițiile intracomunitare.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă integral ulterior datei de 15 a lunii următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat membru

România

Livrare intra-comunitară ,
scutită de TVA

Achiziție intra- comunitară,
supusă TVA și taxabilă

Data livrării: 25/06/2007

Data achiziției intra-comunitare:
25/06/2007

Data facturii: 20/07/2007

Faptul generator: 25/06/2007

Faptul generator: 25/06/2007

Exigibilitatea: 15/07/2007

Exigibilitatea: 15/07/2007

Livrarea este inclusă în declarația
recapitulativă aferentă trimestrului
trei al anului 2007.

Achiziția intracomunitară se
evidențiază în decontul de TVA
pentru luna iulie 2007 (sau
pentru trimestrul trei al anului
2007), precum și în declarația
recapitulativă aferentă
trimestrului trei al anului 2007

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă anterior datei de 15 a lunii următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat membru

România

Livrare intracomunitară
scutită de TVA

Achiziție intracomunitară
supusă TVA și taxabilă

Data livrării: 25/06/2007

Data achiziției intracomunitare:
25/06/2007

Data facturii: 29/06/2007

Faptul generator: 25/06/2007

Faptul generator: 25/06/2007

Exigibilitatea: 29/06/2007

Exigibilitatea: 29/06/2007

Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă aferentă trimestrului doi al anului 2007.

Achiziția intracomunitară se evidențiază în decontul de TVA pentru luna iunie 2007 (sau pentru trimestrul doi al anului 2007), precum și în declarația recapitulativă aferentă trimestrului doi al anului 2007

Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

Art. 137 - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/serviciu tot ceea ce un cumpărător, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operațiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul țării, în momentul în care se realizează operațiunea, în condiții de concurență, pentru a obține același bun/serviciu.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisiunile, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

Norme metodologice:

18. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale sau bugetul Comunitar, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Se consideră că subvențiile sunt legate direct de preț dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) suma subvenției să depindă de volumul bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) suma subvenției să poată fi determinată înainte de desfășurarea activității

(2) Nu intră în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale sau de la bugetul Comunitar care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1), cum sunt: subvențiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subvențiile acordate pentru efectuarea de investiții proprii.

(3) Baza de impozitare pentru uniforme de serviciu, echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat salariaților este constituită din contravaloarea care este suportată de salariați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție nu este suportat de salariați, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru și/sau de protecție acordat salariaților, care este suportată de angajator, acesta își păstrează dreptul de deducere în condițiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin.(1) lit.c) din Codul fiscal baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcție de amortizarea contabilă, dar nu mai puțin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero, sau după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile.

(5) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a) și lit. b) din Codul fiscal, baza de impozitare a bunurilor mobile se determină conform prevederilor alin.(4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin.(4).

Codul fiscal:

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator, în numele și în contul clientului, și care apoi se decontează acestuia, precum și sumele încasate în numele și în contul unei alte persoane."

Norme metodologice:

19.(1) În sensul art. 137 alin.(3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau livrări. În acest scop în factura emisă se va consemna contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor livrate, fără taxă, pe un rând separat se va înscrie suma cu care este redusă baza impozabilă, care se scade. Taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra diferenței rezultate.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe baza de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;

b) produsul pentru care se face promoția;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate al cuponului;

e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfășurarea promoției în cauză;

f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin.(3).lit.e) din Codul fiscal sumele achitate de furnizor/prestator în numele și în contul clientului, reprezintă sumele achitate de o persoană, furnizorul/prestatorul, pentru facturi emise pe numele clientului. Emiterea facturii de decontare este opțională, în funcție de cele convenite de părți în vederea recuperării sumelor achitate. În situația în care părțile convin să-și deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite clientului însoțită de factura achitată în numele clientului și emisă pe numele acestuia din urmă. Furnizorul/prestatorul nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului și nu colectează taxa pe baza facturii de decontare. De asemenea, furnizorul/prestatorul nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Clientul își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său, factura de decontare fiind doar un document care se anexează facturii achitate. În cazul în care furnizorul/prestatorul primește o factură pe numele sau pentru livrări de bunuri prestări de servicii realizate în beneficiul altei persoane și emite o factură în nume propriu către

această altă persoană, acestea nu sunt considerate plăți în numele clientului și se aplică structura de comision prevăzută la pct. 6 alin. (2)-(4), sau după caz pct. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

(4) În sensul art. 137 alin.(3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoana impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întoemite facturi de decontare conform alin.(3);

c) sume facturate către terți și încasate, în contul altei persoane, situație în care se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (2)-(4) sau, după caz, pct. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

(5) În sensul art. 137 alin.(3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(6) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite, se va colecta taxa pentru ambalaje pentru care s-au încasat garanții mai vechi de 1 an calendaristic.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138 - Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condițiile anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părți;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare."

Norme metodologice:

20. (1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării, sau după facturarea livrării/prestării chiar dacă livrarea/prestarea nu au fost efectuate dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) și art.149 alin.(4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice, în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus, în factura de reducere de preț se va menționa "reducere de preț acordată în baza cupoanelor valorice", sau,

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice producătorii/distribuitorii emit o singură

factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente, care trebuie să cuprindă mențiunea "reduceri de preț acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Aceste facturi trebuie să conțină mențiunea "reduceri de preț acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

Art 138¹ - (1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 130¹ alin. (1), baza de impozitare se stabilește pe baza acelorași elemente utilizate conform art. 137 alin. (1) pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării acelorași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele plătite sau datorate în alt stat membru decât România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară, pentru bunurile achiziționate. Prin excepție, în cazul în care accizele sunt rambursate persoanei care efectuează achiziția intracomunitară, valoarea achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător

Norme metodologice:

21. În sensul art. 138¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare este egală cu baza de impozitarea a livrării intracomunitare efectuate în alt stat membru, care cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin.(2) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la art.137 alin.(3) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cursul de schimb valutar

Art 139¹ - (1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care

intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză.

Norme metodologice:

22.(1) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, contractate și decontate în valută, baza de impozitare a taxei se determină prin convertirea în lei a valutei la cursul valutar stabilit de Banca Națională a României, sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care are loc faptul generator de taxă, sau, după caz, din data de 15 a lunii următoare în care a luat naștere faptul generator de taxă. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb al unei bănci comerciale. Pentru avansurile încasate, înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei utilizat este cursul de la data încasării avansului, dacă factura este emisă în data respectivă sau, după caz, cursul din data de 15 a lunii următoare celei în care a fost încasat avansul. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B. A va emite o factură către B la cursul de 3,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 3,5 lei/euro = 3500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 3500 x 19% = 665 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 3,6 lei/euro. Baza de impozitare TVA se determină astfel:

[(1.000 euro x 3,5 lei/euro) + (4.000 euro x 3,6 lei/euro)] x 19% = 17.900 x 19% = 3401 lei

(2) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin.(1) și cursul de schimb utilizat la data încasării, nu este considerat diferența de preț.

Codul fiscal:

Cotele

Art. 140 - (1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduce.

(2) Cota redusă este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

- d) livrarea de produse ortopedice;
- e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;
- f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.
- (3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.
- (4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).
- (5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.
- (6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice:

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.
- (2) Se aplică procedeele sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ în cazul cotei reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.
- (3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin "în principal" se înțelege ca mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității.
- (4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în condițiile prevăzute la art 141 alin.(1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi sau dure, precum și funcții ale organismului uman, acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.
- (5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții

ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminta ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în pretul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile art. 129 alin. (6) din Codul fiscal, sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2), aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141 - (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

Norme metodologice:

24. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

a) se aplică pentru operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare către pacienți în timpul spitalizării și îngrijirii medicale;

b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens;

Norme metodologice:

25. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

Codul fiscal:

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

26. În sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

Codul fiscal:

j) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

27. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap și altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii sau educării tinerilor.

Codul fiscal:

k) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

Norme metodologice:

28. În sensul art. 141 alin. (1) lit.k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizațiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial;

b) activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România, cu modificările și completările ulterioare, de către Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și camerele de comerț și industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

Codul fiscal:

D) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

Norme metodologice:

29. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, în situația în care aceste servicii sunt prestate de către organizații fără scop patrimonial, cum sunt organizațiile și ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile și cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive și încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

Codul fiscal:

m) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii și Cultelor;

Norme metodologice:

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin.(1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziții, festivaluri și alte evenimente culturale similare. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broșuri, pliante și alte materiale care popularizează un eveniment cultural.

Codul fiscal:

n) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) și i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

Norme metodologice:

31. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activitățile cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Codul fiscal:

o) activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

Norme metodologice:

32. Prin posturi publice naționale de radio și televiziune se înțeleg Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune.

Codul fiscal:

p) serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora;

Norme metodologice:

33. Serviciile publice poștale sunt serviciile postale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile postale, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele și în condițiile stabilite prin norme și în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale.

Norme metodologice:

34. (1) Scutirea de la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli semnificative comune și direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este

scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2)-(15) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile care efectuează operațiuni fără drept de deducere a taxei, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, cu excepția activității de administrare ;

b) să efectueze activități de aceeași natură sau să aparțină aceleiași grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter non-profit. Grupul independent nu se înregistrează, dar acționează în calitate de grup față de terți. Unul din membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) Grupul independent va presta numai servicii de aceeași natură tuturor membrilor grupului în interesul direct și comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menționate la acest punct.

(5) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuiu dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(6) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru și reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține nici un profit.

(7) Decontarea menționată la alin. (6) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă ce stabilește:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreeate între membrii grupului.

(8) Pentru aplicarea alin. (7), grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depășească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(9) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare al fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile de la alin.(2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(10) Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent și va comunica acea decizie grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (9).

(11) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (10).

(12) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenției Naționale de Administrare Fiscală oricare dintre următoarele evenimente :

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin.(1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului ;

b) nedeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(2) care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat aceasta situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă al grupului independent cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului .

(13) În situațiile prevăzute la alin.(12) lit. a) și b) Agenția Națională de Administrare Fiscală va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin.(12) lit.a), de la data 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin.(12) lit.b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat aceasta situație.

(14) Agenția Națională de Administrare Fiscală va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în condițiile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu întrunește criteriile de eligibilitate prevăzute la alin.(1)-(8) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.

(15) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă, în condițiile art. 141 alin. (1) lit.q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxa pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(16) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele și pe contul grupului.

Codul fiscal:

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii financiare și bancare:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditului de către persoana

care îl acordă;

2. acordarea, negocierea și preluarea garanțiilor de credit sau a garanțiilor colaterale pentru

credite, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. orice operațiune, inclusiv negocierea, legată de depozite financiare și conturi curente, plăți, transferuri, debite, cecuri și alte efecte de comerț, cu excepția recuperării de creanțe și operațiunilor de factoring;

4. emiterea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu monedă națională sau valută ca mijloc de plată, cu excepția monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecție;

5. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni, cu excepția administrării și depozitării, cu acțiuni, titluri de participare, titluri de creanțe, obligațiuni și alte valori mobiliare, cu excepția operațiunilor legate de documentele care atestă titlul de proprietate asupra bunurilor;

6. gestionarea fondurilor comune de plasament și/sau a fondurilor comune de garantare a creanțelor, efectuată de orice entități constituite în acest scop;

Norme metodologice:

35. (1) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale.

(2) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

(3) În sensul art. 141 alin.(2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile auxiliare trebuie să îndeplinească funcțiile caracteristice specifice și esențiale ale serviciului principal pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă.

Codul fiscal:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice:

36. În sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

Codul fiscal:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a

terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren constructibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;
2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;
3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;
4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Norme metodologice:

37. În sensul art. 141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil urmează regimul bunului imobil ca proprietăți indivizibile.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

38. (1) În sensul art.141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia din operațiunile scutite de taxă prevăzute la art.141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat la sau după data aderării, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (9). Pentru bunurile imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil.

(2) În aplicarea alin. (1):

a) un bun imobil are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind construit la sau după data aderării, dacă acest bun imobil, sau o parte a acestuia, este prima dată utilizat la

data aderării sau după aderare;

c) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind achiziționat la sau după data aderării dacă data la care se îndeplinesc toate formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător are loc la data aderării sau după aderare;:

d) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind transformat sau modernizat la sau după data aderării dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

-bunul imobil sau partea acestuia, astfel transformat sau modernizat este la prima utilizare la data aderării sau după aderare;

- valoarea transformării sau modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau părții acestuia, astfel transformat sau modernizat, exclusiv valoarea terenului.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. Pentru bunurile imobile sau părțile din bunurile imobile pentru care au fost încheiate contracte de leasing care sunt în derulare la data de 1 ianuarie 2007, notificarea se va depune în termen de 90 de zile de la data aderării, în situația în care proprietarul bunului dorește să continue regimul de taxare pentru operațiunea de leasing cu bunuri imobile.

(4) Persoana impozabilă neînregistrată în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare și concomitent va depune și notificarea prevăzută în anexa 1 la prezentele norme. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin.(1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin.(7).

(6) Persoanele impozabile care au optat tacit înainte de data aderării pentru închirierea, concesiunea sau arendarea de bunuri imobile, trebuie să depună notificarea prevăzută în anexa 1 la prezentele norme în termen de 90 de zile de la data aderării. Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzută la alin.(7) și nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa 1 la prezentele norme .

(7) Persoana impozabilă va notifica la organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa 2 la prezentele norme. Aplicarea scutirii de taxă este permisă numai după depunerea notificării cu privire la anularea opțiunii.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare în situațiile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) și alin. (5) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal.

(9) În cazul anulării opțiunii prevăzută la alin. (1), persoana impozabilă va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 alin. (4) lit. a) și alin. (5) lit. a) din Codul fiscal.

39.(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea livrării bunurilor imobile prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal, în condițiile prevăzute la alin. (2) –(6). Pentru bunurile imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil

(2) Cu excepția situațiilor în care se aplică prevederile art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, și prin exceptare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă care și-a exercitat opțiunea de taxare conform pct. 38 alin. (1), pentru o construcție, o parte a unei construcții, sau a unui teren, altul decât terenul constructibil, nu poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 141 lit. f) din Codul fiscal, până la sfârșitul anului calendaristic următor celui în care s-a anulat opțiunea prevăzută la pct. 38 alin. (1), sau în care această opțiune și-a încetat aplicabilitatea din cauza livrării.

(3) În aplicarea alin. (1):

a) un bun imobil are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal;

b) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind construit la sau după data aderării, dacă acel bun imobil, sau o parte a acestuia, este prima dată utilizat la data aderării sau după aderare;

c) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind cumpărat la sau după data aderării dacă data la care se îndeplinesc toate formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător are loc la data aderării sau după aderare;

d) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind transformat sau modernizat la sau după data aderării dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

- bunul imobil, sau partea acestuia, astfel transformat sau modernizat, este la prima utilizare la data aderării sau după aderare;

- valoarea transformării sau modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau părții acestuia, astfel transformat sau modernizat, exclusiv valoarea terenului.

(4) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale locale pe formularul prezentat în anexa 3 la prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile, menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (4).

(6) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. c) și alin. (5) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal. Această ajustare va include taxa aferentă unui bun imobil sau a unei părți a acestuia, pentru care dreptul de deducere se născuse parțial înainte de data aderării.

40. Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Instituțiile publice sunt tratate ca persoane impozabile pentru activitățile scutite conform art. 141 din Codul fiscal. Scutirile se aplică livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal , este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

Codul fiscal:

Scutiri pentru importuri de bunuri si pentru achizitii intracomunitare

Art. 142 – (1) Sunt scutite de taxă:

[...]

f) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către membrii acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite în convențiile de înființare a acestor organizații;

Norme metodologice:

41. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. f) din Codul Fiscal se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații.

Codul fiscal:

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, în aceeași stare în care se aflau la momentul exportului, și care beneficiază de scutire de taxe vamale;

Norme metodologice:

42. În sensul art.142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile re-importate trebuie:

- a) să fi rămas în proprietatea persoanei care era proprietarul acestora în momentul exportului;
- b) să fi fost supuse regimului normal de taxă pe piața internă a unui Stat Membru și să nu fi făcut obiectul unei rambursări în virtutea exportului.

Codul fiscal:

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări,

asamblări, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității;

Norme metodologice:

43. (1) În sensul art.142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

- a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;
- b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;
- c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;
- d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

- a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;
- b) bunurile trebuie să fi fost supuse regimului normal de taxa în România;
- c) exportul și re-importul bunurilor trebuie efectuat de aceeași persoană.

(3) Baza de impozitare a re-importului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea bunurilor livrate și a serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art.139 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Scutirea totală se acordă pentru re-importul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleași operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Codul fiscal:

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită, conform art. 143 alin. (2);

Norme metodologice:

44. Scutirea menționată la art.142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, se acordă dacă importatorul poate dovedi că importul este direct destinat unei livrări intracomunitare a acestor bunuri, care este scutită de taxă. În acest sens, declarația vamală de import va menționa codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de alt stat membru persoanei căreia îi sunt livrate bunurile de către importator în cazurile menționate la art.143 alin. (2) lit. a) și d) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art. 145 - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;
e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin.

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii."

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice.

(2) În cazul operațiunilor care înainte de data aderării nu au dat drept de deducere, iar după data aderării dau drept de deducere, persoanele impozabile pot să-și exercite dreptul de deducere pentru taxa nededusă înainte de data aderării aferentă serviciilor neutilizate și bunurilor de natura stocurilor achiziționate în scopul utilizării pentru aceste operațiuni și care sunt în stoc la data aderării. Ajustarea se face o singură dată și se înscrie în primul decont de taxă care se va depune după data aderării, ca taxă deductibilă. Taxa nededusă

înainte de aderare aferentă bunurilor de capital se ajustează în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Prevederile acestui alineat se aplică și în cazul micilor întreprinderi care au achiziționat bunuri înainte de data aderării și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal la sau după data aderării.

(3) În cazul operațiunilor care înainte de data aderării au dat drept de deducere, iar după data aderării nu dau drept de deducere, persoanele impozabile trebuie să-și ajusteze taxa dedusă înainte de data aderării aferentă serviciilor neutilizate și bunurilor de natura stocurilor achiziționate în scopul utilizării pentru aceste operațiuni și care sunt în stoc la data aderării. Ajustarea se face o singură dată și se înscrie în primul decont de taxă care se va depune după data aderării, ca taxă datorată. Taxa dedusă înainte de data aderării aferentă bunurilor de capital se ajustează în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

Art. 146 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-g):

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei;

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit.

d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punct de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin.

(4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri:

1. să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1); și
2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1) și să înregistreze această taxă ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei.

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct.78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform. Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

(3) Facturile sau alte documente legale emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt aceleași documente prevăzute la alin. (1) pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(4) Pentru situațiile prevăzute la art. 146 alin. (1) lit. b) pct. 2 lit. d), lit. e) pct. 2 și lit. f) din Codul fiscal, se vor aplica corespunzător prevederile art. 157 alin. (2) din Codul fiscal, în ceea ce privește reflectarea taxei.

Codul fiscal:**Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă**

Art. 147 - (1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului

sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 128 alin. (4) și la art. 129 alin. (4), precum și a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) și b), precum și a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

Norme metodologice:

47. (1) În aplicarea art. 147 alin.(3) și alin.(4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin.(5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul art. 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a. realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele și utilizarea de personal;

b. operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;și

c. suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii și suma taxei deductibile aferente operațiunii, sunt ne semnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta sa nu aplice prevederile art. 147 in ce priveste posibilitatea exercitarii dreptului de deducere, situatie in care taxa aferenta achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fara drept de deducere nu va fi dedusa.

Codul fiscal:

Deptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

Art. 147¹ - (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și

poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin.

(1) și (2).

Norme metodologice:

48. În aplicarea art. 147¹ alin. (3), din Codul fiscal, persoana impozabilă va solicita deducerea prin scrisoare recomandată, însoțită de facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, în original, la organele fiscale competente, care vor răspunde la cerere în termen de treizeci de zile lucrătoare de la data scrisorii recomandate. Persoana impozabilă își va exercita dreptul de deducere în decontul prevăzut la art.156² din Codul fiscal, aferent perioadei fiscale în care respectiva persoană a primit autorizarea de deducere a taxei de la autoritatea fiscală competentă.

Codul fiscal:

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

Art. 147² - (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;

Norme metodologice:

49. (1) În condițiile prezentate și în conformitate cu procedurile de la alin. (4) - (14), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) poate solicita rambursarea taxei facturată de alte persoane impozabile și achitată de aceasta pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul sau în România, precum și a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum trei luni sau maxim un an calendaristic sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămasă din anul calendaristic. Prezentele norme transpun Directiva a 8-a - 79/1072/EEC din data de 6 decembrie 1979.

(2) Prin exceptare de la prevederile alin. (1) nu se acordă rambursarea taxei datorate sau achitate de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru:

a) achizițiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziții de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141 - 144¹ din Codul fiscal;

c) achiziții de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă deducerea taxei în România în condițiile art. 145 alin. (2) sau (5) din Codul fiscal.

(3) Persoana impozabilă prevăzută la art. 147² alin.(1) lit. a) din Codul fiscal este o persoană impozabilă care în perioada prevăzută la alin. (1) nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de taxă în România conform art. 153 Codul fiscal, nu este stabilită, și nici nu are un sediu fix în România de la care sunt efectuate activități economice, și care, în acea perioadă, nu a efectuat livrări de bunuri și prestări de servicii în România, cu excepția următoarelor:

a) servicii de transport și servicii accesorii transportului, scutite conform art. 143 alin. (1) lit. c) sau art. 144 alin. (1) din Codul fiscal, precum și art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, în măsura în care valoarea acestora din urmă este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal

b) livrările de bunuri și/sau prestările de servicii, în cazul în care taxa aferentă este achitată de persoanele în beneficiul cărora bunurile sunt livrate și/sau serviciile sunt prestate, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - d), f) și g) din Codul fiscal.

(4) Rambursarea taxei prevăzute la alin. (1) se acordă persoanei impozabile prevăzute la alin. (3) în măsura în care bunurile și serviciile achiziționate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru:

a) operațiuni aferente activității sale economice pentru care persoana impozabilă ar fi fost îndreptățită să deducă taxa dacă aceste operațiuni ar fi fost efectuate în România sau operațiuni scutite conform art. 143 alin. (1) și 144 alin. (1) lit. a) – c) din Codul fiscal;

b) operațiuni prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să facă dovada că este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA într-un stat membru, sub forma unui certificat emis de autoritatea competentă din statul membru în care aceasta este stabilită. Totuși, atunci când autoritatea fiscală competentă română posedă deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data emiterii primului certificat de către autoritatea competentă a statului în care este stabilită;

c) să confirme prin declarație scrisă ca în perioada la care se referă cererea sa de rambursare nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) și b);

d) să se angajeze să înapoieze orice sumă ce i-ar putea fi rambursată din greșeală.

(6) Organele fiscale competente nu îi pot impune persoanei impozabile ce solicită rambursarea conform art. 147² alin.(1) lit. a) din Codul fiscal, nici o altă obligație în plus

- față de cele prevăzute la alin. (5). Prin excepție, organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile să prezinte informații suplimentare necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată.
- (7) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor realizate în anul calendaristic la care se referă cererea.
- (8) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) trebuie depusă la organele fiscale competente în termen de șase luni de la încheierea anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.
- (9) Dacă o cerere se referă la o perioadă:
- mai scurtă decât un an calendaristic dar nu mai mică de trei luni, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 200 lei;
 - de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 25 lei.
- (10) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de șase luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se depune la organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.
- (11) La cererea solicitantului, rambursările se efectuează în lei într-un cont indicat de persoana impozabilă fie în România, fie în statul membru în care aceasta este stabilită. Orice comisioane bancare se vor suporta de solicitant.
- (12) Organele fiscale competente vor marea documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație solicitantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (10).
- (13) În cazul în care o rambursare este obținută în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat și accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organele fiscale competente vor proceda la recuperarea acestora potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă privind rambursările de TVA.
- (14) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, cu excepția întreprinderilor mici cu regimul special prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care dorește să solicite rambursarea taxei în alt Stat Membru, autoritatea fiscală competentă va emite un certificat conform alin. (5) lit. b) din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 în România.

Codul fiscal:

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană

impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

Norme metodologice:

50. (1) În condițiile și în conformitate cu procedurile prevăzute la alin. (4) - (17), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) poate solicita rambursarea taxei ce i-a fost facturată de alte persoane impozabile și achitată de persoana respectivă pentru achizițiile în România de bunuri mobile sau servicii, precum și taxa achitată de aceasta pentru importul de bunuri în România, pe o perioadă de cel puțin trei luni ce nu va depăși un an calendaristic, sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămasă dintr-un an calendaristic. Prezentele norme transpun Directiva 86/560/EEC din 17 noiembrie 1986.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), nu se va acorda rambursarea pentru taxa datorată sau achitată de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru:

a) achizițiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziții de bunuri, altele decât cele a căror livrare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

c) achiziții de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare, este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141-144¹ din Codul fiscal;

d) achiziții de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România nici o deducere a taxei în condițiile art. 145 alin. (2) sau (6) din Codul fiscal.

(3) Persoana impozabilă prevăzută la art. 147² alin.(1) lit. b) din Codul fiscal, este o persoană impozabilă care în perioada prevăzută la alin. (1) nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România și nu este stabilită și nici nu are un sediu fix în Comunitate, și care, în acea perioadă, nu a efectuat livrări de bunuri și prestări de servicii în România, cu excepția următoarelor:

a) servicii de transport și accesorii transportului, scutite conform art. 143 alin. (1) lit. c) sau art. 144 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, precum și art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, în măsura în care valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate în conformitate cu art. 139 din Codul fiscal;

b) livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa aferentă este exclusiv achitată de persoanele în beneficiul cărora se efectuează, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - d), f) și g) din Codul fiscal.

(4) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operațiunile legate de activitatea economică a persoanei impozabile care ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România, care:

1. sunt prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal; sau

2. sunt scutite conform art. 143 alin. (1) și 144 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal;

b) operațiunile prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele și în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă și va fi ținut răspunzător individual și în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile și drepturile persoanei

impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul persoanei menționate la alin. (3):

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că persoana menționată la alin. (3) este angajată într-o activitate economică ce ar face-o să fie considerată persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a persoanei menționate la alin. (3) ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) și b).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată și pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform art. 147² alin.(1) lit. b) din Codul fiscal, orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de șase luni de la sfârșitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic dar nu mai mică de trei luni, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 200 lei;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 25 lei.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de șase luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România și indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror accesorii aferente de la împutemicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum zece ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, cu excepția întreprinderilor mici care aplică regimul special prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care dorește să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal .

Codul fiscal:

c) persoana neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară scutită de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;

Norme metodologice:

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 147² alin.(1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou în condițiile art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit

prevederilor legale în vigoare din România.

Codul fiscal:

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

Norme metodologice:

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 147² alin.(1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa toate facturile și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicita rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile art. 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

Art. 148. - În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere."

Norme metodologice:

53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează numai taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor și bunurilor mobile care nu sunt considerate bunuri de capital, astfel cum sunt definite la art. 149 alin.(1) din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin.(4) sau art. 129 alin.(4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit.a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să-și ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate și a bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere :

a) în orice situații precum modificări legislative, modificarea obiectului de activitate, anumite operațiuni fără drept de deducere desfășurate de persoana impozabilă devin operațiuni care dau drept de deducere,

b) în cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal;

c) în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit bun/serviciu pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior bunul/serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere,

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile/serviciile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor/serviciilor achiziționate;

c) perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal, să nu fie depășită,

d) persoana impozabilă trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, la data la care solicită ajustarea taxei nededuse conform art. 148 din Codul fiscal.

(4) Conform art. 148 lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) și e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(5) În baza art. 148 lit.c) din Codul fiscal, în orice situații în care persoana impozabilă care desfășoară operațiuni care dau drept de deducere va desfășura operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și în situația în care persoana impozabilă a alocat

direct un anumit serviciu pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă poate să-și ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate la data modificării intervenite. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează și pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situația în care persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere și nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

Art. 149. - (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), achiziționate sau fabricate, de la data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizării, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Prin excepție, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activitățile economice sau pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru

întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse;

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, astfel: 1. din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c);

2. din valoarea taxei deduse inițial, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d);

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia, se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare sau modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformare sau modernizare a bunului imobil sau a părții de bun imobil.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare, expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil sau o parte a acestuia a fost pus la dispoziția altei persoane, taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă operațiunilor de transformare sau modernizare se ajustează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare.

(4) Ajustarea taxei deductibile, prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.a) din Codul fiscal, se

efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzută la alin.(2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Prin excepție, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activitățile economice sau pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

Exemplu pentru situația prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să își utilizeze clădirea integral în scop de locuință. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pe perioada rămasă (2009-2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplu pentru situația prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere, și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriaza în întregime imobilul în regim de scutire de taxă pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pe perioada rămasă (2009-2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplu pentru situația prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 și s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze anual pe perioada rămasă (2010-2026), astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferență acestor ani, care reprezintă $300.000 \text{ lei} * 3 \text{ ani} = 900.000 \text{ lei}$.

- pentru perioada 2010 -2026, taxa se ajustează astfel:

- în 2010 – $300.000 \text{ lei} * 30\% = 90.000 \text{ lei}$ – taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru ultima perioadă fiscală a anului 2010;

- aceiași calcul se face și în anii următori până în anul 2026. În situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire, se mărește sau se micșorează, la calculul prevăzut mai sus se ține cont de noul procent alocat activității fără drept de deducere.

(5) Pentru cazul prevăzut la art.149 alin.(4) lit.b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin.(2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse.

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008 în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3800 lei. Pro-rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1520 lei ($3800 * 40\%$). Pro-rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30 %.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro ratei definitive, respectiv $3800 * 30\% = 1140$ lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro-rata provizorie (1520), iar diferența de 380 se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $3800 / 5 = 760$

TVA efectiv dedusă în baza pro-ratei definitive pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $1140 / 5 = 228$

Rezultatul lui 760 înmulțit cu pro-rata definitivă pentru fiecare din perioadele următoare se va compara apoi cu 228

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

—

Ajustarea pentru anul 2009

Pro-rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%.

deducere autorizată: $760 * 50\% = 380$

deja dedus: 228

deducerea suplimentară permisă: $380 - 228 = 152$

Ajustarea pentru anul 2010

Pro-rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%.

deducere autorizată: $760 * 20\% = 152$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 - 152 = 76$

Ajustarea pentru anul 2011

Pro-rata definitivă pentru 2011 este de 25%.

deducere autorizată: $760 * 25\% = 190$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 - 190 = 38$

Ajustarea pentru anul 2012

Pro-rata definitivă pentru anul 2012 de 70%.

deducere autorizată: $760 * 70\% = 532$

deja dedus: 228

deducere suplimentară permisă: $532 - 228 = 304$

Orice modificare a pro-ratei în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012) nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine, nu există limită de timp.

(6) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin.(4) și (5) din Codul fiscal, nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin.(4) lit.a) și b) din Codul fiscal, referitoare la livrarea către sine.

(7) Ajustarea taxei deductibile prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.c) din Codul fiscal, se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, și se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea, sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 și 39.

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un utilaj la data de 30 noiembrie 2007 în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1900), îl folosește pentru activitatea sa economică (50%) și pentru scop personal (50%). Prin urmare deduce numai 950 lei. La 2 septembrie 2009, vinde utilajul pentru suma de 2500 lei + TVA (19% = 475 lei).

În acest caz, este teoretic o ajustare a deducerii în favoarea persoanei impozabile, în valoare de trei cincimi din 950 lei (TVA nededusă inițial), adică 570 lei. Totuși, ajustarea deducerii este oricum limitată la 2500 lei x 19% = 475 lei.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzută la art. 149 alin.(4) lit.d) din Codul fiscal, se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, din valoarea taxei deduse inițial, fiind operat în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin.(9). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, întrucât bunul își încetează existența în întreprindere. Aceleași prevederi se aplică și în cazul casării unui bun de capital după expirarea duratei normale de funcționare, dar în cursul perioadei de ajustare.

Exemplu1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007 în valoare de 10000 lei + TVA (19% = 1900), și deduce 1900 lei.

La 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de doua cincimi din 1900 lei, adică 1140 lei.

Exemplu2: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată de funcționare este de 3 ani, la data de 30 noiembrie 2007 în valoare de 10000 lei + TVA (19% = 1900 lei), și deduce 1900 lei. La data de 2 decembrie 2010, mijlocul fix este casat. În acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de două cincimi din 1900 lei, adică 760 lei.

(9) În sensul art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ajustarea taxei nu se efectuează în caz de distrugere a bunurilor de capital ca urmare a unor calamități naturale sau altor cazuri de forță majoră prevăzute la pct. 6 alin (8), precum și în orice alte situații în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin.(4) lit.e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit.a), b) și c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează o

singură dată în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la art.138 lit.a), b) și c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin.(4) lit.a) – d) din Codul fiscal se vor efectua ținând cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un Registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin.(1) din Codul fiscal, următoarele informații:

- a) data achiziției, fabricării, construirii sau transformării/ modernizării;
- b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;
- c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
- d) taxa dedusă,
- e) ajustările efectuate conform art. 149 alin.(4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile prezentului punct se completează cu cele ale pct. 38 și 39, referitoare la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în cazul operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.e) și f) din Codul fiscal.

(13) Prevederile art. 149 din Codul fiscal, și prezentului punct, se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(14) În sensul art. 149 alin.(7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării este mai mică de 1000 lei.

Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

Art. 150 - (1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b)-g); b) persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

c) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153¹, care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i) și care a comunicat prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România, dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

d) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153¹, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

e) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată conform

art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triumphiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei, conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este stabilit ca persoană impozabilă, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă;

f) persoana care încheie regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) ori persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a);

g) persoana impozabilă acționând ca atare sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133, altele decât cele prevăzute la lit. b)-e), dacă sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România și care nu este înregistrată în România, conform art. 153.

Norme metodologice:

55. (1) În cazul serviciilor prevăzute la art. 150 alin.(1) lit.b) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România, chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, către o persoană impozabilă aceasta va fi obligată la plata taxei, dacă aceasta este datorată conform Titlului VI din Codul fiscal. În cazul în care beneficiarul este :

a) o instituție publică și serviciile sunt utilizate pentru activitatea pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, instituția publică nu este obligată la plata taxei în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de taxă pentru alte operațiuni conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal;

b) o instituție publică și serviciile sunt utilizate de instituția publică pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă, respectiv pentru operațiunile taxabile, scutite cu drept de deducere sau scutite fără drept de deducere, instituția publică este obligată la plata taxei în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de taxă pentru alte operațiuni conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal;

(2) Pentru serviciile prevăzute la art.150 alin.(1) lit.e) din Codul fiscal și livrările de bunuri prevăzute la art. 150 alin.(1) lit. d) din Codul fiscal, dacă beneficiarul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în România în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ din Codul fiscal, serviciul sau livrarea de bunuri are locul în România conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, și prestatorul/furnizorul nu este stabilit în România, beneficiarul este obligat la plata taxei chiar dacă nu a comunicat prestatorului/furnizorului codul său de înregistrare în scopuri

de TVA.

(3) Obligațiile referitoare la plata taxei prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, sunt stabilite la pct. 2 alin. (15).

(4) Prevederile art. 150 alin.(1) lit. g) din Codul fiscal, nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilă în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, persoana nestabilă în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilă în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilă în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice:

56. (1) Referitor la prevederile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilă în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România. Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 125¹ alin.(2) lit. b) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilă în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de

înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilă în România atât timp cât durează mandatul său. În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilă în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin.(4) sau art.153 alin.(5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilă în Comunitate. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabile în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 152 din Codul fiscal, cu privire la întreprinderile mici, nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabile în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabile în România, sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România își continuă operațiunile taxabile în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilă în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilă în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilă în România mandatează reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilă în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal, sau direct între persoana impozabilă nestabilă în România și clienții/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de reprezentantul fiscal trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156² pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă. În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie,

pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează conform art. 153 din Codul fiscal, în scopuri de TVA, la organul fiscal competent.

57. Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă devine stabilită în România în sensul art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal sunt preluate de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punct de vedere al taxei operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.

Norme metodologice:

58. (1) În sensul art. 150 alin. (3) din Codul Fiscal, orice persoană ce înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau un alt document asimilat unei facturi, va plăti această taxă la bugetul statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxă. În acest caz, beneficiarul poate solicita furnizorului sau prestatorului corectarea facturii întocmite în mod eronat, prin emiterea unei facturi cu semnul minus și a unei facturi noi corecte.

(2) Dacă furnizorul sau prestatorul este în imposibilitate de a corecta factura întocmită în mod eronat datorită declanșării procedurii de lichidare, faliment, radiere sau alte situații similare, beneficiarul poate solicita rambursarea de la buget a sumei taxei achitată și nedatorată dacă face dovada că a plătit aceasta taxa furnizorului precum și a faptului că furnizorul a plătit taxa respectivă la bugetul statului.

Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Art. 151¹. - Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

Norme metodologice:

59. În aplicarea art.151¹ din Codul fiscal, importatorul în scopul taxei este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție de la această prevedere, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor sau în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirii prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal;

e) persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România;

1. în regim de conignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității sau pentru testare, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de persoana impozabilă respectivă sau dacă persoana impozabilă nu le achiziționează să fie re-exportate de către aceasta în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie re-exportate în afara Comunității sau achiziționate de către persoana impozabilă respectivă.

Codul fiscal:

Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

Art. 151² . - (1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

(5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-e), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în

situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155

alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală pentru bunurile importate și proprietarul bunurilor sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1) lit. a), f) și g) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

Norme metodologice:

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la art. 151² alin. (1) din Codul fiscal, nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile stabilite la art. 145¹ din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Art. 152. - (1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

Norme metodologice:

61. (1) Cursul de schimb valutar prevăzut la art. 152 alin.(1) din Codul fiscal, este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării și este valabil pentru persoanele impozabile care au luat ființă în cursul anului 2007 sau care au fost înființate anterior aderării și au depășit plafonul în cursul anului 2007. Pentru anii următori, cursul de schimb valutar utilizat pentru calculul plafonului prevăzut la art. 152 alin.(1) , este cursul comunicat de Banca Națională a României la începutul fiecărui an calendaristic.

(2) În sensul art. 152 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct.47 alin.(3).

(3) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(4) În sensul art. 152 alin. (3) și (7) coroborat cu condițiile prevăzute la art. 145, 145¹, 147, 148 și 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligăția la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosință, în scopul desfășurării activității economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii prevăzută la art. 149 alin.

(2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46.

(5) Ajustarea prevăzută la alin. (4) trebuie comunicată organelor fiscale competente, în termen de trei luni de la data trecerii la regimul normal de taxă, prin depunerea unei liste de bunuri aflate în stoc și serviciile neutilizate, precum și a bunurilor de capital aflate încă în folosință în scopul desfășurării activității economice. Această listă se va întocmi în două exemplare și va cuprinde bunurile și serviciile neutilizate pentru care se efectuează ajustarea, data la care i-au fost livrate bunurile și prestate serviciile, baza de impozitare la data respectivă și suma de ajustat.

(6) Persoana impozabilă va înscrie suma ajustată în primul decont ce se va depune după primirea acordului din partea organului fiscal competent asupra ajustării și sumei acesteia.

Codul fiscal:

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul

special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

Norme metodologice:

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin.(7) din Codul fiscal;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

Codul fiscal:

Regimul special pentru agențiile de turism

Art. 152 . - (1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât și în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special, în acest caz înscriindu-se distinct în documente mențiunea «TVA inclusă».

(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

Norme metodologice:

63. (1) ¹ În sensul art. 152¹ din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă și orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special stabilit prin art. 152¹ din Codul fiscal, nu se aplică în cazul în care clientul agenției de turism este o altă agenție de turism stabilită în România.

(3) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism cu mijloace proprii.

(4) În sensul art. 152¹ alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele și cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering și alte cheltuieli precum asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă și cazarea pentru șofer, taxele de drum, taxe de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic.

(5) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri, se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri și/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare și valoarea taxei colectată pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă și evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente și de asemenea nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client .

(6) În sensul art. 152 alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde și marja de profit a agenției de turism.

Codul fiscal:

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de arta, obiecte de colectie si antichitati

Art. 152². - (1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planșe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără

a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) și carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri «prima zi», serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

- a) o persoană neimpozabilă;
- b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);
- c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;
- d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin.

(1) lit. a), b), h)-m) și o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;

b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) și e)-g) și art. 143 alin. (1) lit. h)-m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților. Mențiunea «TVA inclusă și nedeductibilă» va înlocui suma taxei datorate, pe facturi și alte documente emise cumpărătorului.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156².

(15) Dispozițiile alin. (1)-(14) se aplică și vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

64. (1) În sensul art. 152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate “ca atare” sau în urma unor reparații. Bunurile second-hand includ de asemenea și obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase și pietre prețioase sau semi-prețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art.152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) Aurul, argintul și platină ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea

altor bunuri, fie pure fie în aliaj cu alte metale și prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod;

- b) Aurul de investiții conform definiției de la art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal;
- c) Monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul art.152² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;
- d) Reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;
- e) Pietrele prețioase și semi-prețioase și perlele , indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;
- f) Bunuri vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;
- g) Bunuri vechi care au suferit înainte de revândare o astfel de transformare încât la re-vândare nu mai este posibilă nici o identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;
- h) Bunuri care se consumă la prima utilizare;
- i) Bunuri ce nu mai pot fi re-folosite în nici un fel.

(3) Opțiunea prevăzută la art. 152² alin. (3) din Codul fiscal:

- a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;
- b) se notifică organului fiscal competent și rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal:

- a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeași cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de profit realizată de persoana impozabilă revândătoare și valoarea taxei aferente marjei respective;
- b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egală cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1) din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revândătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2) din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revândătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egală cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1) din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revândătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2) din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revândătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârșitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate

pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru comparativ care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;

d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură sau orice alt document ce servește drept factură. La factură se anexează declarația furnizorului care confirmă că acesta nu a beneficiat de nici o scutire sau rambursare a taxei pentru cumpărarea, importul sau achiziția intracomunitară de bunuri livrate de persoana impozabilă revânzătoare. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine și data emiterii facturii;
2. data achiziției și numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;
3. numele și adresa părților;
4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;
5. descrierea și cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;
6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație;

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152² alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152² alin. (1) lit. a) – d) din Codul fiscal, și că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, așa cum sunt acestea definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3) din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării art. 152² alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152² alin. (2) lit. a) – d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11), cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se

scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10), și
 2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.
- (10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:
- a) prețul bunurilor la licitația publică, și
 - b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.
- (11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei dar care trebuie să menționeze următoarele informații:
- a) prețul bunurilor vândute la licitație;
 - b) impozitele, taxele și alte sumele de plată;
 - c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.
- (12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului obținut sau ce va fi obținut de la comitent și pe baza căreia comitentul, atunci când este persoana impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.
- (13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverși) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri și suma plătită sau de plata vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.
- (14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.

Codul fiscal:

Regimul special pentru aurul de investiții

Art. 152³. - (1) Aurul de investiții înseamnă:

- a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale

prețioase, având puritatea minimă de 9950/00, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 9000/00;

2. sunt reconfecționate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; și

4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%;

(2) Nu intră în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward, care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele și pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzute la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele și în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poștă, cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 3250/00, precum și pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Norme metodologice:

65. (1) În scopul implementării art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal, greutateile acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități și greutăți:

Unitate	Greutăți tranzaționate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1oz=31,1035 g)	100/10/5/1/ ½ / ¼
Tael (1 tael= 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10/5/1
Tola (10 tolas= 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul art. 152³ alin. (1) lit. b) pct.2 din Codul fiscal, prin monede reconfeționate după anul 1800, se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 152³ alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă și trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum și dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum și baza de impozitare a acestora.

(4) Persoana desemnată prin art. 152³ alin. (10) din Codul fiscal, ca obligată la plata taxei aferente achizițiilor prevăzute la respectiva prevedere, va păstra evidențe separate pentru aceste achiziții și va achita taxa datorată conform art.157 alin. (2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru persoana impozabilă care:

a) efectuează operațiuni în afara României care dau drept de deducere a taxei, conform art. 145 alin. (2) lit. b);

b) efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și nici înregistrată în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România și care este obligată la plata taxei pentru o livrare de bunuri sau prestare de servicii, conform art. 150 alin. (1) lit. a), va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente, înainte de efectuarea respectivei livrări de bunuri sau prestări de servicii. Sunt exceptate persoanele stabilite în afara Comunității, care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) O persoană impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România, care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri, pentru care este obligată la plata taxei, conform art. 151, sau o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă, va

solicita înregistrarea în scopuri de TVA, conform acestui articol, înainte efectuării achiziției intracomunitare sau a livrării intracomunitare.

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(9) Persoana înregistrată conform prezentului articol, în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre evenimentele de mai jos, va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la:

a) modificări ale informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare;

b) încetarea activității sale economice.

(10) Prin norme se stabilesc condițiile de aplicare a prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în cazurile prevăzute la art. 153 alin.(1) lit.a) și, după caz, alin. (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin.(1) lit.c) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin.(1) lit. b) și, după caz, la alin.(2) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective ca de

exemplu faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare pentru inițierea unei activități economice.

(3) Persoana impozabilă care este stabilită în România potrivit art. 125¹alin.(2) lit.b) din Codul fiscal, prin structuri care au sau nu personalitate juridică, se va înregistra în scopuri de TVA conform alin.(1).

(4) Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹alin.(2) lit.b) din Codul fiscal, și care are sau nu un sediu fix în România conform art. 125¹alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, se poate înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile acestui titlu;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar, chiar dacă aceasta dispune de un sediu fix în România conform art. 125¹alin.(2) lit. a) din Codul fiscal.

(5) Toate sucursalele sau alte subunități fără personalitate juridică ale unei persoane impozabile trebuie înregistrate sub un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. Persoana impozabilă care are sediul activității în străinătate și este stabilită în România în scopuri de TVA conform art. 125¹alin.(1) lit. a) sau b) din Codul fiscal, prin structuri fără personalitate juridică precum sucursale sau alte subunități fără personalitate juridică, va desemna o sucursală sau o subunitate care să depună decontul de taxă și care va fi responsabilă pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor subunităților stabilite în România.

(6) Persoanele impozabile care au fost înregistrate în România înainte de data aderării prin sedii permanente, sunt obligate să aplice prevederile alin.(5). În cursul lunii ianuarie 2007, vor utiliza un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit unuia dintre sediile permanente și totodată va solicita anularea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a celorlalte sedii permanente.

(7) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care în urma înregistrării respective desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 10 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere.

(8) Anularea se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării sau înregistrarea este anulată în condițiile art. 153 alin. (8) din Codul fiscal.

(9) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care își încetează activitatea economică va solicita să fie radiată în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest lucru. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin.(5) din Codul fiscal, pot solicita radierea în cazul în care nu mai realizează achiziții sau livrări intracomunitare în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 151 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, pot solicita radierea în cazul în care nu mai realizează livrări de bunuri/prestări de servicii în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 150 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal. Radierea va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care

s-a depus declarația de încetare a activității.

Codul fiscal:

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare

Art. 153¹. - (1) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze, conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară în România au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol, înaintea efectuării achiziției intracomunitare, în cazul în care valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară.

(2) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze, conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra, în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA, conform alin. (1), poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA, conform alin. (2), poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5) sau (6)."

Norme metodologice:

67. (1) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin.(4) din Codul fiscal, sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ alin.(1) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct.2 alin.(5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(2) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art. 153¹ alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin.(3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153¹ alin. (5) sau (6) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(4) Persoanele înregistrate conform art. 153¹ din Codul fiscal, nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare precum și în situațiile prevăzute la art. 154 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art 153 din Codul fiscal, și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei eferente respectivei achiziții intracomunitare.

(6) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei eferente respectivei achiziții intracomunitare.

(7) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(8) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153¹ din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă.

Codul fiscal:

Prevederi generale referitoare la înregistrare

Art. 154. - (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și

153¹, are prefixul «RO», conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Departamentele unei instituții publice se pot înregistra pentru scopuri de TVA, dacă pot fi considerate ca parte distinctă din structura organizatorică a instituției publice, prin care se realizează operațiuni impozabile.

(4) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România pot fi scutite de înregistrarea pentru scopuri de TVA, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:

68. (1) În sensul art. 154. alin. (4) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilă în România poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA când efectuează în România una sau mai multe din operațiunile următoare pentru care este obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal:

a) servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) livrări ocazionale de bunuri în România, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare de bunuri scutite conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2. vânzărilor la distanță;

3. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

c) livrări de bunuri scutite de taxă în condițiile art.143 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal;

d) livrări de bunuri scutite care sunt plasate într-un regim vamal suspensiv;

e) livrări sau achiziții de bunuri scutite care sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA și/sau care încă se află în acest regim;

f) prestări de servicii scutite aferente bunurilor plasate în regim de antrepozitare TVA și/sau care încă se află în acest regim.

(2) În sensul alin. (1) lit. a) și b), livrările de bunuri și prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la art. 157 alin.(6) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(5) **Persoanele înregistrate:**

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților. Informarea este opțională, dacă persoana beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

b) conform art. 153¹ vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului, de fiecare dată când realizează o achiziție intracomunitară de bunuri. Comunicarea codului este opțională în cazul în care persoana respectivă beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i). Pentru alte operațiuni constând în livrări de bunuri și prestări de servicii este interzisă comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut în temeiul art. 153¹, furnizorilor/prestatorilor sau clienților.

(6) Persoana impozabilă nestabilă în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal, va comunica denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 reprezentantului său fiscal, clienților și furnizorilor săi, pentru operațiunile efectuate sau de care a beneficiat în România.

Facturarea

Art. 155. - (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

Norme metodologice:

69. (1) Prevederile art. 155 alin.(1) din Codul fiscal, se aplică și pentru situațiile prevăzute la art. 132 alin.(3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile. Emiterea facturii nu este interzisă fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile respective. În situația în care factura este emisă aceasta trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal.

(3) Transferul proprietății bunurilor în executarea creanțelor, în situația în care bunurile au fost predate pe bază de înțelegere între debitor și creditor, se consemnează în facturi de către debitor, dacă operațiunea constituie livrare de bunuri.

(4) Regularizarea facturilor emise pentru plăți în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii.

(5) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la

consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus în factura fiscală de reducere de preț se va menționa "reducere de preț acordată în baza cupoanelor valorice.

Codul fiscal:

(2) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

Norme metodologice:

70. (1) Auto- factura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

- a) numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;
- b) data emiterii;
- c) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;
- d) pentru situațiile prevăzute la 128 alin. (4) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, și la prima teză a art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, la rubrica cumpărător se înscriu informațiile menționate la lit. c);
- e) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale beneficiarului, la rubrica cumpărător, pentru situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. b), și a doua teză a art. 129 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal;
- f) denumirea și descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;
- g) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;
- h) cota de taxă aplicabilă;
- i) valoarea taxei colectate.

(2) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jumalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, ca taxă colectată.

Codul fiscal:

(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10).

Norme metodologice:

71. (1) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul autofacturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA al aceleiași persoane impozabile din Statul Membru în care se transferă bunurile, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care persoana care realizează transferul nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România;

f) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin.(3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(2) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale

reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a, ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabilă în România» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»;

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) și g) sau ale art. 160, o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a ori mențiunea «taxare inversă»;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu.

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) și fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii, pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, consemnate în documente, fără nominalizarea cumpărătorului;

c) livrările de bunuri și prestările de servicii consemnate în documente specifice, care conțin cel puțin informațiile prevăzute la alin. (5).

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;

b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

Norme metodologice:

72.(1) Factura prevăzută la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal, va fi întocmită în limba română, și după caz poate fi întocmită și într-o altă limbă. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări baza impozabilă va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.

(2) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin.(5) lit.c)-j) din Codul fiscal, se pot înscrie numai pe prima pagină a facturii. În această situație, este obligatorie însă, înscrierea numărului paginii facturii pe fiecare pagină a acesteia.

(3) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să se refere la livrări de bunuri și/sau prestări de servicii către același client, pentru care faptul generator al taxei ia naștere într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(4) În sensul art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate și înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal;

d) atât furnizorul/prestatorul, în cazul în care este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal, cât și cumpărătorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și respectiv b);

e) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către

cumpărător, și trimisă furnizorului/prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

73. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în următoarele condiții:

a) pentru operațiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrări intracomunitare:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. furnizorul/prestatorul și/sau cumpărătorul, dacă sunt înregistrați conform art. 153 din Codul fiscal, să notifice, prin scrisoare recomandată, organul fiscal competent că vor aplica o astfel de procedură de facturare, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la notificare acordul prevăzut la lit. a);

3. să se garanteze autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturii prin: semnătură electronică, conform prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnatura electronică, prin schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandările Comisiei 1994/820/EC din 19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date, sau orice alte mijloace electronice agreeate de Direcția de tehnologia informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

4. să existe un document centralizator pe suport de hârtie, cu evidența tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI, într-o lună calendaristică de o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, sau a tuturor facturilor astfel primite într-o lună calendaristică de orice persoană obligată la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul Fiscal;

b) pentru achizițiile intracomunitare efectuate în România:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. cumpărătorul, în cazul în care este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, să notifice, prin scrisoare recomandată, organul fiscal competent că va aplica o astfel de procedură de facturare, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la scrisoare acordul prevăzut la lit. a);

3. să existe un document pe suport de hârtie, cu evidența tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de orice persoană impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) condițiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de țara în care au loc livrările intracomunitare.

74. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întoarce de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organul fiscal competent că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA al terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

- c) factura să cuprindă toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;
- d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nici o întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

75.(1) În sensul art. 155 alin.(8) lit.d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită către care se fac și plățile de către cumpărător. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită.

(2) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.

(3) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu-i mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(4) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidenția în decontul de taxă operațiunile respective.

(5) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silită a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(6) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține pe lângă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal, numele și datele de identificare a organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor și mențiunea „Factura pentru operațiuni de executare silită”.

76. În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, facturile emise și primite se pot stoca prin orice metode și în orice loc în următoarele condiții:

a) locul de stocare să se afle pe teritoriul României, cu excepția facturilor emise și primite prin mijloace electronice, care se pot stoca în orice loc dacă, pe perioada stocării:

1. se garantează accesul on-line la datele respective;
2. se garantează autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturilor, precum și faptul că acestea sunt lizibile;
3. datele care garantează autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturilor sunt de asemenea stocate;

b) facturile sau conținutul facturilor emise și primite, în cazul stocării prin mijloace electronice, să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nici o întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

77. Transmiterea și stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă transmiterea sau punerea la dispoziția beneficiarului, precum și stocarea, prin echipamente electronice de procesare și stocarea de date, inclusiv compresia digitală, pe baza de cabluri telegrafice, transmisie radio, tehnologiilor optice sau de alte mijloace electromagnetice.

Codul fiscal:

(9) Prin derogare de la dispozițiile alin. (5), se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

78. (1) Nu se pot emite facturi simplificate pentru livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 143 alin.(2) din Codul fiscal.

(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile trebuie să depună o solicitare la Direcția de reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Solicitățile, însoțite de avizul acestei direcții, vor fi transmise Direcției generale legislație impozite indirecte din cadrul Ministerului Finanțelor Publice în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei a 6-a. Facturile simplificate se pot emite numai după consultarea Comitetului și transmiterea unui răspuns pozitiv către solicitanți.

Codul fiscal:

Evidența operațiunilor

Art. 156. - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

(5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile și obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți."

Norme metodologice:

79. (1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe și documente:

- a) evidențe contabile ale activității sale economice;
- b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor de la pct. 76;
- c) facturile sau alte documente primite și legate de activitatea sa economică;
- d) documentele vamale și după caz cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară și achiziția intracomunitară de bunuri realizată de respectiva persoană;
- e) facturile și alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;
- f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă, sau de altă persoană în contul acesteia în afara României dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum și pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul non-transferurilor va cuprinde: descrierea bunurilor, cantitatea bunurilor, valoarea bunurilor, circulația bunurilor și descrierea bunurilor, care nu sunt returnate, cantitatea acestora și o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum și data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleți, containere și alte ambalaje care circulă fără facturare;
3. bunurile necesare desfășurării activității de presă, radiodifuziune și televiziune;
4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun în parte nu depășește nivelul de 1250 EURO la cursul de schimb din data la care bunul este transportat sau expediat în alt stat membru, și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun în parte nu depășește nivelul de 250 EURO la cursul de schimb din data la care bunul este transportat sau

expediat în alt stat membru, și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile și alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunitatii in Romania de către o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în acel alt stat sau de altă persoană în numele acesteia, sau care au fost importate in Romania sau achizitionate din Romania de persoana impozabila inregistrata in alt stat membru, si care sunt date unei persoane impozabile in Romania în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri in Romania, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut in cazul bunurilor care sunt plasate in regimul vamal de perfectionare activa. Acest registru va cuprinde:

1. un număr de ordine;
2. data primirii bunurilor;
3. numele și adresa primitorului;
4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al primitorului;
5. cantitatea bunurilor primite;
6. descrierea bunurilor primite;
7. data transportului bunurilor supuse expertizării sau prelucrate transmise clientului;
8. cantitatea și descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;
9. cantitatea și descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după prelucrare;
10. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum și data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalul pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;
2. exporturile de bunuri și alte operațiuni scutite de taxă;
3. operațiunile care nu au loc în România;
4. livrările de bunuri și/sau prestările de servicii taxabile și cărora li se aplică cote diferite de taxă;

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. bunuri mobile corporale;
2. servicii ;
3. bunuri de capital;
4. achiziții intracomunitare de bunuri;
5. importuri pentru care persoana impozabilă folosește derogarea prevăzută

la art. 157 alin. (4) din Codul fiscal;

6. celelalte operațiuni pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b) - g) din Codul fiscal;
- c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;
- d) taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;
- e) calculul taxei dedusă provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, a taxei dedusă efectiv pentru fiecare an calendaristic și al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;
2. taxa nededusă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;
3. taxa dedusă pe bază de pro-rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevăzute la alin.(2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să-și stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin.(2).

Codul fiscal :

Perioada fiscală

Art. 156¹. - (1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv, perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor, perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2),

persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare în care să menționeze cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată.

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

Norme metodologice:

80. (1) În sensul art. 156¹ alin. (1) din Codul fiscal, echivalentul în lei a plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru 31 decembrie al anului precedent sau cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru data solicitării înregistrării prin opțiune.

(2) În sensul art. 156¹ alin. (4) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum trei luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum șase luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

Codul fiscal:

Plata taxei la buget

Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-g).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Importatorii persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile art. 154 alin. (4), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei."

Norme metodologice:

81. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin.(4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin.(3) din Codul fiscal

(2) În cursul perioadei fiscale importatorii care sunt persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în limitele și condițiile stabilite la art. 145, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160. - (1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) clădirile, părțile de clădire și terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare;

c) lucrările de construcții-montaj;

d) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare

de faliment declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă;

e) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea «taxare inversă», fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(4) Beneficiarii care sunt persoane impozabile cu regim mixt aplică și prevederile art. 147, în funcție de destinația achizițiilor respective.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat «taxare inversă» în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea «taxare inversă» în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3)."

Norme metodologice:

82. (1) Condiția obligatorie prevăzută la art. 160 alin.(1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, este că atât furnizorul/prestatorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, și operațiunea în cauză să fie taxabilă. Măsurile de simplificare se aplică numai pentru operațiuni realizate în interiorul țării astfel cum este definit la art. 125² din Codul fiscal.

(2) În înțelesul art. 160 din Codul fiscal, prin clădire se înțelege orice construcție legată nemijlocit de sol, având una sau mai multe încăperi, și care servește la adăpostirea de oameni, de animale și/sau de bunuri mobile corporale.

(3) Prin lucrări de construcții-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit.c) din Codul fiscal, se înțeleg lucrările de construcție, reparare, modernizare, transformare și demolare legate de un bun imobil.

(4) Bunurile care se încadrează în categoria material lemnos, prevăzute la art 160 alin. (2) lit.d) din Codul fiscal, sunt următoarele: masa lemnoasă pe picior, precum și materialul lemnos prevăzut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul livrărilor/prestărilor, prevăzute la art. 160 alin.(2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fără taxă și fac mențiunea "taxare inversă". Taxa se calculează de către beneficiar asupra sumei plătite în avans și se înscrie în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426=4427 cu suma taxei aferente.

(6) Înregistrarea contabilă 4426=4427 la cumpărător este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt

valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxare inversă.

(7) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(8) Furnizorii/prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro-rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxare inversă.

(9) Neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme.

(10) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art. 160 alin.(2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426=4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări. În situația în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte, iar bunurile achiziționate sunt destinate realizării atât de operațiuni cu drept de deducere, cât și fără drept de deducere, suma taxei deductibile se va determina pe baza pro rata de la data efectuării achiziției bunurilor supuse taxării inverse și se va înscrie în rândul de regularizări din decont, care nu mai este afectat de aplicarea pro rata din perioada curentă.

(11) Orice situații în care aplicarea taxării inverse implică dificultăți de încadrare a bunurilor sau serviciilor respective în prevederile art. 160 din Codul fiscal, vor fi soluționate de Comisia Centrală Fiscală.

(12) În cazul operațiunilor pentru care înainte de data aderării s-a aplicat regimul normal de taxă pe valoarea adăugată, iar după aderare se aplică măsurile de simplificare, și pentru care au fost încasate avansuri înainte de această dată, se aplică taxarea inversă numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării și valoarea avansurilor încasate înainte de data aderării, precum și pentru orice alte avansuri sau rate a căror exigibilitate intervine după data aderării.

Codul fiscal:

Dispoziții tranzitorii

Art. 161. - (1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat ca fiind construit înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat achiziționat înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat transformat sau modernizat până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, a fost utilizat prima dată înainte de data aderării.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a

taxei și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 149.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e),

la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, și care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri și prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din țară și din străinătate sau de persoane fizice, își păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetaredezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și

inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce privește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care și-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte și rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol și de art. 161¹.

Norme metodologice:

83. (1) Pentru aplicarea art.161 alin. (2) și (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxă, rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere :

O persoană impozabilă dobândește la data de 15 aprilie 2005, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operațiuni taxabile cât și operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere. Taxa aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei, din care s-au dedus 4.560.000 lei conform pro-rata definitivă de 80% din anul 2005. La sfârșitul anului 2006 taxa dedusă s-a recalculat, în funcție de pro-rata definitivă de 70% pentru anul 2006, rezultând din recalculare suma de 570.000 lei care s-a înregistrat pe cheltuieli.

În anul 2006 au fost efectuate lucrări de modernizare care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puțin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa aferentă este de 190.000 lei, din care s-a dedus suma de 133.000 lei, conform pro-rata definitivă de 70% din anul 2006. Lucrările de modernizare au fost finalizate în data de 9 aprilie 2006.

În 2007 au fost executate lucrări de modernizare care au mărit valoarea bunului imobil cu 5.000.000 lei (mai puțin de 20% din valoarea bunului imobil după modernizare), pentru care taxa aferentă a fost de 950.000 lei, din care s-au dedus 665.000 lei, conform pro-ratei definitive de 70% aplicabilă în 2007. Lucrările de modernizare au fost finalizate la data de 20 aprilie 2007.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriaza imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil optează pentru aplicarea regimului de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunță la opțiunea de a taxa partea de 70% din bunul imobil.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel.

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa aferentă bunului imobil	5.700.000 lei
- Taxa dedusă inițial	4.560.000 lei
- Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2006	570.000 lei
- Taxa dedusă efectiv pentru bunul imobil (4.560.000 – 570.000)	3.990.000 lei
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007: 33 luni	
- 3.990.000 lei : 5 ani =	798.000 lei
- 798.000 lei : 12 luni =	66.500 lei

- 60 luni – 33 luni = 27 luni x 66.500 lei = 1.795.000 lei - taxa care se ajustează

B. Ajustarea taxei deduse aferentă lucrării de modernizare din anul 2006

- Taxa dedusă 133.000 lei

Ajustarea pentru perioada 9 aprilie 2006 - 31 decembrie 2007: 21 luni

- 133.000 lei : 5 ani = 26.600 lei
- 26.600 lei : 12 luni = 2.216,7 lei
- 60 luni - 21 luni = 39 luni x 2.216,7 lei = 86.451,3 lei - taxa care se ajustează

C. Ajustarea taxei deduse aferentă lucrării de modernizare din anul 2007

- Taxa dedusă 665.000 lei

Ajustarea pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007: 9 luni

- 665.000 lei : 5 ani = 133.000 lei
- 133.000 lei : 12 luni = 11.083,3 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 11.083,3 lei = 565.248,3 lei – taxa de ajustat

Sumele de 1.795.500 lei + 86.451,3 lei + 565.248,3 lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A, B și C, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(2) Pentru aplicarea art.161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările efectuate după data aderării care depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal, diferă de ajustarea prevăzută la alin.(1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani față de 5 ani, și metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi și nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor art. 161 alin.(2) și (4) din Codul fiscal .

Același exemplu ca în alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 56.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art.149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil și a modernizării din anul 2006, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin.(1), lit. A și B.

(3) Pentru aplicarea art.161 alin. (3) și (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxă. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulțit cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa dedusă se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Pe exemplul de la alin. (1), persoana impozabilă optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa aferentă bunului imobil	5.700.000 lei
- Taxa dedusă inițial	4.560.000 lei
- Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2006	570.000 lei
- Taxa nededusă pentru bunul imobil (5.700.000 – 3.990.000)	1.710.000 lei

Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 27 luni . (60 luni - 33 luni):

- lei 1.710.000 : 5 ani =	lei 342.000
- lei 342.000 : 12 luni =	lei 28.500
- 27 luni x lei 28.500 =	lei 769.500

B. Ajustarea taxei nededuse aferente modernizării din anul 2006

Taxa nededusă	57.000 lei
---------------	------------

Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 60 luni – 21 luni (aprilie 6 - 31 decembrie 2007)= 39 luni

- lei 57.000 : 5 ani =	lei 11.400
- lei 11.400 : 12 luni =	lei 950
- 39 luni x lei 950 =	lei 37050

C. Ajustarea taxei nededuse aferente modernizării din anul 2007

Taxa nededusă	285.000 lei
---------------	-------------

Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 60 luni - 9 luni (aprilie 2007 – 31 decembrie 2007) = 51 luni

- lei 285.000 : 5 ani =	lei 57.000
- lei 57.000 : 12 luni =	lei 4.750
- 51 luni x lei 4.750 =	lei 242.250

Sumele de 769.500 lei + 37050 lei + 242.250 lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A, B și C se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și se preiau corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată respectiv.

(4) Pentru aplicarea art.161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările efectuate după data aderării care depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal, diferă de ajustarea prevăzută la alin.(1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani față de 5 ani, și metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi și nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor art. 161 alin.(3) și (6) din Codul fiscal .

Același exemplu ca în alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 56.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art.149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil și a modernizării din anul 2006, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin.(3) , lit. A și B.

(5) Pentru aplicarea art.161 alin. (8) și (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Aceiași exemplu ca în alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea pe 1 ianuarie 2008 și nu a optat pe taxarea aceleiași vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa aferentă bunului imobil	5.700.000 lei
- Taxa dedusă inițial	4.560.000 lei
- Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2006	570.000 lei
- Taxa dedusă pentru bunul imobil (4.560.000 – 570.000)	3.990.000 lei

Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări) precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $3.990.000 \text{ lei} \times 2/5 = 1.596.000 \text{ lei}$

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare din anul 2006: 3/5

- Taxa dedusă	133.000 lei
---------------	-------------

Anul 2006 (anul în care se termină lucrările de modernizare) precum și anul 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008 pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $133.000 \text{ lei} \times 3/5 = 79.800 \text{ lei}$

C. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare din anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă	665.000 lei
---------------	-------------

Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008 pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $665.000 \text{ lei} \times 4/5 = 532.000 \text{ lei}$

Sumele de 1.596.000 lei + 79.800 lei + 532.000 lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A, B și C, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea art.161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările efectuate după data aderării care depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal, diferă de ajustarea prevăzută la alin.(5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor art. 161 alin.(8) și (10) din Codul fiscal .

Același exemplu ca în alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea pe 1 ianuarie 2008 și nu a optat pe taxarea acelei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 56.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferent modernizării trebuie să fie făcută conform art.149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil și a modernizării din anul 2006, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin.(5) , lit. A și B.

(7) Pentru aplicarea art.161, alin. (9) și (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca în alin. (2), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea pe 1 ianuarie 2008 și nu a optat pe taxarea acelei vânzări.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa aferentă bunului imobil	5.700.000 lei
- Taxa dedusă inițial	4.560.000 lei
- Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2006	570.000 lei
- Taxa nededusă pentru bunul imobil (5.700.000 – 3.990.000)	1.710.000 lei

Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări) precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008 pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $1.710.000 \text{ lei} \times 2/5 = 684.000 \text{ lei}$

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare din anul 2006: $3/5$

- Taxa nededusă 57.000 lei

Anul 2006 (anul în care se termină lucrările de modernizare) precum și anul 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008 pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $57.000 \text{ lei} \times 3/5 = 34.200 \text{ lei}$

C. Ajustarea taxei nededuse aferentă lucrării de modernizare din anul 2007: $4/5$

- Taxa nededusă 285.000 lei

Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008 pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată: $285.000 \text{ lei} \times 4/5 = 228.000 \text{ lei}$

Sumele de $684.000 \text{ lei} + 34.200 \text{ lei} + 228.000 \text{ lei}$, rezultate din ajustările efectuate la lit. A, B și C, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(8) Pentru aplicarea art.161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările efectuate după data aderării care depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal, diferă de ajustarea prevăzută la alin.(7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor art. 161 alin.(9) și (12) din Codul fiscal. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca în alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea pe 1 ianuarie 2008 și optează pe taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 56.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art.149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil și a modernizării din anul 2006, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin.(7) , lit. A și B.

84. În sensul art. 161 alin.(16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înțelege că bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor și se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plătește efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidențiază în decontul de taxă, conform prevederilor art. 157 alin.(5) din Codul fiscal.

85. În sensul art. 161 alin.(18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuși, în situația în care în cadrul aceleiași sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii și/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile. în certificatul deja eliberat.

Codul fiscal:

Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

Art. 161¹ - (1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieșirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării:

- a) au intrat în România înaintea datei aderării; și
- b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; și
- c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieșirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poștă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârșită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a) și b); și

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloace de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999.

Norme metodologice:

86. În cazul în care bunurile aflate la data aderării în situațiile descrise la art. 161¹ alin.(1) din Codul fiscal, sunt importate în România după această dată, taxa pe valoarea adăugată datorată pentru respectivele importuri, nu se plătește efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidențiază în decontul de taxă, conform prevederilor art. 157 alin.(5) din Codul fiscal.

87. Pentru bunurile plasate în regimurile vamale suspensive prevăzute la art. 144 alin.(1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal, nu se garantează taxa pe valoarea adăugată.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

**privind opțiunea de taxare a operațiunilor
prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal**

1. Denumirea solicitantului.....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
4. Data de la care se optează pentru taxare (trebuie să fie ulterioară depunerii notificării)
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă, dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral, sau dacă se referă la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral , sau dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafața trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)
.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția.....
.....

Semnătura și ștampila

ANEXA Nr. 2
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

**privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor
prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.e) din Codul fiscal**

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
-
4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă,, dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral , sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)
-
-
-
-

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

ANEXA Nr. 3

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor
prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal

- 1.Denumirea solicitantului.....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
-

4. Bunurile imobile (construcții, terenuri) pentru care se aplică opțiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă și suprafața terenului, în cazul în care opțiunea de taxare privește numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....
.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția.....
.....

Semnătura și ștampila”

G. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”:**1. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:****“Codul fiscal****Sfera de aplicare**

Art.162. - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) tutun prelucrat;
- g) produse energetice;
- h) energie electrică.

Norme metodologice

1. (1) Sumele reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) pentru bere:

$$A = C \times K \times R \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din Anexa nr.1 la titlul VII -Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q=cantitatea în hectolitri

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$$A = K \times R \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din Anexa nr.1 la titlul VII-
Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și
completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C}{100} \times K \times R \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la
nr.crt.5 din Anexa nr.1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,
cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigarete:

$$\text{Total acciza} = A1 + A2$$

în care:

A1 = acciza specifică

A2 = acciza ad valorem

A1 = K1 x R x Q1

A2 = K2 x PA x Q2

unde:

K1 = acciza specifică prevăzută la nr.crt.6 din Anexa nr.1 la titlul VII-Accize din
Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr.1 la titlul VII-Accize
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul

Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

e) pentru țigări și țigări de foi:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigari

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din Anexa nr.1 la titlul VII-Accize din
Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete și pentru alte tutunuri de fumat:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 și 9 din Anexa nr.1 la titlul VII-Accize

din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt.10-17 din Anexa nr.1 la titlul VII - Accize

din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia presedintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale.

h) pentru electricitate:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh

K = acciza unitară prevăzută la nr.crt.18 din Anexa nr.1 la titlul VII - Accize din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro.

(2) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri și produse intermediare -, precum și pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art.363 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru băuturile alcoolice, țigaretetele, țigările și țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinată potrivit prevederilor alin.(1), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la alin.(2).

(4) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența între valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin.(1) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin.(2), cota de 1% prevăzută la alin.(3) și după caz, contravaloarea

marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct.29.”

2. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins :

“2. (1) În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de extracție a produselor energetice, așa cum sunt definite la art. 175 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin noțiunea “activitate de producție” se înțelege și operațiunea de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile asupra cărora s-au produs modificări.

(3) Operațiunea exclusivă de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile, precum și operațiunea exclusivă de aditivare a produselor energetice - combustibil pentru motor -, nu reprezintă activitate de producție și aceasta se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) Face excepție de la prevederile alin.(3), operațiunea de îmbuteliere a gazului petrolifer lichefiat, care se poate realiza în locuri autorizate ca antrepozite fiscale de producție.”

3. După punctul 2 se introduc două noi puncte, pct. 2¹ și 2², cu următorul cuprins :

”Codul fiscal:

Definiții

Art.163. - În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]

c) *antrepozitul fiscal* este locul, aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

Norme metodologice:

2¹. (1) În înțelesul prezentelor norme, autoritatea fiscală competentă poate fi autoritatea fiscală centrală sau autoritatea fiscală teritorială.

(2) Prin autoritate fiscală centrală se înțelege Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Prin autoritate fiscală teritorială se înțelege, după caz, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sau direcțiile regionale vamale.”

Codul fiscal :

Importul

Art.167 - (1) În înțelesul prezentului titlu, *import* reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

[...]

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

Norme metodologice :

2². (1) Noțiunea de “regim vamal suspensiv” are următoarele semnificații:

- a) tranzit extern,
 - b) antrepozit vamal,
 - c) perfecționare activă sub forma sistemului suspensiv,
 - d) transformare sub supraveghere vamală
- și
- e) admitere temporară.

(2) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România și alte state membre via țări AELS – Asociația Europeană a Liberului Schimb -, sau între România și o țară AELS sub o procedură intra-comunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe ne-membre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.”

4. Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins :

“**3.** În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator”.

5. Punctul 4 va avea următorul cuprins:**“Codul fiscal:****Producerea și deținerea în regim suspensiv**

Art.168. - (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

Norme metodologice:

4. (1) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația să se înregistreze la administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declarației prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prin gospodăria individuală menționată la alin.(1) se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.”

6. Punctul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins :**“Codul fiscal:****Bere****Art.169[...]**

(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător de bere are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o

declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, conform prevederilor din norme.

[...]

(5) În situația în care antrepozitarul autorizat pentru producția de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, își mărește capacitatea de producție, prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris autoritatea fiscală competentă, despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

Norme metodologice:

4¹. (1) Obligația depunerii declarației pe propria răspundere privind capacitățile de producție instalate, pe care le dețin, revine numai antrepozitarilor autorizați ca mici producători de bere.

(2) Mărirea capacității de producție ca urmare a achiziționării de noi capacități sau a extinderii celor existente, va fi notificată atât la autoritatea fiscală teritorială, cât și la autoritatea fiscală centrală în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(3) În situația în care noua capacitate de producție depășește limita de 200.000 de hl pe an, antrepozitarul autorizat este obligat să calculeze și să vireze la bugetul de stat accizele aferente capacității totale de producție, calculate cu cota standard, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune.

7. Punctul 4² se modifică și va avea următorul cuprins :

“Codul fiscal:

Alcool etilic

Art.173 [...]

(2) **Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodariilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodarie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, potrivit prevederilor din norme.**

(3) **Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hl alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.**

(4) **Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de norme.**

Norme metodologice:

4². (1) Gospodaria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi și suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică și rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică și rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare

condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și avizate de Ministerul Sănătății Publice. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a carei producție de țuică și rachiuri este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică și rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, iar cele care realizează astfel de produse pentru consumul propriu au obligația de a înscrie în declarație și cantitățile estimate a fi obținute la nivelul unui an, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.1**.

(4) Instalațiile de producție deținute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3), vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, pe toată perioada de nefuncționare.

(5) Administrațiile finanțelor publice vor înregistra într-un registru special, gospodăriile individuale prevăzute la alin.(3). Registrul special va cuprinde date cu privire la numele și adresa gospodăriei individuale, instalațiile de producție deținute și capacitatea acestora, precum și rubrici aferente operațiunilor de desigilare și resigilare a instalațiilor.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică și rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris administrației finanțelor publice în raza căreia își are domiciliul desigilarea instalației, menționând totodată cantitatea și tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum și cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină și mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității și a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(7) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcționare a instalației de producție de țuică și rachiuri, administrația finanțelor publice care a desigilat instalația, va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcționare a instalației declarată inițial -, precum și la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalațiilor de producție iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(8) Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinață consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(9) Producția de țuică și rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică și rachiuri.

(10) În cazul prevăzut la alin.(9), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată spre prelucrare, cantitatea de produs finit rezultat, cantitatea de produs finit preluat, din care pentru consum propriu, data preluării și semnatura persoanei care a preluat.

(11) Pentru țuica și rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației, va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare și acciza aferentă cantității de țuică și rachiuri preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs care depășește limita prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru consumul propriu, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(12) Prin *mică distilerie*, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mica distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic și/sau distilate, inclusiv țuică și rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - și este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 9¹.”

8. Punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Produse energetice

Art.175.

[...]

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin.(3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

Norme metodologice:

5. (1) Produsele energetice, altele decât cele de la alin.(3) al art.175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt supuse unei accize, atunci când:

a) produsele sunt realizate în scopul de a fi utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele sunt puse în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsele sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Orice operator economic aflat în una din situațiile prevăzute la alin.(1), este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizare a produselor energetice, să adreseze o solicitare la Ministerul Finanțelor Publice - *Comisia cu atribuții în autorizarea antrepozitelor fiscale*, pentru încadrarea produselor respective din punct de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de Autoritatea Națională a Vămirilor și de avizul Ministerului Economiei și Comerțului referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3) Principiile stabilite la alin.(2) se aplică și în cazul produselor reglementate la alin.(5) și (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru produsele aflate într-una din situațiile prevăzute la alineatele (4), (5) și (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru care operatorul economic nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin.(2) și (3), în cazul combustibilului pentru motor și al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina cu plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

9. Punctul 5¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Gaz natural

Art. 175¹ - [...]

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

5¹. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniul să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în **anexa nr.2.**

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitate de reprezentant al furnizorului extern.”

10. După punctul 5¹ se introduc patru noi puncte, pct 5^{1.1.}, 5^{1.2.}, 5^{1.3.} și 5^{1.4.}, care vor avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Cărbune și cocs:

Art. 175² - [...]

(2) Companiile de extracție a cărbunelui și cele de producție a cocsului, în

calitate de operatori cu produse accizabile, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

51.1. Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și operatorii economici producători de coals se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile, la autoritatea fiscală centrală. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr.2**.

Codul fiscal:

Energie electrică

Art.175³ - [...]

(3) Nu sunt considerate ca fiind eliberare pentru consum consumul de electricitate destinat producției de energie electrică, producției combinate de energie electrică și energie termică, precum și consumul utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

51.2. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum - in cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei - consumul de electricitate înregistrat pentru producția de energie electrică, pentru producția combinată de energie electrică și termică, pentru menținerea capacității de a produce energie electrică, precum și consumul înregistrat pentru operațiuni de transport și distribuție de energie electrică, în limitele stabilite pentru aceste operațiuni de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de catre Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, se vor înregistra in calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrica direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute in **anexa nr.2.**

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinata a fi eliberata in consum în Romania, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

Codul fiscal:

Excepții

Art. 175⁴ - (1) Prevederile privind accizarea nu se vor aplica pentru: [...]

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

[...]

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice, potrivit prevederilor din norme;

[...]

Norme metodologice:

51.3. (1) În înțelesul prezentelor norme, prin *costul unui produs* se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități așa cum este definită la pct. 5^{1.A}. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înțelesul prezentelor norme, prin *costul energiei electrice* se înțelege prețul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice dacă este realizată în activitate.

(2) În înțelesul prezentelor norme prin *proces mineralogice* se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 "fabricarea altor produse din minerale nemetalice", în conformitate cu *Regulamentul Consiliului nr. 3037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană*.

(3) În înțelesul prezentelor norme nu se consideră producție de produse energetice, operațiunile pe durata cărora sunt obținute mici cantități de produse energetice.

Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176.- (1) Nivelul accizelor armonizate în perioada 2007 - 2010 este cel prevăzut în anexa nr.1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

Norme metodologice:

51.4. (1) În cazul produselor energetice și al electricității, *utilizare în scop comercial* reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri și servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.

(2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole și de minerit și activitățile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Autoritățile guvernamentale și locale și alte instituții publice nu vor fi considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.

(4) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăți sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizațional constituie o organizație independentă, capabilă să funcționeze prin mijloacele sale proprii.

(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.

(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial și utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporțional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.

(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la țigarete este 16,28 euro/1000 țigarete + 29% aplicat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.”

11. Punctul 5² se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177 - [...]

(1¹) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanțelor Publice va stabili nivelul accizei minime în funcție de evoluția accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută.

Norme metodologice:

5². (1) În vederea determinării accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatorii autorizați de astfel de produse sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația livrărilor de țigarete efectuate în luna de raportare. Această situație va cuprinde informații referitoare la cantitățile livrate în luna de raportare, exprimate în 1000 de bucăți țigarete, aferente fiecărei categorii de preț practicate, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.3**.

(2) Situația prevăzută la alin.(1) se întocmește în trei exemplare, cu următoarele destinații: un exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorității fiscale competente cu aprobarea notelor de comanda iar exemplarul al treilea se comunica autorității fiscale centrale - direcției cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(3) După determinarea accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, prin ordin al ministrului finanțelor publice se va stabili valoarea în lei a accizei minime prin aplicarea cotei procentuale prevăzută la alin.(1) al art. 177 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

12. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

“6. (1) Prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru producție, operatorul înregistrat sau de către importatorul de astfel de produse și se notifică la *autoritatea fiscală centrală - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor*.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat pentru producție, a operatorului înregistrat sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în **anexa nr.4**.

(3) Declarația se va întocmi în trei exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală - *direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor*. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea ramâne la persoana care a întocmit-o, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității fiscale cu competență în aprobarea notelor de comandă.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat pentru producție, a operatorului înregistrat sau a importatorului, în doua cotidiane de mare tiraj.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat pentru producție, operatorul înregistrat sau importatorul are obligația sa redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redecararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, și după publicarea acestora în doua cotidiane de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul propriu.

(8) Antrepozitarul autorizat pentru producția de țigarete, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la producția, achiziția sau importul unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente, în declarația prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația în care un operator neînregistrat achiziționează țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alineatele (1) - (6)."

13. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Codul fiscal

Reguli generale

Art.178 - [...]

(1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(4) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty free, în condițiile prevăzute în norme.

(6) Fac excepție de la prevederile alin.(1) micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.

Norme metodologice:

7. (1) Într-un antrepozit fiscal de producție și depozitare se pot produce și depozita numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse :

a) alcool etilic și băuturi alcoolice prevăzute la art.162 lit.a)-e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice

(2) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an, precum și gospodăriile individuale prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care produc pentru consumul propriu.

(3) În înțelesul prezentelor norme, prin mici producători de vinuri liniștite se înțelege operatorii economiei producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(4) În cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deținute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.

(5) Nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către avioane și nave;

b) livrările de produse accizabile din magazinele duty free;

c) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului – consumator final sau nu -, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrată din mijlocul de transport care efectuează livrarea.

(6) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase, nu se consideră vânzare cu amănuntul vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului.

(7) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate antrepozitelor fiscale de depozitare în care pot fi depozitate atât băuturi alcoolice cât și tutunuri prelucrate. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizațiilor de duty-free și pentru aceste produse nu se datorează accize atunci când sunt achiziționate de persoane care se deplasează în afara spațiului comunitar.

(8) Producătorii de vinuri liniștite care intenționează să producă în vederea comercializării o cantitate medie anuală mai mică de 200 hl de vin, trebuie să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au sediul/domiciliul și să depună trimestrial o declarație privind cantitatea de vin liniștit produsă și comercializată în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.5**.

(9) În cazul în care în timpul anului, producătorul înregistrează o producție mai mare de 200 hl de vin și dacă dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal,

indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(10) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea autorității fiscale teritoriale, sub supraveghere fiscală.

(11) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin.(8) se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea pedepselor prevăzute de lege.

(12) Micii producători pot comercializa în vrac vinuri liniștite, în sistem angro, către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(13) În situația în care micii producători de vinuri liniștite fac tranzacții intracomunitare, acestora le revine obligația de a informa autoritatea fiscală centrală - în vederea atribuirii codului de acciză - și se vor supune cerințelor prevăzute la pct.14.”

14. Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art.179. - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emisă de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

- a) amplasarea și natura locului;
- b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;
- c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;
- d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alineatului (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Norme metodologice:

8. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații emise de autoritatea fiscală centrală, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare *Comisie*.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele specificate în modelul prevăzut în **anexa nr.6**, inclusiv de manualul de procedură în care este descris procesul de producție.

(4) Persoanele, care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau depozitare de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice forma legală.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin.(4) și (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr.290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizată din punct de vedere tehnic de Ministerul Economiei și Comerțului. Documentația va cuprinde și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, domeniul de utilizare al acestora, precum și acciza aferentă fiecărui produs, după ce aceasta listă a fost verificată și avizată din punct de vedere al încadrării pe poziții tarifare de către Autoritatea Națională a Vămilor. Documentația specifică trebuie să conțină: descrierea detaliată a produselor care să permită identificarea acestora; compoziția produselor stabilită inclusiv pe bază de analiză de laborator, cu menționarea metodei de expertizare utilizată, precum și alte date și elemente care să permită Autorității Naționale a Vămilor să verifice dacă a fost corect stabilită clasificarea tarifară.

(8) Prevederile alin.(7) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație.

(9) Autoritatea fiscală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 180 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și capacitatea antrepozitarului autorizat

propus de a îndeplini condițiile prevăzute la art. 183 alin.(1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(11) În acțiunea de verificare, autoritatea fiscală poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentațiile vor fi înaintate autorității fiscale centrale, însoțite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității fiscale teritoriale.

(13) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.”

15. Punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ *Codul fiscal* :

Condiții de autorizare

Art.180. – (1) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea prevăzută în norme, diferențiată în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențiale aferente;

Norme metodologice:

9. (1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitatea depozitată în acesta corespunde unui volum mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic, care depășește limitele prevăzute mai jos:

- a) bere - 150.000 litri;
- b) vin și băuturi fermentate - 150.000 litri;
- c) produse intermediare - 150.000 litri;
- d) băuturi spirtoase - 25.000 litri de alcool pur;
- e) alcool etilic - 400.000 litri de alcool pur;
- f) băuturi alcoolice în general – 30.000 litri de alcool pur;

g) țigarete - o cantitate a cărei valoare la prețul maxim de vânzare cu amănuntul să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;

h) produse energetice - 2.500.000 kg. Această cantitate minimă nu este obligatorie în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare situate în aeroporturi, în vederea utilizării exclusive pentru distribuția kerosenului și a benzinei de aviație.

(2) În situația unui antrepozit fiscal nou autorizat pentru depozitare, cantitatea minimă prevăzută la alin.(1) va fi estimată.

(3) În situația unui antrepozitar autorizat de depozitare, care pe durata unei perioade continue de 12 luni nu respectă prevederile alin.(1), autorizația se revocă. Revocarea autorizației se face de către autoritatea fiscală centrală.

(4) Limitele prevăzute la alin.(1) nu sunt obligatorii pentru :

a) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice și de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor și aeronavelor;

b) antrepozitele fiscale de depozitare de băuturi alcoolice și tutunuri prelucrate situate în porturi și aeroporturi și care funcționează în exclusivitate în regim duty free;

c) rezerva de stat și de mobilizare.”

16. Punctul 9¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 180. (1) [...]

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;

(2) Prevederile alin.(1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

Norme metodologice:

9¹. (1) Locul trebuie să fie strict delimitat – acces propriu, împrejmuire –, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc să fie independentă de alte activități desfășurate de societatea care solicită autorizarea ca antrepozit fiscal.

(2) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor, trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare, rafinare, trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase litrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin.(4), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare, prevăzută la **pct. 4²**.

(6) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde

sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Sistemele de supraveghere vor purta sigiliile organului fiscal competent, iar schimbarea casetelor se va face numai în prezența reprezentanților autorității fiscale competente. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minim 10 zile. Nu intră sub incidența acestor prevederi micile distilerii a căror producție nu depășește 10 hl de alcool pur pe an.

(7) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în locuri compartimentate distinct, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(8) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic și de distilate în stare vârsată numai dacă deține în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(9) În vederea înregistrării *producției de bere* obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimată în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(10) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare *produse energetice* numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare tip de produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(11) Locurile destinate producției de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(12) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care se datorează accize numai în euro/tonă sau euro/1000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 175 alin.(3) lit.g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(13) Orice ieșire în regim suspensiv a alcoolului și distilatelor în stare vârsată, precum și a produselor energetice din rezervoarele antrepozitului fiscal va fi comunicată înainte de producerea acesteia autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul respectiv, pe baza unei proceduri stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. ”

17. După punctul 9¹ se introduce un nou punct, pct. 9², cu următorul cuprins:

“*Codul fiscal:*

Art. 180. [...]”

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

Norme metodologice:

9². (1) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare va fi autorizată ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(2) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr.6.”

18. La punctul 10 se introduc două noi alineate, alin. (4) și alin. (5), cu următorul cuprins:

“(4) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III -a.

(5) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea fiscală emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.”

19. După punctul 10 se introduce un nou punct, pct. 10¹, cu următorul cuprins:

“*Codul fiscal:*

Art. 181. [...]”

(2) Autorizația va conține următoarele :

[...]

f) perioada de valabilitate a autorizației;

[...]

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă, în conformitate cu precizările din norme.

[...]

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității fiscale competente modificarea autorizației în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

10¹. (1) Perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal de producție este de 5 ani, iar cea pentru antrepozit fiscal de depozitare este de 3 ani.

(2) În cazul antrepozitarului propus care îndeplinește condițiile pentru autorizare ca antrepozit fiscal de depozitare și se încadrează în limitele prevăzute la pct. 9, acesta va prezenta și o declarație privind capacitatea maximă de depozitare.

(3) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

20. Punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:*“Codul fiscal:***Obligațiile antrepozitarului autorizat**

Art.183. - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

11. (1) Garanția pentru circulația produselor accizabile se constituie pentru produsele deplasate în regim suspensiv și este valabilă pe întreg teritoriul Comunității Europene.

(2) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt transportate în interiorul comunității exclusiv pe mare sau prin conducte. “

21. Punctul 11¹ se abrogă.**22. Punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:***“Codul fiscal*

Art. 183 - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe: [...]

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

Norme metodologice:

12. (1) Antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic și distilate ca materie primă, sistemul trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin.(1) antrepozitele fiscale - mici distilerii -, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(3) Antrepozitele fiscale de producție pentru alcool etilic și produse alcoolice, precum și antrepozitele fiscale de producție de țuică și de rachiuri de fructe au obligația de a deține registre speciale în care se vor înscrie datele menționate la alin.(1), iar în cazul antrepozitelor de producție pentru alcool, registrul va conține și rubrici aferente operațiunilor de denaturare a acestuia.”

23. Punctul 12¹ se modifică și va avea următorul cuprins:*“Codul fiscal***Anularea, revocarea și suspendarea autorizației****Art.185. - [...]**

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării sau anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime,

semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.

Norme metodologice:

12¹. (1) Măsura revocării sau anulării autorizațiilor se va dispune de către comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin.(1), temeinic justificate, vor fi înaintate, în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizare, comisiei instituită în cadrul autorității fiscale centrale, care va analiza propunerea organului de control și va dispune în consecință.

(3) Decizia comisiei instituită în cadrul autorității fiscale centrale va fi adusă la cunoștință antrepozitarului autorizat sancționat și organului fiscal teritorial.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune la momentul constatării, de către autoritatea fiscală teritorială.

(5) Măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritatea fiscală teritorială în baza actelor de control emise de organele cu atribuții în acest sens, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestei măsuri. Atunci când deficiențele care atrag măsura suspendării nu au consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data dispunerii măsurii de suspendare, această măsură își încetează aplicabilitatea.

(6) În toate situațiile, măsura suspendării se va dispune prin decizia comisiei instituită la nivelul autorității fiscale teritoriale și va fi adusă la cunoștință antrepozitarului autorizat sancționat și a comisiei instituită în cadrul autorității fiscale centrale.

(7) În toate situațiile privind suspendarea autorizației, aceasta atrage suspendarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de organul fiscal teritorial în a cărei rază își desfășoară activitatea antrepozitarul autorizat.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, numai cu acordul autorității fiscale care a dispus măsura de sancționare.

(9) În toate cazurile, valorificarea produselor înregistrate în stoc se efectuează sub supraveghere fiscală, astfel:

- a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;
- b) fie către alți operatori economici la prețuri cu accize.”

24. După punctul 12¹ se introduc două noi puncte, pct. 12² și 12³, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal

Operatorul înregistrat

Art. 185¹. - (1) Operatorul înregistrat, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrat la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

12². (1) Operatorul înregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea activității acesteia, să primească produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizați alții decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de autoritatea fiscală centrală prin Comisie.

(3) În vederea obținerii autorizației de operator înregistrat, persoana care intenționează să fie operator înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(4) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în **anexa nr.7**. Pentru a fi autorizat, fiecare operator înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse supuse accizelor provenite de la antrepozitari autorizați din alte state membre.

(5) În situația în care recepția produselor supuse accizelor se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile.

(6) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(4) și (5) se consideră a fi nulă.

(7) Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului înregistrat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea operatorului înregistrat propus;
- b) amplasarea și capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;
- d) capacitatea operatorului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 20.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea fiscală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea fiscală teritorială, după verificarea realității datelor și informațiilor prezentate de operatorul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplinește condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, operatorului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Nu va fi autorizată ca operator înregistrat, persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală.

(11) Operatorul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(12) Autoritatea fiscală teritorială, are obligația ca în termen de 30 de zile de la depunerea cererii și a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de operator înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului, decizia de autorizare ca operator înregistrat, sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia, va înștiința autoritatea fiscală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca operator înregistrat, Comisia va emite autorizația care

va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale operatorului înregistrat, tipul produselor supuse accizelor care urmează a fi recepționate, nivelul și forma garanției, precum și perioada de valabilitate a autorizației.

(15) Autorizația de operator înregistrat are valabilitate 5 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma prevăzute în autorizație.

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, operatorul înregistrat va depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială, însoțită de declarația prevăzută la alin.(5), cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(17) Operatorul înregistrat nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor, într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe și nu are atribuit codul de accize. Autoritatea fiscală teritorială va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a declarației pentru noua locație la Comisie în vederea atribuirii codului de accize.

(18) După atribuirea codului de accize, în termen de 3 zile lucrătoare, o copie a declarației pe care este înscris acest cod se va transmite autorității fiscale a operatorului înregistrat în vederea aducerii atât la cunoștința acestuia cât și la cunoștința autorității fiscale teritoriale în raza căreia se află noua locație, după caz.

(19) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire, conform procedurii prevăzute la **pct. 14**.

(20) Autorizația de operator înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din condițiile prevăzute la art. 185¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(21) Autorizația de operator înregistrat poate fi revocată și în situația în care operatorul înregistrat autorizat săvârșește o infracțiune la reglementările vamale sau fiscale.

(22) Decizia de revocare se comunică operatorului înregistrat și își produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Operatorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de a revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator înregistrat, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care operatorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta

are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

“Codul fiscal:

Operatorul neînregistrat

Art.185². - Operatorul neînregistrat are următoarele obligații:

a) să dea o declarație la autoritatea fiscală competentă, înainte de expedierea produselor de către antrepozitarul autorizat și să garanteze plata accizelor, în condițiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

12³. (1) Operatorul neînregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea profesiei sale, să primească cu titlu ocazional produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizați, alții decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul neînregistrat nu poate deține sau expedia produse supuse accizelor în regim suspensiv.

(3) Un operator neînregistrat poate efectua achiziții intracomunitare de produse supuse accizelor numai în baza autorizației emise de autoritatea fiscală teritorială la care acesta este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, prin compartimentul cu atribuții în domeniul autorizării.

(4) În vederea obținerii autorizației de operator neînregistrat, persoana care intenționează să fie un astfel de operator trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală teritorială.

(5) Declarația trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în **anexa nr.8**.

(6) Declarația care nu conține toate informațiile solicitate se consideră a fi nulă.

(7) Înainte de înregistrarea declarației, operatorul neînregistrat trebuie să constituie o garanție la nivelul cuantumului accizelor aferente produselor ce urmează a fi recepționate, în contul Ministerului Finanțelor Publice și să o aducă la cunoștința autorității fiscale teritoriale.

(8) Autorizația de operator neînregistrat se emite pentru fiecare operațiune de achiziționare de produse accizabile în regim suspensiv potrivit prevederilor alin.(1).

(9) În vederea emiterii autorizației, autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului neînregistrat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea operatorului neînregistrat propus;
- b) locul unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate.

(10) Autorizația de operator neînregistrat va fi emisă în termen de maxim 5 zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, în două exemplare.

(11) Un exemplar al autorizației rămâne la autoritatea fiscală emitentă iar cel de-al doilea exemplar se eliberează operatorului neînregistrat. Pentru fiecare operațiune în parte o copie a autorizației se transmite antrepozitului fiscal expeditor și va însoți transportul până la destinație, fiind anexat documentului administrativ de însoțire.

(12) Nu va primi calitatea de operator neînregistrat, persoana care a comis o

infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(13) Operatorul neînregistrat are obligația să țină evidențe distincte privind cantitățile de produse recepționate în regim suspensiv. Informațiile privind produsele vor fi înregistrate într-un registru special în care se vor menționa următoarele informații: țara și denumirea antrepozitului fiscal expeditor, denumirea produselor, unitatea de măsură, cantitatea recepționată, numărul de înregistrare al autorizației, numărul documentului administrativ de însoțire aferent, cuantumul accizelor plătite și numărul documentului de plată.

(14) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul neînregistrat sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire, conform procedurii prevăzute la **pct. 14** .

(15) Operatorul neînregistrat este obligat ca la primirea produselor accizabile să anunțe autoritatea fiscală în raza căreia au fost primite produsele și să păstreze produsele accizabile în locul de recepție cel puțin 48 de ore, în vederea verificării acestora și a certificării documentului administrativ de însoțire de către reprezentantul acestei autorități.

(16) În cazul în care recepția produselor accizabile se face într-un loc situat în raza teritorială a altei autorități fiscale decât cea care i-a eliberat autorizația, autoritatea fiscală de la locul primirii produselor va informa operativ autoritatea fiscală emitentă a autorizației despre acest fapt.”

25. Punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186. [...]

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

[...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

Norme metodologice:

13. (1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *container* se înțelege orice recipient care servește la transportul în cantități angro al produselor accizabile sau în cazul circulației comerciale în vrac, orice cisternă aferentă camioanelor, vagoanelor, navelor sau altor mijloace de transport, ori o cisternă ISO.

(3) În cazul deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile dintr-un antrepozit fiscal din România, inclusiv în cazul deplasării către un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte și sigiliile aplicate de reprezentantul desemnat de autoritatea fiscală teritorială din raza căreia pleacă produsul sau ale autorității fiscale competente dintr-un alt stat membru,

în situațiile în care se impune desigilarea și resigilarea containerelor. În situația în care vămuirea se efectuează la un birou vamal din teritoriul comunitar, sigiliile aplicate de reprezentantul autorității fiscale vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale

(4) În cazul deplasării produselor accizabile între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, containerele în care se află produsele trebuie să poarte și sigiliile biroului vamal sau ale autorității competente din statul membru, în situația în care se impune desigilarea și resigilarea containerelor.

(5) Sigiliile prevăzute la alin. (3) și (4) sunt de unică folosință și trebuie să poarte însemnele celor care le aplică.

26. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoțire

Art.187. - (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligația de a transmite antrepozitolui fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.

Norme metodologice:

14. (1) Documentul administrativ de însoțire este un instrument de verificare a originii, a livrării, a transportului și a admiterii produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal către un alt antrepozit fiscal sau către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat.

(2) Modelul documentului administrativ de însoțire este în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzut în anexa nr.9.

(3) Documentul administrativ de însoțire se întocmește de regulă în 4 exemplare, vizate de autoritatea fiscală a locului de expediere, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor,

b) exemplarele 2, 3 și 4 însoțesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasării pâna la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, la operatorul înregistrat sau la operatorul neînregistrat, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor, de operatorul înregistrat sau de operatorul neînregistrat la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul României, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 5 exemplare, iar exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor la momentul expedierii produselor către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, atât pe suport de hârtie cât și în format electronic.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producția de alcool etilic și pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoțire vor fi vizate la rubrica aferentă autorității fiscale de expediere de către reprezentantul fiscal desemnat de aceasta autoritate. În situația în care antrepozitele fiscale de producție pentru alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în localități diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4), (5) și (6).

(8) Prin excepție, atunci când antrepozitele fiscale de producție de alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în același loc, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producție, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. În această situație, exemplarele 2 și 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către reprezentantul fiscal.

(9) În cadrul livrării intracomunitare în regim suspensiv, antrepozitarul autorizat expeditor, sau reprezentantul său, poate să modifice conținutul căsuțelor 4, 7, 7a, 13, 14 și/sau 17 din documentului administrativ de însoțire pentru a înscrie noul destinatar - antrepozitar autorizat sau operator înregistrat -, precum și noul loc de destinație a livrării. În acest caz, autoritatea fiscală competentă a expeditorului va fi imediat informată iar noul destinatar sau locul de livrare vor fi înscrise pe versoul documentului administrativ de însoțire.

(10) La emiterea documentului de însoțire în cadrul circulației intracomunitare a produselor energetice pe cale maritimă sau fluvială, antrepozitarul autorizat expeditor poate să nu completeze căsuțele 4, 7, 7a, 13, 14 și/sau 17 ale acestuia, dacă la momentul expedierii produselor, nu cunoaște destinatarul, dar numai cu condiția ca:

a) autoritatea fiscală teritorială să autorizeze antrepozitul fiscal expeditor, ca înaintea livrării produselor să nu completeze căsuțele respective;

b) antrepozitul fiscal expeditor sa comunice autorității fiscale teritoriale informațiile corespunzătoare cu privire la denumirea și adresa primitorului, codul de accize al acestuia și statul membru de destinație, imediat ce acestea sunt cunoscute sau cel târziu atunci când produsele ajung la destinație.

(11) În cazul circulației intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv, antrepozitul fiscal expeditor dintr-un stat membru poate utiliza în locul documentului administrativ de însoțire un document comercial prevăzut în legislația aceluia stat membru, care să conțină aceleași informații cu cele din documentul administrativ de însoțire.”

27. După punctul 14¹ se introduce un nou punct, pct. 14², cu următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Descărcarea documentului administrativ de însoțire

Art.189¹. – Dacă o persoană care a expediat un produs accizabil în regim suspensiv nu primește documentul administrativ de însoțire certificat, în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are datoria de a înștiința în următoarele 5 zile autoritatea fiscală competentă cu privire la acest fapt și de a plăti accizele pentru produsul respectiv, în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a aceluia document.

Norme metodologice:

14². (1) Termenul de primire a documentului administrativ de însoțire certificat, este de 45 de zile lucrătoare de la data expedierii produsului.

(2) În situația în care documentul administrativ de însoțire certificat este primit de către expeditor după expirarea termenului prevăzut la alin.(1), acesta poate solicita restituirea accizelor plătite, în termen de 12 luni de la certificarea documentului. În acest caz expeditorul va depune o cerere la autoritatea fiscală la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cererea fiind însoțită de documentele justificative.”

28. Punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal

Art. 191. - (1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186 - 190.

Norme metodologice:

15. (1) Indiferent de formalitățile din legislația vamală, deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar în vederea exportului este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Acest document se întocmește în 5 exemplare.

(2) Pe durata deplasării acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) produsul este însoțit de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoțit de dovada constituirii unei garanții de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(3) Primul exemplar al documentului administrativ de însoțire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(4) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul comunitar și întocmirea documentului administrativ unic prevăzut la alin.(5), exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire se confirmă de biroul vamal de ieșire din teritoriul comunitar. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal iar exemplarele 3 și 4 se transmit de către acesta antrepozitului fiscal expeditor și, respectiv, autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea expeditorul.

(5) În situația deplasării unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) produsul accizabil este însoțit de 3 exemplare ale documentului administrativ unic reglementat de legislația vamală, document care în această situație înlocuiește documentul administrativ de însoțire și are același rol ca și acesta;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoțit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanții pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(6) Cele 3 exemplare ale documentului administrativ unic însoțesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(7) După certificarea celor 3 exemplare de către antrepozitul fiscal primitor, un exemplar se reține de către acesta, al doilea exemplar este transmis înapoi la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(8) Dovada constituirii garanției de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat va fi reprezentată de confirmarea scrisă a autorității fiscale teritoriale privind garanția depusă, în conformitate cu prevederile art.183 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În cazurile în care se utilizează documentul administrativ unic, la completarea acestuia se vor avea în vedere următoarele reguli:

a) în căsuța 33 a documentului administrativ unic, se va completa codul NC corespunzător;

b) în căsuța 44 se va indica clar ca este vorba despre o livrare de produse supuse accizelor;

c) o copie a exemplarului 1 al documentului va fi păstrată de către expeditor;

d) o copie a exemplarului 5 al documentului vizat va fi restituită expeditorului de către beneficiar.”

29. Punctul 15¹ se abrogă.

30. Punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

“**Codul fiscal:**

Art.192. [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

[...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Norme metodologice:

17. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

(2) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează într-una din situațiile prevăzute la art.192 alin.(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

(3) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.”

31. După punctul 18 se introduc nouă noi puncte, pct. 18¹ - 18⁹, care vor avea următorul cuprins:

“**Codul fiscal:**

Restituiri de accize

Art.192¹.- (1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod

accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(2) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(3) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

Norme metodologice:

18¹. (1) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, returnate în antrepozitele fiscale de producție în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, accizele plătite ca urmare eliberării în consum a acestor produse, pot fi restituite la cererea antrepozitului fiscal primitor.

(2) Antrepozitul fiscal primitor va depune cererea de restituire a accizelor aferente cantităților de produse accizabile înainte de a fi returnate în antrepozitul fiscal de producție, la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(3) Cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) un memoriu în care să justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal de producție,

b) documentele justificative care confirmă cauzele care determină returnarea produselor accizabile în antrepozitul fiscal de producție;

c) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost realizate de antrepozitul fiscal primitor.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depusă de antrepozitul fiscal primitor și va decide asupra restituirii accizelor.

(5) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin.(1) produsele supuse accizelor care au fost eliberate în consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 51 - a

Lipsuri și nereguli pe parcursul circulației intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile

Lipsuri pe timpul suspendării

Art.192² – (1) Antrepozitarii autorizați beneficiază de scutire pentru pierderile de natura celor prevăzute la art. 192 alin.(4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor în regim suspensiv. În acest caz, pierderile trebuie dovedite conform regulilor statului membru de destinație. Aceste scutiri se aplică, de asemenea, și operatorilor înregistrați și neînregistrați pe timpul transportului în regim suspensiv.

(2) Fără a contraveni art. 192³, în cazul lipsurilor, altele decât pierderile la care se referă alin. (1), și în cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutiunile prevăzute la alin.(1), acciza va fi stabilită pe baza cotelor aplicabile în statele membre respective, în momentul în care pierderile – corect stabilite de către

autoritățile competente - s-au produs sau, dacă este necesar, la momentul când lipsa a fost înregistrată.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin.(2) și pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin.(1) vor fi, în toate cazurile, indicate de autoritățile fiscale competente pe verso-ul exemplarului documentului administrativ de însoțire care va fi returnat expeditorului, potrivit procedurii stabilite prin norme.

Norme metodologice:

18². (1) În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor supuse accizelor în regim suspensiv, autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit respectivele pierderi sau lipsuri, trebuie să menționeze despre aceasta pe exemplarul de returnat al documentului de însoțire.

(2) La sosirea produselor în statul membru de destinație, autoritatea competentă a respectivului stat membru trebuie să indice dacă acordă scutire parțială sau nu acordă scutire pentru pierderile sau lipsurile stabilite.

(3) În cazurile menționate la alin. (1) și (2) autoritatea competentă a statului membru de destinație, trebuie să specifice baza de calcul a accizei.

(4) Autoritatea competentă a statului membru de destinație trebuie să trimită autorității competente a statului membru în care s-au constatat pierderile sau lipsurile, o copie a exemplarului de returnat al documentului de însoțire.

(5) Acciza datorată se calculează de către autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit ori s-au constatat pierderile sau lipsurile, pe baza cotelor accizelor aplicabile în acest stat, la momentul în care pierderile s-au produs ori dacă este necesar, când lipsa a fost înregistrată.

Codul fiscal

Documentul de însoțire simplificat

Art.192⁵. - (1) Documentul de însoțire simplificat se întocmește de către expeditor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

- a) primul exemplar ramane la expeditor;
- b) exemplarele 2 și 3 ale documentului de însoțire simplificat însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;
- c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;
- d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit expeditorului cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al mărfurilor în statul membru de destinație dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în cadrul unei cereri de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire simplificat va fi prevăzut în norme.

Norme metodologice:

18³. (1) Documentul de însoțire simplificat se utilizează în cazul produselor supuse accizelor care au fost eliberate deja în consum într-un stat membru și care circulă între acest stat membru și România pentru a fi utilizate în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire simplificat este utilizat și în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire simplificat este în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzut în anexa nr.10.

(4) În cazurile menționate la alin.(1) și (2) pentru produsele accizabile deja eliberate în consum într-un stat membru și care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în alt stat membru, statele membre pot utiliza un document comercial care să conțină aceleași informații ca și cele din documentul de însoțire simplificat.

Codul fiscal:

Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite

Art.192⁶. - (1) Un comerciant în timpul activității sale poate să solicite restituirea accizelor aferente produselor accizabile care au fost eliberate în consum în România, atunci când aceste produse sunt destinate consumului în alt stat membru, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înainte de eliberarea produselor, comerciantul expeditor trebuie să facă o cerere de restituire la autoritatea fiscală competentă și să facă dovada că acciza a fost plătită;

b) livrarea produselor către statul membru de destinație se face în conformitate cu prevederile art. 192⁴;

c) comerciantul expeditor trebuie să prezinte autorității fiscale competente copia returnată a documentului prevăzut la art.192⁵, certificată de către destinatar, care trebuie să fie însoțită de un document care să ateste că acciza a fost plătită în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autorității fiscale din statul membru de destinație și data de acceptare a declarației destinatarului de către autoritatea fiscală competentă a statului membru de destinație, împreună cu numărul de înregistrare al acestei declarații.

(2) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate în consum în România, se pot restitui accizele de către autoritatea fiscală competentă, dacă această autoritate a stabilit că marcajele respective au fost distruse în condițiile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

18⁴. (1) Înainte de expedierea produselor, comerciantul expeditor va înștiința autoritatea fiscală teritorială despre intenția de a solicita restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru și să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar și plata accizei în statul membru de destinație, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr.11. Cererea de restituire va fi însoțită de documentele prevăzute de Codul fiscal.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantitatilor expediate și efectiv recepționate.

(4) Restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate în consum în România, și care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supraveghere fiscală, la solicitarea comerciantului expeditor.

(6) În situația în care un comerciant din România urmează să primească produse supuse accizelor eliberate în consum în alt stat membru, înainte de expedierea produselor de către furnizor acesta va face o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea fiscală teritorială. Pe baza acestei declarații, autoritatea fiscală teritorială va lua act de operațiunea care urmează a se desfășura și pentru care exigibilitatea accizelor ia naștere la momentul recepției produselor, termenul de plată fiind prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele.

Codul fiscal:

Persoane fizice

Art.192⁷. -(1) Pentru produsele supuse accizelor și eliberate în consum în alt stat membru, achiziționate de către persoane fizice pentru nevoile proprii și transportate de ele însele, accizele se datorează în statul membru în care produsele au fost achiziționate.

(2) Produsele achiziționate de persoane fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și cantitățile prevăzute în norme.

Norme metodologice:

185. (1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru, de persoanele fizice, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele, sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate și transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A) Tutunuri prelucrate:

- 1) țigarete - 800 bucăți;
- 2) țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăți
- 3) țigări de foi - 200 bucăți
- 4) tutun de fumat - 1 kg

B) Băuturi alcoolice

- 1) băuturi spirtoase - 10 litri
- 2) produse intermediare - 20 litri
- 3) vinuri și băuturi fermentate - 90 litri
- 4) bere - 10 litri.

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin.(2) se consideră, dacă nu se dovedește contrariul, a fi achiziționate în scopuri comerciale, și pentru acestea se vor respecta prevederile art. 192⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Autoritatea fiscală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin.(1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin.(2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Codul fiscal:

Vânzarea la distanță

Art. 192⁸. - (1) Produsele supuse accizelor, cumpărate de către persoane care nu au calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat ori neînregistrat și care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație. În înțelesul prezentului articol, “*statul membru de destinație*” este statul membru în care sosește trimiterea sau transportul de produse accizabile.

(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja în consum într-un stat membru și care sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia către o persoană prevăzută la alin.(1), stabilită într-un alt stat membru, face ca acciza să fie datorată pentru respectivele produse în statul membru de destinație. În această situație, accizele plătite în statul membru de proveniență a bunurilor vor fi rambursate la cererea vânzătorului, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinație va fi datorată de vânzător în momentul efectuării livrării.

Norme metodologice:

186. (1) Persoana care nu are calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat sau neînregistrat și care cumpără produse supuse accizelor pentru a le expedia sau transporta direct sau indirect într-un alt stat membru, în alt scop decât cel comercial, trebuie să se înregistreze în acest sens la autoritatea fiscală unde acesta își are sediul.

(2) Persoanele menționate la alin.(1) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

- a) numărul de ordine corespunzător livrării;
- b) data livrării;
- c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuiește factura;
- d) țara de destinație;
- e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;
- f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;
- g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;
- h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;
- i) dovada primirii produselor de către destinatar;
- j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;
- k) cuantumul accizelor pentru care se solicită restituirea;
- l) referire la trimestrul din anul în care se solicită restituirea.

(3) Vânzătorul va solicita autorității fiscale în raza căreia își are sediul, o cerere de rambursare, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.12**, menționând livrarile efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(4) Cererea se va prezenta în primele 20 de zile ale lunii următoare încheierii

trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație și va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile și numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită rambursarea, precum și suma totală de rambursat.

(5) Operațiunea care generează dreptul de rambursare o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(6) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale pe o perioadă de 5 ani, facturile și toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate cât și plata accizelor în statele membre de destinație.

(7) Autoritatea fiscală analizează cererea și documentele prezentate de vânzător și dacă acestea se justifică, va rambursa accizele solicitate.

(8) Valoarea accizelor rambursate nu poate depăși valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

(9) Atunci când statul membru de destinație este România, acciza se datorează de către vânzător și se achită în România de către vânzător, obligatoriu prin reprezentantul fiscal desemnat de acesta în România.

(10) Termenul de plată al accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

Codul fiscal:

Reprezentantul fiscal

Art.192⁹. - (1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și înregistrat la autoritatea fiscală competentă.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca în locul și în numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, să respecte următoarele cerințe: [...]

b) să plătească accizele la momentul recepționării mărfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme; [...]

(4) Pentru situațiile reglementate la art.192⁸, vânzătorul poate desemna un reprezentant fiscal, în forma și maniera prevăzute la alin.(2) și (3).

Norme metodologice

18⁷. (1) Antrepozitarul autorizat expeditor dintr-un alt stat membru poate, înainte de efectuarea unei livrări către un operator înregistrat sau neînregistrat din România, să desemneze un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și să fie autorizat de către autoritatea fiscală centrală.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea fiscală centrală o cerere însoțită de următoarele documente :

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfășurarea acestei activități;

b) contractul de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.

(4) Modelul cererii de autorizare a reprezentantului fiscal este prevăzut în **anexa nr.13.**

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal, nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale și pentru care măsurile de urmărire și control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revoca în cazul în care după emiterea acesteia se săvârșește una din faptele prevăzute la alin.(6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoștința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoștința. Totuși, în cazuri excepționale și în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea fiscală competentă poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Aceeași procedură se aplică și în cazul reprezentantului fiscal desemnat de vânzătorul care efectuează vânzarea la distanță.

(14) Reprezentantul fiscal plătește accizele pentru produsele recepționate, potrivit informațiilor primite de la operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat sau de la vânzătorul la distanță.

(15) Momentul recepționării mărfurilor îl reprezintă data documentului întocmit pentru recepția mărfurilor.

Codul fiscal:

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Art.192¹⁰ - Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității fiscale competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

188. (1) Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile.

(2) Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își au sediul social, câte o situație centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin.(2) este prevăzut în **anexa nr.14**.

Codul fiscal:

Registrul electronic de date

Art. 192¹¹. - [...]

(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize, a cărui configurație se va face conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

18⁹. Antrepozitarilor și operatorilor înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se atribuie de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize a cărui configurație este stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice.

32. După punctul 18⁹ se introduce un nou punct, pct. 18¹⁰, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Plata accizelor la bugetul de stat

Art.193. - (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), termenul de plată a accizelor este:

a) în cazul operatorilor înregistrați - ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele accizabile;

b) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural - data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

Norme metodologice:

18¹⁰. Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează în contul Ministerului Sănătății Publice de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum și importatorii autorizați, operatorii înregistrați și operatorii neînregistrați.”

33. După punctul 18¹⁰ se introduce un nou punct, pct. 18¹¹, cu următorul cuprins :

“Codul fiscal:

Depunerea declarațiilor de accize

Art.194. - (1) Orice plătitor de accize prevazut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

Norme metodologice:

18¹¹- Operatorii înregistrați, operatorii neînregistrați și reprezentanții fiscali vor depune declarațiile de accize la autoritatea fiscală competentă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.”

34. Punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal

Documente fiscale

Art.195. - (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amanuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;

b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost platită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire, precum și de documentul de însoțire simplificat, după caz.

Norme metodologice:

19. (1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligația de a emite către aceasta persoană o factură. Această factură trebuie să conțină toate elementele prevăzute la art.155 din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, mențiunea “scutit de accize”.

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat de către producător, importator, operator înregistrat sau operator neînregistrat, după caz.

(4) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligația de a păstra un exemplar din fiecare factură și de a prezenta acest exemplar la cererea autorităților fiscale.

(5) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producție către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, sau transportul de la locația de recepție a produselor de către operatorul înregistrat sau neînregistrat către alte locații proprii ale acestora, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Prin *ieșire din regim suspensiv* se înțelege și cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeași locație fizică sau la aceeași adresă cu spațiul de producție.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (5) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menționa cuvintele "accize plătite".

(8) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită întotdeauna de documentul administrativ de însoțire. În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de la un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar către un antrepozit fiscal, acestea trebuie să fie însoțite de documentul administrativ unic emis de acel birou vamal.

(9) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediție, documentele care vor însoți transportul sunt factura și documentul de însoțire simplificat reglementat la pct. 18³ sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații conținute în documentul de însoțire simplificat.

(10) Documentul administrativ de însoțire și documentul de însoțire simplificat sunt documente cu regim special și se tipăresc de Compania Națională "Imprimeria Națională" - SA.

(11) Documentele prevăzute la alin.(10) se achiziționează contra cost de la autoritatea fiscală teritorială în baza notei de comandă prevăzută în **anexa nr.15**. Nota de comandă va fi aprobată numai dacă solicitantul justifică necesitatea achiziționării acestor documente."

35. După punctul 19 se introduce un nou punct, pct. 19¹, cu următorul cuprins:

"Codul fiscal:

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Art.197. -[...]

(2) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea fiscală competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de materii prime și produse finite la începutul lunii, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul lunii, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat în norme.

Norme metodologice:

19¹. (1) În înțelesul prevederilor art. 197 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin noțiunea de *materii prime* se înțelege materia primă de bază necesară fabricării produsului accizabil iar produsele finite vor fi raportate pe grupe de produse.

(2) Modelul situației prevăzut la art.197 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este prevăzut în anexa nr.16 și va fi întocmit pe grupe de produse. ”

36. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal

Garanții

Art.198. - (1) Antrepozitarul autorizat - după acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și reprezentantul fiscal au obligația depunerii la autoritatea fiscală competentă a unei garanții, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(3) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbare în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

Norme metodologice:

20. (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv.

(3) Orice operator înregistrat și operator neînregistrat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru.

(4) Orice reprezentant fiscal desemnat în România trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile livrate de către un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat sau în cazul unei vânzări la distanță.

(5) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau garanții reale.

(6) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal, la nivelul garanției;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține antrepozitarului autorizat.

(7) În cazul garanției reale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară.

(8) Un antrepozitar autorizat pentru producție, transformare și/sau depozitare de produse accizabile, are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din suma accizelor aferente mediei ieșirilor anuale de produse accizabile din antrepozitul fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(9) Orice antrepozitar autorizat prevăzut la alin.(8) are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 2,5% din suma accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(10) În situația în care suma garanției constituită potrivit prevederilor alin.(8) este mai mare decât suma garanției constituită potrivit prevederilor alin.(9), aceasta din urmă se va considera deja constituită.

(11) Orice operator înregistrat are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior.

(12) În situația unui nou antrepozitar autorizat sau a unui nou operator înregistrat, garanția va reprezenta 6% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi achiziționate pe parcursul unui an.

(13) Nivelul garanției va fi actualizat ori de câte ori intervin modificări în elementele care au constituit inițial baza stabilirii nivelului garanției. Actualizarea garanției va avea loc în termen de 5 zile de la data la care a intervenit modificarea.

(14) Orice operator neînregistrat și reprezentant fiscal, are obligația de a depune o garanție echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni privind achiziția de produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către expeditor.

(15) Garanțiile constituite la momentul autorizării sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de organul fiscal la care este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții, antrepozitarul autorizat și operatorul înregistrat.

(16) În cazul garanțiilor executate, neconstituirea unei noi garanții în termen de 30 zile la nivelul prevăzut în prezentele norme, atrage după sine interzicerea derulării operațiunilor cu produse accizabile în regim suspensiv.

(17) Garanțiile constituite de către antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 15 zile de la data când devine valabilă autorizația. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite originalul documentului care atestă constituirea garanției la organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții, iar o copie a documentului va fi transmisă la autoritatea fiscală care a emis autorizația.

(18) În cazul antrepozitarilor autorizați, nivelul garanției se analizează semestrial de către organul fiscal teritorial, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat trebuie să depună semestrial, până la data de 10 a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea fiscală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei. Quantumul garanției stabilit prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat prin decizie emisă de organul fiscal teritorial, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal.

(19) Orice antrepozitar autorizat sau operator înregistrat, poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere toate antrepozitele fiscale ale aceluia antrepozitar autorizat, sau toate locurile desemnate de operatorul înregistrat pentru recepția produselor accizabile, precum și garanția aferentă deplasării produselor accizabile. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat, inclusiv garanția aferentă deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile, sau suma garanțiilor aferente fiecărui loc de recepție desemnat de operatorul înregistrat.”

37. Punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Scutiri generale

Art.199. - (1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt destinate pentru:

- a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;
- b) organizațiile internaționale, recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, și membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, ori prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;
- c) forțele armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepția Forțelor Armate ale României, precum și pentru personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor;
- d) consumul aflat sub incidența unui acord încheiat cu țări ne-membre sau organizații internaționale, cu condiția ca un astfel de acord să fie permis ori autorizat cu privire la scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

21.

21.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal, denumit în continuare *furnizor*, cu excepția situațiilor prevăzute la pct.21.2, 21.3 și 21.4.

(2) Beneficiază de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum și Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 199 alin.(1) lit. a), b) și d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul scutirii - persoana juridică, se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul scutirii prevăzută la art. 199 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul scutirii - persoana juridică, se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin.(3) și (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an, sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când aceasta perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantitatilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, vor transmite autorităților fiscale teritoriale care deservește beneficiarul - persoana juridică, o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție de pe teritoriul României de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza **certificatul de scutire** al cărui model este prevăzut în **anexa nr.17**.

(8) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Regulamentul Comisiei nr. 31/1996, al cărui model este prevăzut în **anexa nr.18**.

(9) În situațiile prevăzute la alin.(7) și (8) certificatul de scutire reprezintă actul doveditor pentru antrepozitarul autorizat pentru scutirea de la plata accizelor a bunurilor destinate instituțiilor, conform art. 199 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Certificatul de scutire se întocmește de către destinatar și se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ștampilarea certificatelor de scutire, este autoritatea fiscală care deservește beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmește în 2 exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțește transportul de la furnizor la beneficiar și se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire de accize, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit, pe lângă certificatul de scutire de accize și de documentul administrativ de însoțire prevăzut la pct.14.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale care îl deservește, desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire.

(15) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale care deservește beneficiarul, exemplarul 3 se transmite de către beneficiar antrepozitorului fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale care deservește beneficiarul. Exemplarul 2 rămâne la beneficiar.

21.2. (1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la art.199 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării

Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism și persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității fiscale ce deservește beneficiarul, lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin.(2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ștampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului și denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituții, organizații - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală ce deservește beneficiarul, următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.19**;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale și cantitățile de carburanți achiziționate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor atașa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie și în original.

(6) În cazul în care solicitantul scutirii de accize beneficiază și de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru carburanți auto, cererea de restituire de accize se va depune odată cu cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată.

(7) Compartimentul de specialitate din cadrul autorității fiscale care deservește beneficiarul, va verifica informațiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(8) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete.

(9) După soluționarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

21.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o țară terță, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în **anexa nr.17**.

(2) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire de accize, împreună cu documentul vamal, însoțesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar și se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alineatul (3), transportul produselor accizabile va fi însoțit de documentul vamal și de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

21.4. (1) În cazul electricității și gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în **anexa nr.17**, întocmit de beneficiar și vizat de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire de accize va avea valabilitate 12 luni consecutive.

(3) Certificatul de scutire de accize se întocmește în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz

natural și de electricitate ce realizează furnizarea direct către beneficiar și va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire de accize furnizorul de gaz natural și furnizorul de electricitate vor emite beneficiarului facturi la prețuri fără accize.

38. După punctul 21 se introduce un nou punct, pct. 21¹, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Scutiri generale

Art.199. - [...].

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

21¹. (1) Sunt scutite de la plata accizelor la import, produsele accizabile aflate în bagajul personal al călătorilor, provenind din țări terțe, cu condiția ca importul să nu aibă caracter comercial.

(2) Procedura și condițiile pentru acordarea scutirii prevăzută la alin.(1) sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Sunt asimilate produselor accizabile aflate în bagajul personal al călătorilor și loturile mici cu caracter necomercial expediate de către persoane fizice dintr-o țară terță unor persoane fizice din România.”

39. Punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins :

“Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 200. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

- a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;
- b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;
- d) utilizate pentru producerea de medicamente;
- e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau bauturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;
- f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;
- g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin.(1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

22. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană și acceptați de către aceasta și celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

- a) 1 gram de benzoat de denatoniu,
- b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă) și
- c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin una din următoarele:

a) pentru industria cosmetica

1. Dietilftalat 0,1% în vol.
2. Ulei de mentă 0,15% în vol.
3. Ulei de lavandă 0,15% în vol.
4. Benzoat de benzil 5,00% în vol.
5. Izopropanol 2,00% în vol.
6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.

b) pentru alte industrii

1. Alcooli superiori 0,4 kg/1000 l
2. Violet de metil 1,0 g/1000 l
3. Benzină extracție 0,6 kg/1000 l
4. Monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l
5. Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l
6. Fenolftaleină 12 g/1000 l
7. Albastru de metilen 3,5 g/1000 l

(4) Producătorii care din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul complet denaturat și nici cel parțial denaturat cu substanțele prevăzute la alin.(2) și (3), vor solicita autorității fiscale competente aprobarea utilizării ca denaturant a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific, și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea.

(5) În cazul scutirii prevăzute la art.200 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin *consum uman* se înțelege consum uman alimentar.

(6) Denaturarea completă a alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale pentru producția de alcool etilic, sub supravegherea autorității fiscale.

(7) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(8) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității fiscale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturantul ce urmează a fi utilizat, procedura de denaturare, data și ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor și copiile autorizațiilor de utilizatori finali;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea fiscală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespunde realității, autoritatea fiscală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii de denaturare;

d) operațiunea de denaturare se consemnează în registrul special prevăzut la pct.12.

(9) În cazul scutirii prevăzută la art.200 alin.(1) lit.d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este scutit numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente așa cum sunt definite în Directivele 2001/82/CEE și 2001/83/CEE.

(10) În toate situațiile prevăzute la art.200 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(11) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art.200 alin.(1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să dețină și calitatea de operator înregistrat sau de operator neînregistrat.

(12) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art.200 alin.(1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

(13) Scutirea se acordă direct pentru:

a) situațiile prevăzute la art.200 alin.(1) lit.a), b), d) și f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic care utilizează alcoolul etilic ca materie prima în scopurile prevăzute la art.200 alin.(1) lit. a), b), c) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) alcoolul etilic denaturat și alte produse alcoolice denaturate, importate și utilizate de către importatori în procesul de producție.

(14) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza *autorizației de utilizator final*. Această autorizație se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziționează produse în regim de scutire de la plata accizelor.

(15) Autorizația de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își are sediul solicitantul.

(16) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în **anexa nr.20**.

(17) Autorizația de utilizator final se emite în trei exemplare, cu următoarele destinații:

- a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;
- b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;
- c) exemplarul trei se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(18) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate care necesită consumul de alcool etilic și de alte produse alcoolice;

b) fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de la plata accizelor la nivelul unui an pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC și denumirea comercială;

c) dovada constituirii unei garanții în favoarea autorității fiscale, care să reprezinte 15% din accizele aferente cantității aprobate. Această dovadă se depune la autoritatea fiscală emitentă în termen de 15 zile de la data aprobării autorizației. Garanția nu se constituie în cazul antrepozitelor autorizate care funcționează în sistem integrat;

d) orice informație și documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizației.

(19) Eliberarea autorizației este condiționată de depunerea garanției.

(20) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul alcoolului etilic și produselor alcoolice.

(21) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire, prevăzut la pct.14.

(22) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitivului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(23) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitivul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(24) În cazul scutirilor directe, dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va decide asupra măsurii de executare a garanției constituită de beneficiarul scutirii.

(25) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin.(24), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(26) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de alcool etilic și de alte produse alcoolice, poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(27) Operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final au obligația de a transmite autorității fiscale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achizițiile de alcool etilic în regim de scutire directă, care va cuprinde: cantitatea de alcool etilic achiziționată, cantitatea de alcool etilic utilizată în scopul pentru care a fost acordată scutirea, stocul de alcool etilic la sfârșitul lunii cantitatea de produs finit rezultată.

(28) Neprezentarea situației centralizatoare prevăzute la alin.(27) atrage anularea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităților achiziționate și utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizația de utilizator final.

(29) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și

b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(30) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(31) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(32) Autorizația de utilizator final are valabilitate 12 luni consecutive.

(33) În situațiile de *scutire indirectă*, livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(34) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(35) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(36) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(37) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/ restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;
- b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.”

40. După punctul 22, se introduce un nou punct, pct. 22¹, cu următorul cuprins :

“Codul fiscal:

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art.200¹ - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzută la alin. (1), vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

22¹ . (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete, este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste de piață, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării de piață.

(2) Loturile destinate scopului prevăzut la alin.(1) nu pot depăși cantitatea de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.”

41. Punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins :

“Codul fiscal

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art.201. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor :

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul ambarcațiunilor. Prin *ambarcațiune privată de agrement* se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi -, folosite de gospodăria și/sau organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la coșul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipază acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt făcute din sau conțin unul ori mai multe din urmă produse:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse la codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

23.1. (1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se

acordă direct cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave la prețuri de livrare fără accize numai operatorii economici care dețin :

a) certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și/sau de contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile;

b) certificate de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin.(2) se eliberează de Regia Autonomă "Autoritatea Aeronautică Civilă Română".

(4) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația maritimă internațională și pe căile navigabile interioare la prețuri de livrare fără accize, numai operatorii economici care dețin certificate eliberate în acest sens de Autoritatea Navală Română.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin.(2) și (4) trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Zilnic antrepozitele fiscale de producție vor înscrie toate cantitățile de combustibil pentru motor livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave, respectiv nave, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.21**.

(7) Jurnalele menționate la alin.(6) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi prezentate în termen de 5 zile de la expirarea lunii, autorității fiscale teritoriale în care își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal, în vederea înregistrării și vizării de către aceasta.

(8) Operatorii economici prevăzuți la alin.(2) și (4) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite, în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil pentru motor destinate utilizării exclusive pentru aeronave și nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.22**.

(9) Jurnalele menționate la alin.(8) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi prezentate în termen de 15 zile de la expirarea lunii autorității fiscale teritoriale în care își desfășoară activitatea operatorul economic, în vederea înregistrării și vizării de către aceasta.

(10) Lunar, până la 25 a lunii următoare celei de raportare, autoritățile fiscale teritoriale au obligația să transmită Direcției generale de tehnologie a informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, datele din jurnalele prevăzute la alin.(7) și (9) în vederea centralizării acestora la nivel național.

(11) Direcția generală de tehnologie a informației va transmite lunar, până la sfârșitul lunii următoare, situația centralizatoare pe țară privind cantitățile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru aeronave precum și situația centralizatoare pe țară privind cantitățile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru nave, Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Direcția antifraudă fiscală și Garda financiară.

(12) Situațiile centralizatoare prevăzute la alin.(11) vor fi verificate lunar de către autoritățile fiscale teritoriale cu atribuții de control.

(13) Verificarea va avea în vedere cantitățile livrate și respectiv aprovizionate, după caz, precum și utilizarea efectivă a acestora în scopul declarat.

(14) Deplasarea combustibilului pentru motor între antrepozite fiscale va fi

însoțită obligatoriu de documentul administrativ de însoțire potrivit procedurii prevăzută la pct.14.

23.2. (1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c), d) și h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat sau de la un importator autorizat de Ministerul Economiei și Comerțului ori de la un distribuitor autorizat în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ale centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 201 alin.(1) lit.h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, vor solicita autorizații fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul, autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică;

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de plata accizelor;

c) dovada constituirii unei garanții în favoarea autorității fiscale, care să reprezinte 15% din accizele aferente cantităților aprobate. Aceasta dovadă se depune la autoritatea fiscală emitentă în termen de 15 zile de la data aprobării autorizațiilor;

d) orice informație și documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(4) Eliberarea autorizațiilor este condiționată de depunerea garanției.

(5) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa 15 și au o valabilitate de 3 ani.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în trei exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) exemplarul trei se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor, de către operatorul înregistrat sau de către importatorul autorizat de Ministerul Economiei și Comerțului.

(7) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor, înscrise în autorizații, vor reprezenta media anuală a cantităților utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantitățile vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza.

(8) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(9) Beneficiarii scutirilor vor ține evidențe contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(10) Livrarea produselor energetice și a electricității se face la prețuri fără accize.

(11) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire, prevăzut la pct.14.

(12) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(13) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(14) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va decide asupra măsurii de executare a garanției.

(15) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin.(14), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(16) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deținătorii de autorizații de utilizator final sunt obligați să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui trimestru, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților pentru care se acordă scutirea și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(17) Neprezentarea situațiilor prevăzute la alin.(16) atrage anularea autorizațiilor.

(18) Operatorii înregistrați sau importatorii autorizați de Ministerul Economiei și Comerțului, care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, vor livra produsele către aceste centrale la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției sau al importului.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin.(18), operatorul înregistrat sau importatorul autorizat va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, o cerere de restituire. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către operatorul înregistrat sau importatorul autorizat.

(20) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și

b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(21) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(22) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(23) Atunci când în situațiile prevăzute la art. 201 alin.(1) lit. c) și d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică, preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

23.3 (1) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit.e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice, ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru - direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi -, sunt scutite de la plata accizelor, atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice organizațiile de caritate sunt organizațiile care au înscris în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, al persoanelor cu handicap, al persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, pentru aplicarea scutirii de la alin.(1), acestea vor solicita autorității fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul, autorizații de utilizator final.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară una din activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, după modelul prevăzut în **anexa nr.20** și au o valabilitate de 3 ani consecutivi.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în trei exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) exemplarul trei se păstrează de către furnizorul produselor energetice.

(8) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență

strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale a autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(9) Beneficiarii scutirilor vor ține evidențe contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(10) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(11) Neprezentarea situației centralizatoare prevăzute la alin.(10), atrage anularea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităților achiziționate și utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizația de utilizator final.

(12) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și

b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(13) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(14) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

23.4. (1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit.f) și g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va face o cerere la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. Cererea va fi însoțită de un memoriu în care va fi descrisă operațiunea pentru care este necesar consumul de combustibil pentru motor și se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare ale motoarelor și ale instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(3) Trimestrial, operatorii economiei pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens.

(5) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme, combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor

înseamnă inclusiv combustibili pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipează aeronavele și vapoarele.

23.5. În cazul scutirii de la art.201 alin.(1) lit.i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în înțelesul prezentelor norme metodologice :

a) “rezervor standard” înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului ca și carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a cărui montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) “ containere speciale” înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

23.6. În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit.j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

23.7. (1) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit.k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final emisă de autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea beneficiarul scutirii.

(3) Autorizația de utilizator final se emite în trei exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) exemplarul trei se păstrează de către operatorul economie furnizor.

(4) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor, înscrise în autorizații, vor reprezenta media anuală a cantităților utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economiei care nu au activitate de minimum 3 ani, cantitățile vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor.

(5) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(6) Beneficiarii scutirilor vor ține evidente contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(7) Livrarea produselor energetice se face la prețuri fără accize.

(8) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului

administrativ de însoțire, prevăzut la pct.14.

(9) La sosirea produsului la utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(10) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(11) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va stabili obligația de plata a accizelor în sarcina utilizatorului.

(12) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin.(11), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(13) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înțeleg lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(14) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deținătorii de autorizații de utilizator final sunt obligați să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui trimestru, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților pentru care se acordă scutirea și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(15) Neprezentarea situației centralizatoare prevăzute la alin.(14) atrage anularea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităților achiziționate și utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizația de utilizator final.

(16) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și

b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(17) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(18) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(19) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(20) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de scutire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(21) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

23.8. (1) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit.l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor denumit și biocarburant, sunt produse în totalitate din biomase, scutirea este totală.

(2) Prin “biomasă” se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură - inclusiv substanțe vegetale și animale - , silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(3) Prin “biocarburanți” se înțelege combustibilii lichizi sau gazoși pentru transport, produși din biomasă.

(4) Produsele considerate biocarburanți sunt prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr.1844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport.

(5) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanți tradiționali în conformitate cu legislația specifică se poate realiza numai în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală.

(6) Atunci când produsele energetice conțin un procent de minim 2% în volum produse obținute din biomase, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, se practică o acciza redusă după cum urmează:

- benzină cu plumb - 536,06 euro/tonă
- 412,77 euro/1000 litri
- benzină fără plumb - 416,56 euro/tonă
- 320,74 euro/1000 litri
- motorină - 301,44 euro/tonă
- 254,71 euro/1000 litri

(7) Ori de câte ori procentul minim de produse obținute din biomase conținut obligatoriu de produsele energetice se va modifica, Guvernul la propunerea Ministerului Finanțelor Publice va stabili nivele corespunzătoare ale accizelor reduse ce urmează a fi practicate pentru carburanți.

23.9. În cazul scutirii de la plata accizelor a energiei electrice prevăzută la art.201 alin.(1) lit.m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în înțelesul prezentelor norme metodologice “surse regenerabile de energie” sunt : eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a marelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

23.10. (1) Scutirile de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art.201 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr.95/60/CE privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

42. Alineatul (2) al pct. 24 se abrogă.

43. Punctul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art.203. - Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme.

Norme metodologice:

25. (1) Autorizația de antrepozit fiscal și de operator înregistrat atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, precum și operatorului neînregistrat care achiziționează produse supuse marcării din alte state membre, în baza autorizațiilor emise de autoritatea fiscală competentă în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrală în conformitate cu prevederile pct. 27, modelul cererii de acordare a acestei autorizații fiind prevăzut în **anexa nr.23**.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de operatorii înregistrați sau de operatorii neînregistrați, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de operatorii înregistrați sau de operatorii neînregistrați, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(7) În situațiile prevăzute la alin.(4), (5) și (6) expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(8) După expirarea termenului de 15 zile, operatorii înregistrați, operatorii neînregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(9) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie de pe contractul încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizația de importator.

(10) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune u document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

(11) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare de produse supuse marcării, acestea solicită marcajele, atât în situația în care marcajele se aplică de către producător, cât și în situația în care marcarea se realizează în antrepozitul fiscal de depozitare, dacă a fost autorizat în acest sens.”

44. Punctul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

“26. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în **anexa nr.24**.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigărete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate-după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) indicele de aplicare în forma de "U" sau "L";

e) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

f) concentrația alcoolică.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin.(3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik și altele asemenea, în forma de "U" sau "L". Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv buteliile și cutiile ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcă, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic în parte, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(9) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod special de 13 caractere care are la bază codul de acciză sau codul de identificare fiscală. Acest cod special se va regăsi inscripționat pe marcejele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau achiziționate din afara României.

(10) În cazul operatorilor economici importatori autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcejele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.”

45. Punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

“**28.** (1) Pentru fiecare solicitare de marceje, antrepozitarul autorizat pentru producție sau pentru depozitare, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în **anexa nr.25**.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, operatorului înregistrat și importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de către autoritatea fiscală competentă prevăzută la alin. (1), în funcție de:

a) justificarea notelor de comandă aprobate anterior;

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile față de data solicitării unei noi note de comandă;

c) garanția constituită la autorizare care trebuie să acopere valoarea accizelor aferente cantităților de produse pentru care s-au comandat marceje. Atunci când valoarea acestor accize depășește garanția deja constituită, nota de comandă poate fi aprobată integral numai cu condiția constituirii de către solicitantul marcajelor a unei garanții suplimentare care să acopere diferența de accize.

(4) În situația în care se solicită o cantitate de marceje mai mare decât media livrărilor din ultimele 60 de zile, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) În cazul operatorului neînregistrat nota de comandă de marceje se aprobă de către autoritatea fiscală competentă în baza garanției constituite la un nivel egal cu valoarea accizelor aferente cantităților de produse pentru care s-au comandat marceje.

(6) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(7) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea fiscală competentă. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competentă care aprobă notele de comandă.

(8) Operatorii economici cu drept de marcare au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A.. După expirarea acestui termen marcejele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(9) Antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorității fiscale competente cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.26**. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor înscrisurate pe acestea. În vederea confirmării realității datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Națională a Vămilor.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producție și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de producție peste limita maximă admisă prevăzută la alin.(10), se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin.(11) acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în **anexa nr.27**.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr.28**.

(15) Semestrial, până la data de 15 a lunii următoare trimestrului, marcajele deteriorate evidențiate în **anexa nr.28**, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuială acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați, operatorii neînregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea fiscală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin.(16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.”

46. Punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Art.205. [...]

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice

29. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea fiscală competentă, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcarea către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A..

(3) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(4) Marcajele se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(6) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. în condiții de deplină securitate.

(7) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin.(4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate în consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.;

b) operatorul înregistrat și neînregistrat, cu ocazia fiecărei operațiuni, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin.(4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv recepționate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin.(4) al pct.1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.”

47. Punctul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 206 [...]

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de către antrepozitarii autorizați, operatori înregistrați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

Norme metodologice:

30. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcă -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de către autoritatea fiscală centrală- prin direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor-, autorităților fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămirilor și Ministerului Administrației și Internelor.

(3) In toate situațiile prevăzute la art.206 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcă, care le preiau.

(4) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de Agenția Națională de Administrare Fiscală - prin direcția de specialitate cu atribuții de control, la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din aceasta comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant al direcției cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcă potrivit prevederilor alin.(3), în termen de 30 de zile de la data înștiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcă până la încadrarea în prevederile legale.

48. Punctul 30¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Codul fiscal

Nivelul și calculul accizei

Art. 208. [...]

(3) Pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(4) Nu intră sub incidența prevederilor alin.(3):

a) bărcile cu sau fără motor cu lungime mai mică de 8 metri și cu motor mai mic de 25 CP;

b) iahturile și alte nave și ambarcațiuni destinate utilizării în sportul de performanță, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Pentru motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

Norme metodologice

30¹ . (1) Accizele pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement sunt:

Nr.c rt	Denumire	Acciza (%)
1	Bărci gonflabile, cu lungime cuprinsă între 8 și 12 m	5
2	Bărci gonflabile, cu lungime de peste 12 m	7
3	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	7
4	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	9
5	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	10
6	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
7	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
8	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
9	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
10	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
11	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12	Alte nave și ambarcațiuni pentru agrement sau pentru sport din care:	
12.1	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
12.2	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
12.3	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12.4	Skyjet -uri	15

(2) Accizele pentru motoarele cu capacitatea de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement sunt:

Nr. crt	Tipul de motor	Acciza (%)
1	Motoare cu capacitatea între 25 CP și 60 CP	5
2	Motoare cu capacitatea între 60 CP și 120 CP	7
3	Motoare cu capacitatea peste 120 CP	9

“

49. După punctul 30¹, se introduce un nou punct, pct. 30², cu următorul cuprins:

“*Codul fiscal*

Plătitori de accize

Art. 209 - [...]

(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art.207, înainte de primirea produselor, trebuie să fie înregistrați la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme, și să respecte următoarele cerințe :

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea fiscală competentă;

- b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;
- c) să prezinte produsele oricând i se cere aceasta de către organele de control;
- d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Norme metodologice

30². (1) Operatorul economic - persoana fizică sau juridică autorizată - în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene, produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art.207 din Codul fiscal, cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin.(1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în **anexa nr.29**.

(3) Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea operatorului economic;
- b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;
- d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală.

(5) Autorizația de operator înregistrat are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma prevăzute în autorizație.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității fiscale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

- a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;
- b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;
- c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor, într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea fiscală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor, primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară.

(9) Autorizația poate fi revocată în situația în care operatorul economic săvârșește o infracțiune la reglementările vamale sau fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic și își produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea fiscală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare

în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.”

50. Punctul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal

Scutiri

Art. 210 - [...]

(2) Operatorii economici exportatori de cafea prăjită, obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceștia, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată.

Norme metodologice

31. (1) În cazul exportatorilor de cafea prăjită obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de către aceștia, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată, se face pe baza prezentării de către exportator autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea a următoarelor documente justificative:

a) documentul vamal de import al cafelei verzi;

b) documentul care atestă plata accizelor în vamă, confirmat de bancă la care plătitorul are contul deschis;

c) documentul vamal de export al cafelei prăjite.

(2) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiază de regimul de restituire.”

51. După punctul 31 se introduce un nou punct, punctul 31¹, cu următorul cuprins:

“Codul fiscal

Nivelul taxei speciale

Art.214¹ - (1) Intră sub incidența taxei speciale autoturismele și autovehiculele, inclusiv comerciale, cu excepția celor special echipate pentru persoanele cu handicap.

[...]

(5) Vechimea autoturismului/autovehiculului rulat se calculează în funcție de data fabricării acestuia.

Norme metodologice

31¹. (1) Taxa specială se aplică atât autoturismelor și autovehiculelor noi cât și celor rulate.

(2) Vechimea autovehiculului rulat se calculează în funcție de anul de fabricație.

(3) Pentru autoturismele și autoturismele de teren a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 1 ianuarie 2007, și pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziționării de pe piața internă în cursul anului 2006, taxa specială nu se mai datorează.

(4) Pentru autoturismele introduse în România pe baza unor contracte de leasing inițiate înainte de 1 ianuarie 2007 și a căror încheiere se va realiza după această data, se datorează bugetului de stat accizele în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing. În acest caz nu datorează taxa specială prevăzută la art.214¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În înțelesul prezentelor norme, *hibridele* reprezintă autovehiculele cu propulsie dublă, astfel cum sunt reglementate de legislația în domeniu.

(6) În înțelesul prezentelor norme, *autoturismele special echipate pentru persoanele cu handicap* reprezintă autoturismele care sunt destinate exclusiv utilizării de către aceste persoane.

(7) În înțelesul prezentelor norme, *autovehiculele istorice* sunt cele pentru care Registrul Auto Român înscrie în cartea lor de identitate mențiunea: <vehicul istoric>.”

52. După punctul 31¹ se introduce un nou punct, punctul 31², cu următorul cuprins:

“ **Codul fiscal:**

Exigibilitatea și plata taxei speciale la bugetul de stat

Art.214² - Taxele speciale se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

Norme metodologice:

31². (1) Taxa specială se plătește cu ocazia primei înmatriculări în România, cu excepția autovehiculelor care sunt înmatriculate temporar în România pe o perioadă de timp egală cu durata de valabilitate a asigurării internaționale (cartea verde).

(2) Taxa specială se plătește de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, în numerar sau prin virament, pe bază de ordin de plată pentru trezoreria statului (OPT), la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, răspunderea privind suma de plată aferentă taxei speciale revenind plătitorului. În documentul de plată la rubrica „Reprezentând” se va înscrie obligatoriu seria cărții de identitate a autoturismului sau a autovehiculului.

(3) În măsura în care aplicarea prevederilor privind taxa specială vor impune precizări suplimentare, acestea vor fi emise prin ordin al ministrului finanțelor publice sau ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor, după caz.”

53. Punctul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Obligațiile plătitorilor

Art. 219. - [...]

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țiteiul din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme, și să depună anual deconturile privind accizele și impozitul la țiteiul din producția internă, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Normele metodologice:

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor și a impozitului la țiteiului din producția internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

(2) Sumele datorate drept accize și impozit la țiteiul din producția internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, cu excepția accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului în raza cărora funcționează birourile vamale prin care se derulează operațiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligații sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistentacontribuabililor.”

54. Punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Derogare pentru produse energetice

Art.221 - Prin derogare de la art.193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

Norme metodologice:

37. (1) Eliberarea în consum a produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărătorii antrepozitelor autorizați, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma

respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către cumpărătorii în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile trezoreriei statului în raza cărora își au sediul antrepozitarii autorizați, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor nr. 246/2005 pentru aprobarea normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT).

(4) Livrarea de produse energetice se face numai pe baza de comandă depusă de cumpărător.

(5) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarii autorizați emit cumpărătorilor o factură pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta își are sediul.

(6) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$ se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de $+15^{\circ}\text{C}$.

(7) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(8) Cantitatea din comanda, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$.

(9) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(10) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeeului de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(11) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro-forma, recalculată la temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$, după cum urmează:

- acciza (euro/tona): $1.000 = \text{acciza (euro/kg)} \times \text{densitatea la } +15^{\circ}\text{C (kg/litru)} = \text{acciza (euro/litru)}$;
- cantitatea în kg: $\text{densitatea la } +15^{\circ}\text{C} = \text{cantitatea în litri la } +15^{\circ}\text{C}$;
- valoarea accizei = $\text{cantitatea în litri la } +15^{\circ}\text{C} \times \text{acciza (euro/litru)}$.

(12) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii pro-forma, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de antrepozitarii autorizați, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(13) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.”

DISPOZIȚII TRANZITORII

55. Punctul 36¹ se abrogă.

56. Punctul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „42. (1) Anexele nr. 1, 2, 10, 13, 22 și 23 se abrogă.
(2) Anexele nr. 1-29 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.
(3) Anexele nr. 3, 4, 5, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 și 21 se înlocuiesc cu anexele nr.4, 6, 9, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 26, 27 și 28 la prezentele norme metodologice.”

57. Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile supuse marcării și importatorii de astfel de produse, cărora autorizația le-a fost revocată sau anulată, și care la momentul revocării sau anulării autorizației, dețin mărci neutilizate, deteriorate sau înregistrează mărci distruse, sunt obligați să plătească în termen de 15 zile de la data revocării sau anulării, în contul Companiei Naționale “Imprimeria Națională” S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achiziționate, precum și a celor executate și aflate în stoc la Compania Națională “Imprimeria Națională S.A.”, neachitate până la acea dată. După data achitării, în termen de 15 zile mărcile neutilizate vor fi returnate pentru distrugere Companiei Naționale “Imprimeria Națională” S.A., iar cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de către operatorii economici în cauză

58. (1) Autorizațiile de utilizator final emise în anul 2006, în cazul scutiilor directe de la plata accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2006, își mențin valabilitatea până la data de 1 martie 2007, exclusiv, în limita unor cantități determinate la nivelul a două luni din cantitatea totală aprobată înscrisă în autorizație.

(2) Începând de la 1 martie 2007, aceste autorizații de utilizator final își pierd valabilitatea, scutirea directă urmând a se acorda potrivit prevederilor pct. 22 și 23.

59. Toate gospodăriile individuale, producătoare de țuică, rachiuri de fructe, rachiuri de vin și rachiuri din subproduse de vinificație, care la data de 1 ianuarie 2007 dețin stocuri de astfel de produse destinate consumului propriu, vor declara aceste stocuri la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, odata cu înregistrarea instalațiilor deținute pentru producerea de astfel de produse.

60. Documentele administrative de însoțire înregistrate în stoc la data de 1 ianuarie 2007 atât la antrepozitarii autorizați cât și la C.N. Imprimeria Națională” S.A. pot fi utilizate în continuare până la epuizarea acestora, dar numai pentru mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv pe teritoriul României.

61. Toți antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să-și constituie garanții potrivit prevederilor pct. 20.

62. (1) Pentru acele tranzacții cu produse accizabile cu statele membre care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007 și care sunt terminate după această dată, se vor

aplica reglementările în vigoare la data începerii tranzacției.

(2) Mișcarea produselor accizabile care a început și care se află intrate în birourile vamale de ieșire din Comunitate înainte de 1 ianuarie 2007 și sunt supuse regimului vamal comunitar așa cum este stabilit la art. 5 al Directivei 92/12/CEE la data aderării, va continua să fie supusă aceluși regim până la încheierea lui în Comunitatea lărgită.

(3) Pentru operațiunile de import de produse accizabile supuse marcării, care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007, care sunt terminate după această dată și pentru care accizele au fost deja plătite, se vor aplica reglementările în vigoare la data începerii operațiunii de import.

63. Operatorii economici producători de produse supuse accizelor armonizate, pentru care începând cu data de 1 ianuarie 2007 intervine obligația autorizării locului de producție ca antrepozit fiscal, pot desfășura în continuare activitatea de producție până la autorizarea locului respectiv ca antrepozit fiscal de producție, dar nu mai târziu de 31 martie 2007.

64. Condiția prevăzută la pct. 23.10 devine obligatorie începând cu data de 1 aprilie 2007.

Anexa nr.1

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

DECLARAȚIE

**pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează
băuturi alcoolice destinate consumului propriu**

1. Numele si prenumele persoanei fizice													
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr.....Bloc Scara Etaj.....Ap.....Cod poștal.....												
3. Telefon													
4. Codul numeric personal													
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	<p>Producție</p> <table border="0"> <tr> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Bere</td> <td>Vinuri</td> <td>Băuturi fermentate altele decât bere și vinuri</td> <td>Țuică</td> <td>Rachiuri</td> <td>Alte spirtoase</td> </tr> </table>	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Bere	Vinuri	Băuturi fermentate altele decât bere și vinuri	Țuică	Rachiuri	Alte spirtoase
☐	☐	☐	☐	☐	☐								
Bere	Vinuri	Băuturi fermentate altele decât bere și vinuri	Țuică	Rachiuri	Alte spirtoase								
6. Menționați cantitatea (în litri) estimată a fi obținută la nivelul unui an și perioada de desfășurare a activității:													
6.1. – bere													
6.2. – vinuri													
6.3. – băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri													
7. Menționați instalațiile de producție deținute pentru producție de țuică și rachiuri de fructe*)													
7.1 – țuică													
7.2.- rachiuri													
7.3. – alte spirtoase													
8. Menționați cantitatea estimată a fi obținută la nivelul unui an, în litri și concentrația alcoolică, precum și și perioada de desfășurare a activității:													
8.1. - țuică													
8.2. - rachiuri													
8.3. – alte spirtoase													

Notă: *) se vor anexa și copiile autorizațiilor pentru deținerea instalațiilor pentru producție de țuică și rachiuri de fructe.

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....

Semnatura solicitantului

.....

Data

Anexa nr.2

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE

**privind înregistrarea operatorului economic autorizat:
furnizor de gaz natural/pentru extracția cărbunelui/
pentru producție de cocs/ furnizor de energie electrică**

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activitatii economice desfasurate in Romania	☐ ☐ ☐ ☐ Furnizare gaz natural Extracție cărbune Producție cocs Furnizare energie electrică
9. Anexati copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexati confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de platitor de accize	

Cunoscand dispozitiile art.474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal

Data

Anexa nr.3

SITUAȚIA
livrărilor de țigarete
în luna anul

Denumirea
antrepozitarului autorizat pentru producție/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/
importatorului autorizat

.....
 Sediul:.

Județul.....SectorulLocalitatea.....

Strada.....Nr.....Blocul.....Scara ...EtajAp

Codul poștal Telefon/fax

Cod de accize

Cod de identificare fiscală

Nr. crt.	Sortimentul	Pretul maxim de vânzare cu amanuntul	Cantitatea livrată (mii buc.)	Acciza (RON)	Acciza (EUR)
0	1	2	3	4	5
TOTAL					

*Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
 operatorului autorizat/importatorului autorizat*

.....

Data

Semnătura

Anexa nr. 4

(Anexa nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/
operatorul înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului

.....
Numarul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Județul Sectorul

Localitatea.....

Strada..... Nr.....

Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap.....

Cod poștal.....

Codul de accize

Codul de identificare fiscala

DECLARAȚIE

**privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul
pe sortimente de țigarete**

Incepând cu data de prețurile maxime de vânzare cu amănuntul,
practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numarul țigaretelor/pachet	Pretul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general,

.....

Director economic,

.....

Anexa nr.5

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

DECLARATIE

**privind productia de vinuri liniștite realizată în calitate de mic producător
trimestrulanul.....**

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
3. Telefon	
4.. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri) :	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unități de alimentație publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată in trimestrul de raportare	

Cunoscand dispozitiile art.474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrie in acest formular sunt corecte si complete.

.....

Semnatura declarantului

.....

Data

Anexa nr. 6

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE**privind acordarea autorizatiei de antrepozit fiscal**

(atasati numarul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informatiile complete)

I. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPU	
1. Numele	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator ; se vor anexa și cazierile judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ ☐ Da Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	

15. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte: capitalul social , asociatii, obiectul de activitate, administratorii, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare	
II. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat cate o parte a II-a precum si orice alte informatii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
2. Descrierea activitatilor ce urmeaza a se desfasura in antrepozitul fiscal (inclusiv natura activitatilor si tipurile de produse accizabile)	
3. Aratati daca anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerati tipurile si cantitatile de produse accizabile produse si/sau depozitate in locul respectiv in fiecare din ultimele 12 luni (daca este cazul), precum si tipurile si cantitatile estimate pentru fiecare din urmatoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmeaza a fi detaliate in functie de acciza unitara pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) – (cod si subcod) Tip produs (denumire produs) – (cod si subcod) Tip produs (denumire produs) – (cod si subcod)
5. In cazul unui loc care urmeaza a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificati capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat in locul respectiv)	
6. Anexati un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexati copiile licentelor, autorizatiilor sau avizelor privind desfasurarea activitatilor din antrepozitul fiscal	
8. Daca locul se afla in proprietatea antrepozitarului autorizat, anexati copia actelor de proprietate.	
9. Daca locul se afla in proprietatea altei persoane, anexati urmatoarele: Copia contractului de leasing sau dovada detinerii sub orice forma legala. O declaratie semnata de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atributii de control.	
III. INFORMATII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garantie propusa	

2. Suma propusa pentru garantia pentru fiecare antrepozit fiscal (si descrierea metodei de calcul)	
3. In cazul unui depozit in bani, anexati scrisoarea de bonitate bancara	
4. In cazul unei garantii bancare, anexati urmatoarele: Numele, adresa si telefonul garantului propus. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata. (Scrisoare de garantie bancara).	

Cunoscand dispozitiile art.474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inrise in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal

Data

Anexa nr.7

CERERE DE AUTORIZARE OPERATOR INREGISTRAT		Nr.
		caseta rezervata autoritatii fiscale teritoriale
1. Nume si prenume sau denumirea societatii si adresa exacta	Codul unic de inregistrare	
	Numar de identificare TVA	
	Numar de telefon	
	Numar de fax	
	adresa de e_mail	
2. In cazul persoanelor juridice, se va inscrie numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator :		
3 Adresa locatiei/locatiilor de receptie a produselor :		
4. Natura produselor si cantitatea medie lunara de produse estimata a fi receptionata intr-un an, dupa caz:		
■ bauturi alcoolice		■ produse energetice
<input type="text"/> bere _____ litri		<input type="text"/> combustibili _____ litri
<input type="text"/> vin linistit _____ litri		<input type="text"/> carburanti _____ litri
<input type="text"/> vin spumos _____ litri		■ tutun prelucrat
<input type="text"/> produse intermediare _____ litri		<input type="text"/> tigarete _____ bucati
<input type="text"/> bauturi fermentate linistite _____ litri		<input type="text"/> tigari si tigari de foi _____ bucati
<input type="text"/> bauturi fermentate spumoase _____ litri		<input type="text"/> tutun de fumat _____ kg
<input type="text"/> bauturi alcoolice spirtoase _____ litri		
5 Daca sunteti deja titularul unei autorizatii eliberata de autoritatea fiscala competenta, va rugam sa indicati data si obiectul autorizatiei:		
Numar _____	din _____	_____
Numar _____	din _____	_____

6 In cazul in care anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de operator inregistrat, precizati acest fapt :

7 Documente de anexat::

- certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al solicitantului
- cazierul judiciar ale administratorilor
- bilantul pe ultimii doi ani
- confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte : capitalul social, asociatii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru in care urmeaza a se realiza receptia produselor accizabile, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare
- copia contractelor incheiate direct intre operatorul inregistrat propus si persoana autorizata din alt stat membru
- lista cantitatilor de produse accizabile receptionate in fiecare luna din anul precedent
- scrisoarea de bonitate bancara, in cazul in care garantia se constituie prin consemnarea de mijloace banesti la Trezoreria statului
- numele, adresa si telefonul garantului propus, precum si declaratia garantului cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si o perioada de timp specificata (scrisoarea de garantie bancara), atunci cand se constituie o garantie bancara

Cunoscand dispozitiile art.292 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inscrise in acest formular sunt corecte si complete

Prevazut pentru validarea semnaturii responsabilului societatii

Data, numele si calitatea acestuia (proprietar, asociat)

Anexa nr.8

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

DECLARATIE**pentru obținerea autorizației de operator neînregistrat**

1. Denumirea societății	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod postal.....
3. Telefon /Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7 Perioada în care urmeaza a se realiza operațiunea	
8 Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității	
9. Precizați adresa la care urmeaza sa fie primite produsele accizabile	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
10. Denumirea si adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria si cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanției constituite Anexati scrisoare de bonitate bancara	

Cunoscand dispozitiile art.474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inregistrate in acest formular sunt corecte si complete.

.....

Semnatura declarantului

.....

Data

Anexa nr. 9*(Anexa nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)*

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
1 Exemplar pentru expeditor	1 Expeditor ☐	2 Cod accize expeditor	3 Nr. referinta
		4 Cod accize primitor	5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor	8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
	7 a Locul livrării	10 Garantia	
9 Transportator	12 Tara de expeditie	13 Tara de primire	
11 Alte informatii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal		
1	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19a Codul produsului (cod NC)		
	20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)	
		22a Greutate neta (kg)	
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19b Codul produsului(cod NC)		
	20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)	
		22b Greutate neta (kg)	
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19c Codul produsului (cod NC)		
	20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)	
		22c Greutate neta (kg)	
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)			
A Inregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.		24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatară si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)			

Instrucțiuni de completare**1. Observații generale**

- 1.1. Documentul administrativ de însoțire este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 18 și 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992
- 1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ștersături sau tăieturi.
- 1.3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile casutelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag.3.
- Hartia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 x 297 mm; este admisă o toleranță maximă de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.
- 1.4. Orice spațiu neutilizat în casutele 18a-22c va fi bătut, astfel încât să nu mai poată fi adăugiri. În document, pot fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie să fie din aceeași categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun și alcool/băuturi alcoolice.
- 1.5. Documentul de însoțire constă în 5 exemplare:
- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor
exemplarul 2 trebuie păstrat de primitor;
exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descarcare a operațiunii împreună cu certificatul sau aprobarea autorității fiscale competente din Statul membru de destinație, dacă este necesar;
exemplarul 4 trebuie prezentat de către primitor autorității competente a Statului membru de destinație;
exemplarul 5, trebuie transmis de către expeditor autorității sale fiscale, la momentul expediției produselor.
- 1.6. Exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului trebuie să însoțească produsele pe parcursul transportului.
- 1.7. În situațiile în care acest document este utilizat pentru circulația prin conducte fixe, exemplarele 2, 3 și 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepoziționarul expeditor. În toate cazurile, documentul trebuie să sosească la locul livrării în termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se referă.

2. Rubrici

- Casuta 1. Expeditor: numele și adresa, complete.
- Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: codul de înregistrare pentru accize atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competentă.
- Casuta 3. Nr. referință: numărul de referință care identifică expediția înregistrată la expeditorului (ex. nr. facturii poate fi utilizat în acest sens).
- Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: în cazul unui antrepoziționar sau operator înregistrat, codul de înregistrare al accizei. În cazul unui operator neînregistrat se va indica numărul de autorizare al expediției atribuit de către autoritatea sa fiscală.
- Casuta 5. Nr. factura: numărul facturii aferente produselor. Dacă nu, numărul avizului de expediție sau orice alt document de transport.
- Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr.5.
- Casuta 7. Primitor: numele și adresa complete iar în cazul în care destinatarul este un operator neînregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei care acționează în contul expeditorului la locul exportului.
- Casuta 7a. Locul livrării: locul unde se livrează efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate la adresa indicată la casuta 7.
În cazul produselor exportate se va menționa "EXPORT ÎN AFARA COMUNITĂȚII" și locul de export. Pentru produsele care urmează să fie plasate într-o procedură vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație), se va înscrie mențiunea "ÎN PROCEDURA VAMALĂ" precum și locul în care produsele vor fi supuse unui control vamal.
- Casuta 8. Autoritatea competentă a locului de expediție: numele și adresa autorității fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediție.
- Casuta 9. Transportator: numele și adresa persoanei responsabile cu primul transport, dacă ea este alta decât expeditorul.
- Casuta 10. Garanția: datele de identificare a părții sau părților responsabile pentru garanție. Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".
- Casuta 11. Alte informații privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul și identificarea eventualelor sigilii comerciale.
- Casuta 12. Țara de expediție. Statul membru din care pleacă transportul. Se utilizează o abreviere:
BE	Belgia	LU	Luxemburg
BG	Bulgaria	HU	Ungaria
CZ	Cehia	MT	Malta
DK	Danemarca	NL	Olanda
DE	Germania	AT	Austria
EE	Estonia	PL	Polonia
GR	Grecia	PT	Portugalia
ES	Spania	RO	Romania
FR	Franta	SI	Slovenia
IE	Irlanda	SK	Slovacia
IT	Italia	FI	Finlanda
CY	Cipru	SE	Suedia
LV	Letonia	GB	Regatul Unit al Marii Britanii
LT	Lituania		
- Casuta 13. Țara de primire: statul membru în care se încheie transportul. Se vor utiliza aceleași abrevieri prevăzute la casuta 12.
- Casuta 14. Reprezentant fiscal: dacă expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal în statul membru de destinație, se va înscrie în casuta numele sau, adresa, numărul de identificare TVA și codul de acciza (dacă este cazul).
- Casuta 15. Locul de expediție: numărul de înregistrare al antrepoziționarului (dacă există).

- Casuta 16. Data expediției: data, și dacă se solicită de autoritatea fiscală ale statului de plecare, ora la care produsele parasesc antrepozițul expeditorului.
- Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normală, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport și distanța.
- Casuta 18a. Colete și descrierea produselor: numere de identificare și numărul de colete (ex. containere); numărul de ambalaje din interiorul coletelor (ex. cartoane) și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop. Alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să aibă o concentrație alcoolică prevăzută (procent în volum de 20°C). Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procent în volum la 20°C, fie amandouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție. Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15°C.
- Casuta 19a. Codul produsului: codul NC.
- Casuta 20a. Cantitatea:
- numărul produselor exprimate în mii (tigarete)
 - greutatea netă (tigari și tigari de foi)
 - litri de produs la temperatura de 20°C cu două zecimale (alcool și băuturi alcoolice)
 - litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale cu excepția pacurii).
- Casuta 21a. Greutatea brută: greutatea brută a transportului.
- Casuta 22a. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice, uleiurilor minerale și în cazul produselor din tutun cu excepția tigaretelor. Casutele 18b-22b și 18c-22c se utilizează dacă transportul conține produse diferite de cele descrise la casutele 18a-22a.
- Casuta 23. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.
1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.
 2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.
 3. În cazul berii produse de mici producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificatul expeditorului astfel: "Prin prezența se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere."
 4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificatul expeditorului astfel: "Prin prezența se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur."
- Casuta 24. Societatea semnatarului, etc.: documentul se completează de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie să fie identificată. Documentul trebuie semnat, cu excepția cazului în care expeditorul a fost autorizat să înlocuiască semnătura cu o stampilă specială. În acest caz se face mențiunea "DISPENSA DE SEMNATURA".
- Casuta A. Înregistrarea controlorilor: autoritățile competente înregistrează controalele efectuate pe exemplarele 2, 3 și 4. Dacă spațiul este insuficient pe fața documentului, înregistrările pot continua pe verso. Toate mențiunile trebuie semnate, datate și stampilate de funcționarul competent.
- Dacă produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuie înregistrate de funcționarul competent. În cazul în care a fost autorizată o dispensă de semnătură, stampila specială se aplică, de asemenea, în colțul din dreapta sus al casutei A.
- Casuta B. Dacă, pe parcursul transportului se modifică destinația produselor față de cea menționată la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie să indice la Casuta B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscală competentă, schimbarea locului de livrare.
- Casuta C. Certificat de recepție: acest certificat trebuie emis de către destinatar. Atunci când recepția produselor într-un antrepozit este supusă unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate sau plasate într-un regim vamal comunitar (altul decât punerea în liberă circulație), autoritatea fiscală sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomandă ca recepția produselor să fie, de asemenea, certificată pe verso-ul exemplarului 2, care urmează să se păstreze de către destinatar. Astfel, în cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii către expeditor, acesta din urmă poate solicita închiderea transportului, prin intermediul unei copii a certificării de pe exemplarul 2.

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
2 Exemplar pentru primitor	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
			3 Nr. referinta
			4 Cod acciza primitor
			5 Nr. factura
			6 Data facturii
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere
	7 a Locul livrarii		10 Garantia
	9 Transportator		12 Tara de expeditie
			13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal
2	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19a Codul produsului (cod NC)
			20a Cantitate
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			21a Greutate bruta (kg)
			22a Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19b Codul produsului (cod NC)
			20b Cantitate
			21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
			19c Codul produsului (cod NC)
			20c Cantitate
			21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)			
A Mentii privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta. Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)			24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
			Societatea semnatarului si nr. de telefon
			Numele semnatarului
			Locul si data
			Semnatura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Trebuie informată imediat autoritatea
indicată la casuta B

Numele semnatarului

Locul și data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referință

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

 Transport verificat Produse exportate*/ plasate într-o procedură
vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație)*

Mijloc de transport

Data

 Numele semnatarului
Societatea semnataruluiLocul și data
Semnatura Autoritatea fiscală sau biroul vamal
Nume
Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

* tăiați varianta care nu se aplică

A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE	
3 Exemplar de returnat expeditorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
			3 Nr. referinta
			4 Cod acciza primitor
			5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere
	7 a Locul livrării		10 Garantia
	9 Transportator		12 Tara de expeditie
			13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal
3	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)	
		20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
			22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)			
A Mentii privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.		24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatară si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)			

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Trebuie informată imediat autoritatea
indicată la casuta 8

Numele semnatarului

Locul și data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI

Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referință

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

Transport verificat

Produse exportate*/ plasate într-o procedură
vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație)*

Mijloc de transport

Data

Numele semnatarului

Locul și data

Societatea semnatarului

Semnatura

Autoritatea fiscală sau biroul vamal

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

Nume

Adresa

* taiați varianta care nu se aplică

A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
4 Exemplar pentru autoritatea fiscala a primitorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
			3 Nr. referinta
			4 Cod acciza primitor
			5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere
	7 a Locul livrării		10 Garantia
	9 Transportator		12 Tara de expeditie
			13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal
4	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)	
		20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
			22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC)	
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)			
A Mențiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.		24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatară și nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul și data	
		Semnatura	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 și 4)			

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Trebuie informată imediat autoritatea
indicată la casuta 8

Numele semnatarului

Locul și data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referință

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

 Transport verificat Produse exportate*/ plasate într-o procedură
vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație)*

Mijloc de transport

Data

 Numele semnatarului
Societatea semnataruluiLocul și data
Semnatura Autoritatea fiscală sau biroul vamal
Nume
Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

* tăiați varianta care nu se aplică

A Inregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
5 Exempliar pentru autoritatea fiscala a expeditorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
			3 Nr. referinta
			4 Cod acciza primitor
			5 Nr. factura
			6 Data facturii
7 Primitor	Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
7 a Locul livrării		10 Garantia	
9 Transportator		12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal	
5	15 Locul de expediere	16 Data expeditiei	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19a Codul produsului (cod NC)
	20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)	
		22a Greutate neta (kg)	
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19b Codul produsului (cod NC)
	20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)	
		22b Greutate neta (kg)	
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19c Codul produsului (cod NC)
	20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)	
		22c Greutate neta (kg)	
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilieri)			
A Mentii privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta. Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)		24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte	
		Societatea semnatară si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	

Anexa nr.10

**DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE SIMPLIFICAT
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum**

- față -

Exemplar pentru expeditor	1	1. Expeditor (Nume și adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
		4. Primitor (Nume și adresă)	nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)	
		5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației	
		7. Locul livrării			
	1	8. Marci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (codul NC)	
			10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)	
				12. Greutatea netă (kg)	
			13. Pretul de facturare/valoarea comercială		
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)				
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Căsuțele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3		
			solicitata Da ☐ Nu ☐ (*)		
			Societatea semnatară și numărul de telefon		
			Numele semnatarului		
			Locul și data		
			Semnătura		
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)				

(*) Bifați casuța corespunzătoare

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE

(verso-ul exemplarului 1)

Circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor
care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observații generale

11. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ștersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile casetelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hartia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm; este admisă o toleranță maximă de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie gol, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoțire constă în 3 exemplare:

exemplarul 1
trebuie păstrat de expeditor

exemplarul 2

însoțește produsele și trebuie păstrat de primitor;

exemplarul 3

însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la caseta 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor;

2. Rubrici

Caseta 1.

Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produse într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Caseta 2. Număr de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările sale comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.

Caseta 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, careia i-a fost declarată anticipat expediția

Caseta 4. Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Caseta 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în caseta 1 sau caseta 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Caseta 6. Număr de referință și data declarației:

Declarația și/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Caseta 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din caseta 4.

Caseta 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20°C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, fie amandouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15°C.

Caseta 9 Codul produsului: codul NC.

Caseta 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii,

- țigări și țigări de foi, greutatea netă,

- alcool și băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20°C cu două zecimale,

- produse energetice cu excepția pacurei, litri la temperatura de 15°C.

Caseta 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Caseta 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Caseta 13. Pretul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nici o legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Caseta 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produsă de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "*Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere.*"

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "*Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur.*"

Caseta 15. Societatea semnatarului, etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Caseta A Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și stampilate de către funcționarul responsabil

Caseta B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE SIMPLIFICAT
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- față -

2 Exemplar pentru primitor	1. Expeditor (Nume și adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
	4. Primitor (Nume și adresă)	nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)	
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numarul de referință și data declarației	
	7. Locul livrării			
2	8. Marci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (codul NC).	
			10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
				12. Greutatea netă (kg)
			13. Pretul de facturare /valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)			
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Căsuțele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
			solicitata Da ☐ Nu ☐ (*)	
			Societatea semnatară și numărul de telefon	
			Numele semnatarului	
			Locul și data	
			Semnătura	
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)			

(*) Bifați casuța corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data..... Locul..... Numărul de referință.....

Accizele au fost plătite (*) /declarate pentru plată autorității competente

Data..... Numărul de referință.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data..... Numele semnatarului.....

Semnătura.....

(*) Tăiați mențiunea inutilă

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE SIMPLIFICAT
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- față -

3 Exemplar de returnat expeditorului	1. Expeditor (Nume și adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
	4. Primitor (Nume și adresă)	nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)	
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației	
	7. Locul livrării			
	8. Marci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (codul NC).	
3			10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
				12. Greutatea netă (kg)
			13. Pretul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)			
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Căsuțele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
			solicitata Da ☐ Nu ☐ (*)	
			Societatea semnatară și numărul de telefon	
			Numele semnatarului	
			Locul și data	
			Semnătura	
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)			

(*) Bifați casuta corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data..... Locul..... Numărul de referință.....

Accizele au fost plătite (*) /declarate pentru plată autorității competente

Data..... Numărul de referință.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data..... Numele semnatarului.....

Semnătura.....

(*) Tăiați mențiunea inutilă

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

Denumirea operatorului economic**Anexa nr. 11**

Sediul:.....

Județul.....SectorulLocalitatea.....

Strada Nr..... Blocul Scara Etaj Ap.....

Codul poștal Telefon/fax

Codul de identificare fiscală.....

CERERE
de restituire a accizelor
în luna anul

Nr. crt.	Numarul documentului de însoțire simplificat	Simbolul statului membru de destinație	Denumirea destinatarului și codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepției produselor	Cantitatea recepționată	Date privind plata accizelor în statul membru de destinație		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea ^{*)}	Nivelul accizei ^{**)}			Data plății	Numarul și documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

^{*)} Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15° C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20^oC; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigarete și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

^{**)} Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație

.....
Semnătura și ștampila.....
Data

Denumirea operatorului economic**Anexa nr. 12**

Sediul:.....

Județul.....SectorulLocalitatea.....

Strada Nr..... Blocul Scara Etaj Ap.....

Codul poștal Telefon/fax

Codul de identificare fiscală.....

CERERE
de rambursare a accizelor
in cazul vânzării la distanță
în trimestrul anul

Nr. crt	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	PRODUSE		
			Codul NC al produsului	Cantitatea ^{*)}	Suma solicitată a fi rambursată ^{**)}
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

^{*)} Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15° C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20^oC; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigaretete și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

^{**)} Se va consemna suma efectiv suportată. În cazul în care aceasta nu se poate determina cu exactitate, se va calcula prin aplicarea nivelului accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare de la data plății în statul membru de destinație

.....
Semnătura și ștampila.....
Data

Anexa nr. 13

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE**privind acordarea autorizatiei de reprezentant fiscal**

1. Numele	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator ; se vor anexa și cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfășurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia contractului de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	
15. Nivelul garanției Anexați scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispozițiile art.474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal

Data

Denumirea operatorului inregistrat/
operatorului neinregistrat/ reprezentantului fiscal

ANEXA nr. 14

Autoritatea fiscala teritoriala

Cod accize/Cod identificare fiscala
Localitatea.....județul/sector.....
Strada.....Nr.....
Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap.....Cod poștal.....

**SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
PRIVIND ACHIZIȚIILE ȘI LIVRARILE DE PRODUSE ACCIZABILE
în luna anul**

Document		Achiziție/ Livrare		Proveniența/ Destinația (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscala destinatar	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/I)	Densitate la 15° C Kg/l (4)	Concentrație grad alcoolic/ grad plato (5)	Recipienti (5)		Cantitate		Acciza datorata
Tip (1)	Numar	Tip (2)	Data							Capacitate nominală	nr.	kg	litri	

(1) DAI, DAS, factura, (2) Pentru achiziții se va inscrie "A"; pentru livrari se va inscrie "L", (3) Se va inscrie codul țării în cazul provenienței/destinației U.E.(RO în cazul livrarilor naționale), se va indica "EX" în cazul livrarilor în afara U.E., (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice, (5) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	Vrac/îmbuteliat (V/I)	Stoc la inceputul lunii U.M.	Cantitatea intrata U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitate iesita U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferența (+) sau (-) U.M.

.....
Semnatura și stampila operatorului

.....
Data

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 1.044/29.XII.2006

Autoritatea fiscală teritorială**Anexa nr. 15**

**NOTA DE COMANDĂ
pentru documente fiscale speciale
numărul din data de**

Denumire
Cod de identificare fiscală
Localitatea.....județul/sectorul.....
Strada Nr. BlSc.... Et.. Ap.....
Cod poștal..... **Sector**
Domiciliul fiscal.....
Telefon/fax

Codul documentului	Cantitatea solicitată	Unitatea de măsură	Preț unitar	Valoare (lei)	T.V.A. (lei)	Valoare totală inclusiv T.V.A. (lei)
0	1	2	3	4	5	6

Autoritatea fiscală teritorială.....
 Data aprobării comenzii
 Numărul documentelor aprobate
 Modalitatea de plată

.....
 (semnătura și ștampila solicitantului)

.....
 (semnătura și ștampila)

Autoritatea fiscală teritorială

Anexa nr. 16.1.

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

**Situația
 privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
 de producție de alcool și băuturi spirtoase
 în luna.....anul.....**

I. Materii prime (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Intrari (B)			Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenta (E)		
		Operatii interne		U.E.				Import	
		Din productie proprie	Alte achizitii						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	

II. Livrari (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Cu accize	Iesiri (D)				Utilizate in activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import		Fara accize			Scutire				
							Regim suspensiv							
							Teritoriul national	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I. (A) Stocul initial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: Cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe, aferente perioadei de raportare; (C) Cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantitățile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferențe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc inițial + intrări - utilizat - stoc final $E=A+B-C-D$

II. Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A),(B),(C), (D)și(E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; Diferența (G) = A+B+C-D-E-F Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări - ieșiri - stoc final

Data

Conducatorul antrepozitului fiscal
 Semnatura și stampila

Autoritatea fiscală teritorială

Anexa nr. 16.2.

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de vinuri/bauturi fermentate/produse intermediare
în luna.....anul.....

I. Materii prime

Tipul produsului	Stoc initial (A)		Intrari (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenta (E)	
	Cantitatea	Concentratie	Operatii interne		U.E.		Import		Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie
			Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A- cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit- se va avea în vedere data recepției înscrise în DAI; C - cantități de materie prima utilizate pe parcursul lunii în procesul de producție al produselor intermediare; D- Stoc final - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta= cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula : stoc inițial + intrări- utilizări- stoc final (E = A+B-C-D)

II. Produse în curs de fabricație

Tip produs	Stoc initial	Intrari	Iesiri		Stoc final	Diferenta
			Catre alte depozite	Pentru prelucrare finala		

III. Produse obtinute

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)				Utilizate in operatiuni proprii (E)	Stoc Final (F)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize	Fara accize						Scutire
							Regim suspensiv.						
							Teritoriul national	Restul U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A- cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepție înscrise pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize -cantitățile de produse eliberate în consum; Iesiri fara accize - cantitățile fiecărui produse intermediare iesite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E- cantități de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie prima în noul proces de producție. F- Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A+B+C-D-E-F

Data

Conducatorul antrepozitului fiscal
 Semnatura și stampila

Autoritatea fiscală teritorială

Anexa nr. 16.3.

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

**Situația
 privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere
 luna.....anul.....**

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malt			Zahar si glucoza		
Orz			Alte materii de extractie		
Orez si gris			Malt colorat		
Poruomb					

II. Bere fabricata in hectolitri

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri						Stoc final (E)	Diferenta (F)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize						
						Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv			Operatiuni scutite			
								Teritoriul national	U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

A- cantitatile de bere existente in antrepozit la inceputul lunii trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatile de bere produse in antrepozit pe parcursul lunii; C- Cantitatile de bere intrate in antrepozit. Se va avea in vedere data de receptie in scrisa pe D.A.I.;

D- Iesiri cu accize: Gradul Plato mediu-daca berea eliberata in consum prezinta diverse grade Plato, se va inscrie gradul mediu ponderat

Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato $\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13,33$

F- Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $F = A+B+C-D-E$

Data

Conducatorul antrepozitului fiscal
 Semnatura si stampila

Autoritatea fiscală teritorială
--

Anexa nr. 16.4.

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize
 Localitatea.....județul/sectorul
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de tutunuri prelucrate
în luna.....anul.....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri								Stoc final (F)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize (E)								Scutire
						Valoare	Cantitate	Regim suspensiv		Scutire						
								Teritoriul national			U.E.		Export			
					Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

In cazul tigaretelor, al tigarilor si tigarilor de foi cantitatile vor fi exprimate in mii bucati iar in cazul tutunurilor de fumat se vor exprima in kg.
 A- cantitatile de produse existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B- Cantitatea de produse fabricate in antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C- Cantitatile de produse intrate in regim suspensiv in antrepozit. Se va avea in vedere data de receptie inregistrata pe D.A.I.; D- Iesiri cu accize -cantitatile de produse eliberate in consum; E- Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produs iesit in regim suspensiv sau in regim de scutire de la plata accizelor; F- Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $G = A+B+C-D-E-F$

Data

Conducatorul antrepozitului fiscal.....
 Semnatura si stampila

Anexa nr. 16.5.

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....Județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

**Situația
 privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
 de producție de produse energetice
 în luna.....anul.....**

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Intrari (C)			Iesiri (E)				Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenta (H)		
		Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fara accize		Cu accize	Fara accize					
						Regim suspensiv								
						Teritoriul national	Export							
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Capacitatea de produse se va înregistra în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor
 A - cantitățile de produse existente în antrepozitul la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunar anterior; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozitul pe parcursul perioadei care se consideră finală; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozitul. Se va avea în vedere data de recepție înscrisă pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - Iesiri fara accize - cantitățile ficcarui produs iesit în regim suspensiv sau în regim de scutare de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantitățile pe ficcare tip de produs existente în antrepozitul la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare H = A+B+C-D-E-F-G

Data
 Conducatorul antrepozitului fiscal
 Semnatura și stampila

Anexa nr. 17

(Anexa nr. 14 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE(RO)

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARA

Denumirea/numele

Strada și numărul

Codul poștal, locul

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE

(Denumire, adresă și număr de telefon)

.....

.....

.....

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/persoana beneficiara ⁽¹⁾ declară:

(a) că produsele prevăzute la casața 5 sunt destinate ⁽²⁾:

☐ Pentru uzul oficial al:	☐ Pentru uzul personal al:
☐ Unei misiuni diplomatice straine	☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice straine
☐ Unei reprezentanțe consulare straine	☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare straine
☐ Unei organizații internaționale	☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale
☐ Forței armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	

.....
(Denumirea instituției) (vezi casața 4)

(b) că produsele descrise la casața 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii, și

(c) că informațiile de mai sus sunt reale.

Prin prezenta, instituția sau persoana beneficiară se obliga ca în cazul în care produsele nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

.....
Locul, data

.....
Numele și statutul semnatarului

.....
Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

.....
Locul, data

ȘTAMPILA

.....
Numele și statutul semnatarului

(continua pe verso)

.....
Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITA SCUTIREA DE ACCIZE**A. Informații cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate**

(1) Numele și adresa

(2) Codul de accize

(opțional)

B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor) (3) (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fara accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totala					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ

Livrarea produselor descrise la casuta 5 îndeplinește

- in totalitate
- până la cantitatea de (număr) (4)
condițiile de scutire de accize

.....
Locul, data**ȘTAMPILA**.....
Numele și statutul semnatarului.....
Semnătura**6. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)**Prin scrisoarea nr. din
(referire la dosar) (data)..... i se acordă permisiunea de către
(denumirea instituției beneficiare)..... de a folosi ștampila în cadrul casuței 6
(denumirea autorității competente).....
Locul, data**ȘTAMPILA**.....
Numele și statutul semnatarului
Semnătura

(1) Taiati daca este cazul

(2) Bifati rubrica potrivita

(3) Taiati spatiul care nu este utilizat. Aceasta obligatie se aplica si in cazul in care este anexat formularul de comanda.

(4) Bifati bunurile care nu sunt scutite la casuta 5

Instructiuni de completare la *Anexa nr. 17*

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate institutiilor/persoanelor beneficiare, in sensul art. 199 al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. In acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie sa pastreze acest certificat in evidentele proprii.

2. (a) Hartia trebuie sa fie alba pentru toate exemplarele si trebuie sa aiba 210 mmx 297 mm cu o toleranta maxima de 5 mm in minus sau 8 milimetri in plus in ceea ce priveste lungimea.

Certificatul de scutire se emite in doua exemplare:

- un exemplar care se pastreaza de expeditor,
- un exemplar care insoteste transportul.

(b) Orice spatiu neutilizat in casuta 5.B. se va bara, astfel incat sa nu fie posibile adaugiri

(c) Documentul trebuie completat ligibil si intr-o maniera care sa nu permita stergerea datelor. Nu sunt permise stersaturi sau corecturi. Documentul trebuie completat in limba română

3. Prin declaratia din casuta 3 a certificatului, institutia/persoana beneficiara furnizeaza informatiile necesare pentru evaluarea solicitarii de scutire.

4. Prin declaratia de la casuta 4 a certificatului, institutia confirma detaliile in casutele 1 si 3 (a) ale documentului si certifica faptul ca persoana beneficiara face parte din personalul institutiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comanda (casuta 5.B) trebuie sa contina cel putin data si numarul comenzii. Formularul de comanda trebuie sa contina toate elementele inscrite in casuta 5 a certificatului, si sa fie si el vizat de autoritatea competenta.

(b) Indicatia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat

(c) Moneda se indica folosind un cod din 2 litere.

6. Declaratia institutiei/persoanei beneficiare mentionata anterior se autentifica la casuta 6 prin stampila autoritatii competente a acesteia. Autoritatea respectiva poate conditiona aprobarea de acordul unei alte autoritati. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea fiscala competenta.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea cometenta poate dispensa institutia beneficiara de obligatia de a solicita stampila in cazul scutirii pentru utilizare oficiala. Institutia beneficiara mentioneaza aceasta dispensa la casuta 7 a certificatului.

Anexa nr. 18
CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE
[Regulamentul Comisiei nr. 96/31/CEE]

Seria nr. (optional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ

Denumirea/numele

Strada și numărul

Codul postal, locul

Statul membru (gazdă)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE

(Denumire, adresa și numărul de telefon)

.....

.....

.....

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/persoana beneficiară ⁽¹⁾ declară:

(a) că produsele prevăzute la casața 5 sunt destinate ⁽²⁾:

☐ Pentru uzul oficial al:	☐ Pentru uzul personal al:
☐ Unei misiuni diplomatice straine	☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice Straine
☐ Unei reprezentanțe consulare straine	☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare straine
☐ Unei organizații internaționale	☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale
☐ Forței armate a unui stat parte la
Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)
(Denumirea instituției) (vezi casața 4) |

(b) că produsele descrise la casața 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii în statul membru menționat la casața 1, și

(c) că informațiile de mai sus sunt reale. Instituția sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

.....
Locul, data

.....
Numele și statutul semnatarului

.....
Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

.....
Locul, data

.....
ȘTAMPILA

.....
Numele și statutul semnatarului

(Continua pe verso)

.....
Semnatura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE**A. Informații cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate**

- (1) Numele și adresa
- (2) Statul membru
- (3) Codul de accize

(opțional)

B. Informații cu privire la produse:

Nr.	Descrierea detaliată a produselor) ⁽¹⁾ (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fara accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totala					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește

- în totalitate
 - până la cantitatea de (număr)⁽⁴⁾
- condițiile de scutire de accize

.....
Locul, data**ȘTAMPILA**.....
Numele și statutul semnatarului
.....
Semnătura**7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)**Prin scrisoarea nr. din
(referire la dosar) (data)..... i se acorda permisiunea de către
(denumirea instituției beneficiare)..... de a folosi ștampila în cadrul casuței 6
(denumirea autorității competente din statul gazdă).....
Locul, data**ȘTAMPILA**.....
Numele și statutul semnatarului
Semnătura⁽¹⁾ Taijați dacă este cazul⁽²⁾ Bifați rubrica potrivită⁽³⁾ Taijați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică % dacă este anexat formularul de comandă.⁽⁴⁾ Bifați produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuța 5.

Instrucțiuni de completare la *Anexa nr. 18*

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 23 alin.(1) al Directivei 92/12/CEE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1. 7.1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,
- un exemplar care însoțește documentul administrativ de însoțire.

(b) Orice spațiu neutilizat în casuta 5.B. se va bara, astfel încât să nu fie posibile adaugiri

(c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Dacă descrierea produselor (casuta 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să atașeze o traducere.

(e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din casuta 5.B.

(f) Limba recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din casuta 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă

4. Prin declarația de la casuta 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în casutele 1 și 3 (a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. (a) Trimiterea la formularul de comandă (casuta 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în casuta 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie și el vizat.

(b) Indicația privind numărul de accize al antrepozitarului autorizat, conform art. 15(a) alin.(2) al Directivei 92/12/EEC

(c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISO/DIS 4127, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la casuta 6 prin stampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găsește. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita stampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la casuta 7 din certificat.

Anexa 19**CERERE**

de restituire a accizei in baza prevederilor art.199 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din Romania: localitatea.....
str.....nr.....,sectorul....., codul postal.....
codul de identificare fiscala.....
judetul.....

In conformitate cu prevederile art.199 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile și completările ulterioare, prin prezenta cerere solicitam restituirea accizelor aferente cantitatii de..... litri de, achizitionati conform centralizatorului anexat.

Solicitam restituirea prin virament in contul.....,deschis la.....

Semnatura solicitantului.....

Data.....

Anexa nr. 20

(Anexa nr. 15 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

nr. / (ZZ)/(LL)/(AA)

..... cu sediul în
 str. nr..... bl..... sc.... et.... ap..... tel/fax,
 înregistrată la registrul comerțului cu nr. având codul de identificare
 fiscală se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.

Această autorizație permite achiziționarea de la*)
 în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin.
 lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC si cantitate
- denumire produs, cod NC si cantitate
- denumire produs, cod NC si cantitate

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

*) se vor înscrie numele și adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, sau importator

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție**Anexa nr.21**

Sediul:.....

Județul.....SectorulLocalitatea.....

Strada Nr..... Blocul Scara Etaj Ap.....

Codul poștal Telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrarile de combustibil pentru motor destinat utilizării
exclusive pentru aeronave/vapoare
în luna anul

Nr. crt.	Tipul produsului	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6+10)	Destinația produselor (aeronave/vapoare)	
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari						
			Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitarului

.....

Ștampila

.....

Data

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare

.....
 Sediul:
 Județul.....SectorulLocalitatea.....
 Strada Nr..... Blocul Scara Etaj Ap.....
 Codul poștal Telefon/fax
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil pentru motor destinat utilizării
exclusive pentru aeronave/vapoare
în luna anul

Nr. crt	Numarul și data facturii	Tipul produsului	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția			Beneficiarul livrării			Destinația produselor (aeronave/vapoare)
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea companiei	Nr. de înmatriculare al aeronavei/vaporului	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat

.....
 Ștampila

.....
 Data

Anexa nr. 23

(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr..... din.....

CERERE
privind acordarea autorizației de importator

Societatea importatoare, cu sediul social înStr.....nr....., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de, codul de identificare fiscală telefon, fax....., e-mail, reprezentată prin....., domiciliat în, str.....nr., bl....., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul....., județul....., posesorul buletinului/cărții de identitate seria.....nr....., eliberat/ă de....., având funcția de, pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Data.....

Semnatura și ștampila

.....

Anexa nr.24

(Anexa nr.16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

**MACHETELE
timbrelor și banderolelor**

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun prelucrat

- 45 mm -

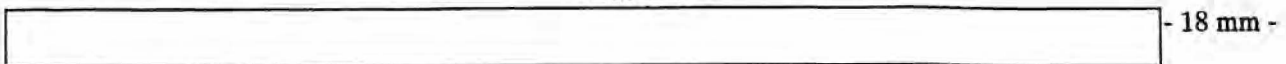

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și alcoolului etilic

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 160 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 80 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 120 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 60 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 60 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 40 mm -

Anexa nr. 25

(Anexa nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDĂ Nr.....
pentru timbre și banderole din.....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului autorizat

.....
 Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Codul de marcare

Sediul:.

Județul Sectorul Localitatea.....

Strada..... Nr.....

Bloc.....Scara Etaj Ap.....

Cod poștal.....

Telefon/fax

Tipul marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje	U.M.	Pretul unitar	T.V.A.	Valoarea totala

Semnătura și ștampila solicitantului

.....

Data aprobării comenzii.....

Numarul marcajelor aprobate.....

Modalitatea de plată.....

Anexa nr.26

(Anexa nr. 19 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENȚA
achiziționării, utilizării și returnării marcajelor
în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:.....

Județul.....SectorulLocalitatea.....

Strada Nr..... Blocul Scara EtajAp.....

Codul poștal Telefon/fax

Codul de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		Numarul de timbre	Numarul de banderole
	Pentru productia interna		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1+rd.2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5)		
7	Stoc la sfârșitul lunii (rd.3 - rd.6)		
	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la operator/importator)		
3	Cumparari în cursul lunii, din care:		
3.1	expediate producătorului		
3.2	ramase de expediat		
4	TOTAL marcaje la producator (rd.2+rd.3.1)		
5	Marcaje reintroduse în țară		
6	Marcaje deteriorate în procesul de producție		
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE de producător (rd.5+rd.6)		
8	Stoc la producător la sfârșitul lunii (rd.4 - rd.7)		
9	Stoc la operator/importator la sfarsitul lunii (rd.2 + rd.3.2.)		

*Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
operatorului autorizat/importatorului autorizat*

Verificat de

Data

Data

Semnătura

Anexa nr.27

(Anexa nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENȚA
marcajelor deteriorate și a celor distruse
în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/
 antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
 operatorului înregistrat/ importatorului autorizat

.....
 Sediul:

Județul.....Sectorul.....Localitatea

Strada..... Nr.....

Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap.....Codul poștal

Telefon/fax

Codul de identificare fiscală

Codul de accize.....

Codul de marcare

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numarul de timbre	Numarul de banderole
TOTAL	X		

*Certificată de conducerea antrepozitarului/
 operatorului înregistrat/importatorului autorizat*

Data

Semnătura

Organul fiscal
Semnătura

Verificat de

Data

Anexa nr.28

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/ importatorului autorizat

.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura șefului de secție

.....

Semnătura

Anexa nr.29

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE

**privind acordarea autorizatiei de operator economic
cu produse supuse accizelor nearmonizate**

(atasati numarul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informatiile complete)

1. Numele		
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....	
3. Telefon		
4. Fax		
5. Adresa e-mail		
6. Codul de identificare fiscală		
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact		
8. Descrierea activitatilor economice desfasurate in Romania		
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic		
10. Daca operatorul economic este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator ; se vor anexa si cazierele judiciare ale administratorilor		
11. Aratati daca operatorul economic (sau in cazul in care operatorul economic este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	☐	☐
	Da	Nu
12. Anexati certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al operatorului economic		
13. Anexati copia situatiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani.		
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize		

15. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte: capitalul social, asociatii, obiectul de activitate, administratorii, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare	
II. INFORMATII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZA SA FIE RECEPTIONATE	
PRODUSELE (pentru fiecare locatie se depune separat cate o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se receptioneaza produsele	JudețulSectorul Localitatea..... Strada.....Nr..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal.....
2. Enumerati tipurile de produse accizabile ce urmeaza a fi achizitionate si tarile de provenienta	
III. INFORMATII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garantie propusa	
2. Suma propusa pentru garantie	
3. In cazul unui depozit in bani, anexati scrisoarea de bonitate bancara	
4. In cazul unei garantii bancare, anexati urmatoarele: Numele, adresa si telefonul garantului propus. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata. (Scrisoare de garantie bancara).	

Cunoscand dispozitiile art.474 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inregistrate in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului

Data

H. Titlul IX „Impozite și taxe locale”:

Codul fiscal

Art. 248. - Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul și taxa pe clădiri
- b) impozitul și taxa pe teren
- c) impozitul pe mijloacele de transport
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxe speciale;
- i) alte taxe locale.

Norme metodologice

- 1. La punctul 11, alineatul (1), la subpunctul A literele. a) - c) se modifica și vor avea următorul cuprins:**

- a) impozitul și taxa pe clădiri
- b) impozitul și taxa pe teren
- c) impozitul pe mijloacele de transport

- 2. La punctul 11, alineatul (1), partea introductivă a subpunctului D se modifică și va avea următorul cuprins:**

D. impozitele și taxele instituite prin:

- 3. La punctul 11, alineatul (1), la subpunctul D litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

b) Impozitul stabilit în condițiile art. 77¹ alin. (1) și (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

- 4. La punctul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

Codul fiscal

CAPITOLUL II

Impozitul și taxa pe clădiri

Reguli generale

Art. 249. - (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Norme metodologice

17.[...] (2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

5. La punctul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale și urbane, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. La punctul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 250. - (1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

2. clădirile care potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

8. clădirile funerare din cimitire și crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care prin natura lor fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activități social umanitare, de către asociații, fundații și culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-13 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public."

Norme metodologice

22. (1) Prin sintagma „încăperilor care sunt folosite pentru activități economice”, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 – 5, 7, 11,14, 15, și 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul comercial, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

7. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, construcțiile care nu intrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de art. 249 alin. (5).

(2) Construcțiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenței construcției și care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situație, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună declarația fiscală.

(3) În cazul construcțiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile Titlului IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu modificările și completările ulterioare.

(5) Construcțiile speciale situate în subteran, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 19 care nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, sunt acele construcții care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

8. Punctele 25 și 26 se abrogă.

9. Punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

27. Atât persoanele fizice cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dobândește, construiesc sau înstrăinează au obligația să depună declarațiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, în a căror rază se află clădirile, chiar

dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

10. Punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Art. 251. - (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3), valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nersă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din	114	102

cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic		
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	1,00
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	1,00

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

(8¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

11. La punctul 29, alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se considera dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - put, fântâna sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se considera ca are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se considera ca are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se considera ca are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmit în sistemul de

distributie în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

12. La punctul 29 alineatul (1) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

13. La punctul 29, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m²)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

14. La punctul 33 litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

15. La punctul 33 după litera (h) se introduce o nouă literă, lit. (h¹) cu următorul cuprins:

(h¹) majorarea stabilită în condițiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

16. După punctul 33 se introduce un nou punct, pct. 33¹ cu următorul cuprins:

(33¹) Pentru aplicarea prevederilor art.251 alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări."

17. La punctul 34, alineatul (1), subpunctul A, lit. i) se modifică și va avea următorul cuprins:

i) Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaș, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în

extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a și zona a IV-a, precum și majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %.

18. La punctul 34, alineatul (1) subpunctul B, punctul 2, subpunctele, 2.1., 2.2., 2.3 și 2.4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 2, astfel: $368,23 \text{ m}^2 \times 669 \text{ lei/m}^2 = 246.345,87 \text{ lei}$;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) și alin. (4) și ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalență zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: $246.345,87 \text{ lei} \times 1,05 = 258.663,16 \text{ lei}$;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu cu 10%, sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,90, respectiv: $258.663,16 \text{ lei} \times 0,90 = 232.796,84 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,84 lei se întregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjește la 232.797 lei.

19. La punctul 34, alineatul (1) subpunctul B, punctul 3, precum și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: $232.797 \text{ lei} \times 0,001 = 232,797 \text{ lei}$;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20 respectiv: $232,797 \text{ lei} \times 1,20 = 279,35 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 279 lei.

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele și taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Săliște. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Săliște, județul Sibiu, a fost declarată oraș, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

20. La punctul 34, alineatul (1) după litera B, se introduce un nou subpunct, subpct. C, cu următorul cuprins:

C.(1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc cei 150 m².

(2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuințe cu pereți exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalațiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor și taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

Suprafata construită desfasurata mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	$150 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/ m}^2 \times 2,20$ (coeficientul de corecție) $\times 0,1\% = 221 \text{ RON}$
cuprinsă între 151mp-200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	$175 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/ m}^2 \times 2,20 \times 105\% \times 0,1\% = 270 \text{ RON}$
cuprinsă între 201mp-250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	$225 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/ m}^2 \times 2,20 \times 110\% \times 0,1\% = 364 \text{ RON}$
Cuprinsă între 251 mp – 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	$275 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/ m}^2 \times 2,20 \times 115\% \times 0,1\% = 465 \text{ RON}$
În continuare, în funcție de mărimea suprafeței locuinței, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5%.	x

21. La punctul 38, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 252. - (1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(1¹) Nu intră sub incidența alin.(1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice

38.[...](2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2007, în cazul unui apartament utilizat ca locuință, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

- A. Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:
- a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;
 - b) teritoriul unde se află: în intravilan;
 - c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): A;
 - d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m²;
 - e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);
 - f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;
 - g) data finalizării: 31 decembrie 1950;
 - h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu și nu este închiriată;
 - i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 și 287 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafața construită desfășurată se determină prin

înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: $107,44 \text{ m}^2 \times 1,20 = 128,928 \text{ m}^2$.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", 3, astfel: $128,928 \text{ m}^2 \times 669 \text{ lei/m}^2 = 86.252,832 \text{ lei}$;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: $2,60 - 0,10 = 2,50$;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpt. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpt. 2.2, respectiv: $86.252,832 \text{ lei} \times 2,50 = 215.632,08 \text{ lei}$;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpt. 2.3 se reduce cu 20 % sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,80, respectiv: $215.632,08 \text{ lei} \times 0,80 = 172.505,664 \text{ lei}$.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpt. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: $172.505,664 \text{ lei} \times 0,001 = 172,506 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,506 lei se rotunjește, iar impozitul astfel calculat este de 173 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpt. 3.1 se majorează cu 15% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15, respectiv: $173 \text{ lei} \times 1,15 = 198,95 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,95 lei se rotunjește, iar impozitul astfel calculat este de 199 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %, impozitul determinat la subpt. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20, respectiv: $199 \text{ lei} \times 1,20 = 238,8 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracțiunea de 0,81 lei depășind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 239 lei.

22. La punctul 45 se introduce un nou alineat, alin. (3) cu următorul cuprins:

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, dobândite prin succesiune legală nu se majorează.

23. La punctul 52, alineatul (1), se introduce o nouă literă, lit. f) cu următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 253. - (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2)."

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la soadentă, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Norme metodologice

52.(1) [...] f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate,

impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit alin. (3) al art. 253 din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în *contabilitatea* proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepția clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

24. Punctul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

53 Pentru anul fiscal 2007, în termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin (2) din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

25. La punctul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,25% și 1,50% inclusiv, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

26. La punctul 54 după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul contractelor de concesiune sau de închiriere, valoarea lucrărilor executate de către locatar, de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, prevăzută de art. 253 alin. (3¹) din Codul fiscal, este valoarea reală declarată a lucrărilor pentru regularizarea taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

(5) Din punct de vedere fiscal, locatorul depune o nouă declarație fiscală în termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, după cum acesta este persoană fizică sau juridică, după caz.

27. La punctul 55, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

55. [...] b) În cazul clădirii care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului. După reevaluare, dacă în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal prin procesul verbal încheiat în urma ședinței Consiliului de Administrație s-a aprobat noua valoare a clădirii ca urmare a efectuării reevaluării și aceasta a fost înregistrată în contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii. Sunt considerate ca fiind reevaluate și clădirile la

care s-au executat lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, cu aprobarea Consiliului de Administrație.

28. Punctul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

29. Punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

57. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoașterii inițiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locatar, iar impozitul pe clădiri se determină pe baza valorii înregistrată în contabilitate.

(4) Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, până la data de 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing.

30. Punctul 69 se abrogă.

31. Punctul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art. 254. - (1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept."

Norme metodologice

70. (1) Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66-68, chiar dacă aceștia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de ... lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin.(2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situației fiscale și cadastrale.

32. Punctul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 255. - (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul

municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceleiași buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat

Norme metodologice

71. (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

- a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;
- b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plătește în două rate egale, astfel:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin.(2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: $188 \text{ lei} : 12 \text{ luni} = 15,66 \text{ lei}$, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. a), se rotunjește la 16 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întrecește la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândește în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv $16 \text{ lei/lună} \times 11 \text{ luni} = 176 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândește în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 10 \text{ luni} = 160 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 9 \text{ luni} = 144 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândește în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 8 \text{ luni} = 128 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 7 \text{ luni} = 112 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 112 lei

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 6 \text{ luni} = 96 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 5 \text{ luni} = 80 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândește în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 4 \text{ luni} = 64 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește între 1 și 30 septembrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 3 \text{ luni} = 48 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 48 lei

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna octombrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 2 \text{ luni} = 32 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv	x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv	32 lei

C. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: $16 \text{ lei lei/lună} \times 1 \text{ lună} = 16 \text{ lei}$.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

33. Punctul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

72. (1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificație de 15 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)-d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei: 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie și până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

34. La punctul 73, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

CAPITOLUL III

Impozitul și taxa pe teren

Reguli generale

Art. 256. - (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren."

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locatar.

Norme metodologice

73.(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România și indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan.

35. La punctul 73, după alineatul (2) al se introduc trei noi alineate, alin. (2¹), (2²) și (2³) cu următorul cuprins:

(2¹) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația de a depune declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoțită de o copie a contractului de leasing.

(2²) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locatar.

(2³) În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se stabilește taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

36. Punctul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2¹).

37. Alineatul (2¹) al pct. 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Scutiri

Art. 257. - Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt impropii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public

Norme metodologice

77. [...] (2¹) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) și g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice din cele prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 și 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal

38. La punctul 78, litera b), alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 258. - (1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități - lei/ha					
	0	I	II	III	IV	V
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.683	3.768	3.180	509	382
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:"

Nr. crt.		Zona (lei/ha)			
		A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11
2	Pășune	15	13	11	9
3	Fâneață	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13
5	Livadă	38	33	25	20

6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	20	15	13	11
7	Teren cu apă	11	9	6	x
8	Drumuri și căi ferate	x	x	x	x
9	Teren neproductiv	x	x	x	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5²) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2)."

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

Nr. crt.	Categorია de folosință	ZONA LEI(RON)/HA			
		A	B	C	D
0					
1.	Teren cu construcții	22	20	18	16
2	Arabil	36	34	32	30
3	Pășune	20	18	16	14
4	Fâneață	20	18	16	14
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	40	38	36	34
5.1	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt.	X	X	X	X

	5.1 36 34	40 38			
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	40	38	36	34
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	X	X	X	X
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	X	X	X	X
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	4	3	2	1
8.1	Teren cu amenajări piscicole	24	22	20	18
9	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
10	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală."

Norme metodologice

78.(1) [...] b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, de zone, identificate prin literele: A, B, C și D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal. înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la art. 251 alin. (5):

39. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "terenuri cu construcții":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: A;

c) categoria de folosință: terenuri cu construcții;

d) suprafața terenului: 598 m²;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 56 m²;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $598 \text{ m}^2 - 56 \text{ m}^2 = 542 \text{ m}^2$;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/m²;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $542 \text{ m}^2 \times 0,7404 \text{ lei/ha} = 401,296 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțește cu 1,19, respectiv: $\text{lei } 401,296 \times 1,19 = 477.54 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea depășind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fâneată":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: C;

c) categoria de folosință: fâneată;

d) suprafața terenului: 1.214 m²;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 m²;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3)-(5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 m^2 ;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fânceață", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv $0,0011 \text{ lei/m}^2$;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $1.214 \text{ m}^2 \times 0,0011 \text{ lei/m}^2 = 13,354 \text{ lei}$;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $13,354 \text{ lei} \times 8,00 = 106,832 \text{ lei}$;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: $106,832 \text{ lei} \times 1,19 = 127,13 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafața terenului arabil, zona A, în București, $0,0607 \text{ ha}$;

b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 m^2 ;

c) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $607 \text{ m}^2 - 245 \text{ m}^2 = 362 \text{ m}^2$;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțește cu 36 lei/ha sau, pentru ușurarea calculului, 362 m^2 se împarte la 10.000, respectiv: $0,0362 \text{ ha} \times 36 \text{ lei/ha} = 1,303 \text{ lei}$;

2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $1,303 \text{ lei} \times 8,00 = 10,424 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: $10,424 \text{ lei} \times 1,19 = 12,404 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1),

fracțiunea de 0,508 lei fiind lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 12 lei.

40. La pct. 85 se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

Art. 259. - (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6¹) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept."

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice

85. (1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul

datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/ taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

- a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau
- b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/ taxa, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de ... lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situației fiscale și cadastrale.

41. Punctul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 260. - (1) Impozitul/taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceleiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat

Norme metodologice

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului /taxei pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

42. Punctul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxei pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

43. Punctul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

44. La punctele 93, 94 și 95, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”, iar după punctul 95 se introduce un nou punct, pct. 95¹ cu următorul cuprins:

95¹. În cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar încheiat până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică, are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, până la data de 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing încheiate după data de întâi ianuarie 2007, locatarul are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale competente, însoțită de o copie a contractului de leasing, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing.

45. La punctele 97 și 98, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

46. La punctul 101, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

47. La punctul 105, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

48. După punctul 106, se introduce un nou punct, pct. 106¹ cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 262. – Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și motocicleturile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul

de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Norme metodologice:

106¹. Prin vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare, se au în vedere vehiculele definite prin Reglementările privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

49. Punctul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Calculul taxei

Art. 263. - (1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 de cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Tipuri de autovehicule	Suma, în lei, pentru fiecare grupă de 200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
	Motorete, scutere, motocicletele și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm ³ inclusiv	7
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 160 ¹ cm ³ și 2000 cm ³ inclusiv	15
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cm ³ și 2600 cm ³ inclusiv	30
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cm ³ și 3000 cm ³ inclusiv	60
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	120

Autobuze, autocare, microbuze	20
Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă	25
Tractoare înmatriculate	15

(3) În cazul unui ataș, impozitul pe mijloacele de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motorele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 Impozitul, în lei	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe	X	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	100	110
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	110	218
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	218	307
4. Masa peste 15 tone	307	694
II. Vehicule cu trei axe	X	X
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	110	137
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	137	281
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de	281	365

21 tone		
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	365	563
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	563	874
6. Masa peste 25 tone	563	874
III. Vehicule cu patru axe	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	365	370
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	370	578
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	578	917
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	917	1.361
5. Masa peste 31 tone	917	1.361

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 Impozitul, în lei	
	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	X	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	100	110
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	110	120
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18	120	130

tone		
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	130	140
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	140	190
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	190	246
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	246	443
8. Masa peste 25 tone	443	778
II. Vehicule cu 2+2 axe	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	120	177
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	177	291
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	291	428
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	428	517
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	517	849
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	849	1178
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1178	1789
8. Masa peste 36 tone	1178	1.789
III. Vehicule cu 2+3 axe	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	938	1305
2. Masa peste 38 tone	1.305	1774
IV. Vehicule cu 3+2 axe	X	X

1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	829	1150
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1150	1591
3. Masa peste 40 tone	1591	2354
V. Vehicule cu 3+3	x	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	471	570
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	570	851
3. Masa peste 40 tone	851	1356

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozitul (lei)
a) Până la 1 tonă inclusiv	7
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	24
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	37
d) Peste 5 tone	46

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozitul lei
1. Luntre, bărci fără motor,	15

folosite pentru pescuit și uz personal	
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	40
3. Bărci cu motor	150
4. Nave de sport și agrement *)	între 0 și 800
5. Scutere de apă	150
6. Remorhere și împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	400
b) peste 500 CP și până la 2.000 CP, inclusiv	650
c) peste 2.000 CP și până la 4.000 CP, inclusiv	1.000
d) peste 4.000 CP	1.600
7. Vapoare – pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	130
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone, inclusiv	130
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone și până la 3.000 tone, inclusiv	200
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	350

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar

Norme metodologice

107. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm³ sau fracțiune din aceasta.

50. La punctul 108, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

51. Punctul 109 se modifică și va avea următorul cuprins:

109. (1) Prin sintagma „document similar”, prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1500 cm^3 :

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1500 cm^3 .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3 : capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3 , respectiv: $1.500 \text{ cm}^3 : 200 \text{ cm}^3 = 7,5$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm^3 la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm^3 inclusiv, respectiv 7 lei/ 200 cm^3 ;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpt. 2.1, respectiv: $8 \times 7 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3 = 56 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpt. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: $56 \text{ lei} \times 1,15 = 64,40 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitului pe mijloacele de transport se rotunjește la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3 :

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3 : capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3 , respectiv: $2.500 \text{ cm}^3 : 200 \text{ cm}^3 = 12,50$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2001 cm^3 și 2600 cm^3 inclusiv v, respectiv: 30lei/ 200 cm^3 ;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpt. 2.1, respectiv: $13 \times 30 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3 = 390 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpt. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,20, respectiv: $390 \text{ lei} \times 1,20 = 468 \text{ lei}$.

52. La punctul 110 – 115, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport”, se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

53. După punctul 115 se introduce un nou punct, pct. 115¹, cu următorul cuprins:

115¹. Sub incidența prevederilor de la art. 263 alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport și agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile și care este destinată utilizării în scopuri sportive și recreative definite de art. (2) alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

54. La punctul 116 – 119, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

55. După alineatul (1) al punctului 120 se introduce un nou alineat, alin. (2) cu următorul cuprins:

Codul fiscal

Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

Art. 264. - (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/transferă un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate

al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept."

Norme metodologice

120. [...] (2) Pentru definirea categoriilor de folosință ale vehiculelor rutiere se vor avea în vedere prevederile Ordinului Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNTR 2, cu modificările și completările ulterioare.

56. La punctele 122–127, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”, sintagma „certificatul fiscal” se înlocuiește cu sintagma „certificatul de atestare fiscală”, iar „Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei” se înlocuiește cu sintagma “Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor” La pct. 122, după alin. (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5), (6) și (7), cu următorul cuprins:

(5) Actele de transfer al dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal mijlocul de transport. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de ... lei.

(6) Înstrăinarea mijloacelor de transport fără respectarea prevederilor alin. (5) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor în vederea rectificării situației fiscale și evidenței privind înmatriculările auto.

(7) Mijloacele de transport noi, care nu au fost înmatriculate niciodată, înregistrate ca marfă în contabilitatea producătorilor sau dealerilor nu intră sub incidența prevederilor alin. (5) și (6).

57. La punctele 128 și 129 sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se înlocuiește cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”.

58. Alineatele (2) și (4) ale punctului 134 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

Art. 267. – [...] (4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se calculează

înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 6 lei.

Norme metodologice:

134 [...] (2) Autorizația nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației prevăzute la alin. (1) se platește anticipat și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

59. La punctul 153, după alineatul (1), se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 268. - (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 11 lei, în mediul rural și de până la 57 lei, în mediul urban.

(1¹) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 14 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 23 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 57 lei.

(5) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărei rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.000 lei. La nivelul municipiului București, această taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărei rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărei rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Norme metodologice:

153.[...] (2) Taxa de viză prevăzută la art.268 alin.(1¹) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz,

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației privind desfășurarea activității de alimentare publică se stabilește prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal și se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

60. Punctul 154 se modifică și va avea următorul cuprins:

154. Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv și se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

61. La punctul 155, alineatul (1), litera b) se abrogă.

62. La punctul 155 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

63. Punctul 157 se modifică și va avea următorul cuprins

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri și se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

64. La punctul 158, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

65. După punctul 159, se introduce un nou punct, pct. 159¹, cu următorul cuprins:

159¹ (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentare publică, prevăzută la art. 268 alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrative se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizația se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfășurarea de activități de alimentare publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 268 alin. (5) și art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

66. La punctul 195, se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

CAPITOLUL IX

Taxe speciale

Art. 282. - (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/ serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale."

Norme metodologice:

195.[...] (3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.

67. La punctul 210, litera d) se abrogă.

68. La punctul 215, alineatele (2) – (4) și (13) se abrogă.

69. După punctul 215 se introduc două noi puncte, pct. 215¹ și 215² cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

CAPITOLUL XI

Facilități comune

Facilități pentru persoane fizice

Art. 284. - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7)¹ Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia."

Norme metodologice

215¹. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titularii ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7-9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

215². (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215¹ persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire.

Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea și documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 și al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

70. Punctul 217 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal

Art. 285. - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii."

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperațiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Norme metodologice

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor și de alte taxe locale prevăzute la art. 282 și 283 din Codul fiscal organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie

socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate.

71. După punctul 219¹ se introduce un nou punct, pct. 219² cu următorul cuprins:

(1) Având în vedere și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Națională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Națională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

- a) răchitării, cod EFF-PDs;
- b) arbuști fructiferi, cod PSz;
- c) păstrăvării, cod PSp;
- d) fazanerii, cod PSF;
- e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;
- f) centre fructe de pădure, cod PSD;
- e) puncte achiziție fructe, ciuperci, cod Psu;
- f) ateliere împletituri, cod Psi;
- g) secții și puncte apicole, cod Psa;
- h) uscătorii și depozite de semințe, cod PSs;
- i) ciupercării, cod PSc;
- i) depozite forestiere, cod Paz.

72. Punctul 221 se abrogă.

73. După punctul 221 se introduce un nou punct, pct. 221¹ cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

Art. 286. - (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren, datorate de către persoanele juridice care efectuează investiții de peste 500.000 euro pe o perioadă de până la 5 ani inclusiv, astfel:

a) scutirea de impozit pe clădiri, de la data de întâi a lunii următoare finalizării clădirii;

b) scutirea de impozit pe teren, de la data de întâi a lunii următoare eliberării autorizației de construire."

(7) În cazul investițiilor de peste 500.000 euro, finalizate și puse în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei legi, consiliul local poate stabili cota de 0,25% la calculul impozitului pe clădiri, pe o perioadă de 3 ani inclusiv.

Norme metodologice

221¹. (1) Facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (6) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea.

(2) Prin efectuarea de investiții în sensul art. 286 alin. (6), se înțeleg investițiile de capital plasat în scopul obținerii de profit în legătură cu crearea unei noi unități, extinderea unei unități existente, demararea sau dezvoltarea unei activități care implică o schimbare în produsul sau procesul de fabricație al unei unități existente, prin aceasta urmărindu-se diversificarea, modernizarea precum și atingerea unei mai bune eficiențe economice.

74. La punctul 222 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins::

CAPITOLUL XII

Alte dispoziții comune

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

Art. 287. - Nivelul impozitelor și taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)-d).

Norme metodologice

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din același act normativ, cu până la 20% .

75. Punctul 223 se modifică și va avea următorul cuprins:

223. În anul 2007, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

76. La punctul 224, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Hotărârile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale

Art. 288. - (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite și taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Norme metodologice

224.[...](2) Termenul de hotărâri din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.

77. Punctul 225 se modifică și va avea următorul cuprins::

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1), din Legea nr. 343/2006, autoritățile deliberative ale administrației publice locale adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condițiile acesteia.

78. Punctul 240 se abrogă.

79. La punctul 255, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor și taxelor locale

Art. 292. - (1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) și (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioadă, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Administrației și Internelor.

Norme metodologice

255. (1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin

hotărâre a Guvernului, impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

80. La punctul 256, alineatul (5) după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c) cu următorul cuprins:

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293. - Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice

256.[...c] Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 69 din 20/01/2005.

81. Punctul 262 se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Art. 295. - (1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de

reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c) impozitul stabilit în condițiile alin. (1) și (3) ale art. 77¹. se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Art. 295¹. - În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată."

Norme metodologice

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum și cele rezultate din vânzarea timbrilor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

82. Punctele 270 - 278 se abrogă.

83. Punctul 285 se modifică și va avea următorul cuprins:

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) și d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

84. La punctul 289, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Dispoziții tranzitorii

Art. 296. - (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale

adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice

289.[...] (3) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru și taxele extrajudiciare.

85. După punctul 290 se introduce un nou punct, pct. 290¹ cu următorul cuprins:

290¹ (1) Nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anii 2007, 2008 și 2009 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2007, în anexa la hotărârea Guvernului adoptată în condițiile art. III din Legea nr. 343/2006.

(2) Pentru anii fiscali 2008 și 2009, Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București adoptă hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, până la data de 31 mai a anului precedent și vor fi aplicate începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

Art. II. - Prevederile art. I din prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. III – Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat

București, 21 decembrie 2006.
Nr. 1.861.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**privind notificarea sucursalelor instituțiilor de credit și a prestării de servicii în mod direct**

Având în vedere dispozițiile cap. IV și ale cap. VI ale titlului I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

în temeiul prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I**Domeniul de aplicare și definiții**

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește procedura și, după caz, condițiile înființării de sucursale și prestării de servicii în mod direct de către instituțiile de credit persoane juridice române în alte state membre și de către instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din alte state membre pe teritoriul României.

(2) Prevederile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător și instituțiilor financiare care intră sub incidența secțiunii a 2-a a cap. IV și secțiunii 1 a cap. VI ale titlului I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

CAPITOLUL II**Desfășurarea activității de către instituțiile de credit persoane juridice române în alte state membre****SECȚIUNEA 1****Dreptul de stabilire**

Art. 3. — Instituțiile de credit persoane juridice române pot desfășura în alte state membre una sau mai multe dintre activitățile pentru care sunt autorizate de Banca Națională a României, prin intermediul unei sucursale înființate potrivit procedurii de notificare prevăzute la secțiunea 1 a cap. VI al titlului I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

Art. 4. — (1) Notificarea prevăzută la art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 se transmite de către instituția de credit Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, pentru fiecare stat membru în care se intenționează desfășurarea activității.

(2) Documentația care însoțește notificarea trebuie prezentată în două exemplare, dintre care unul în limba română, iar celălalt în limba engleză, în traducere autorizată.

Art. 5. — Termenul prevăzut la art. 81 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 începe să curgă de la data la care documentația este completă.

Art. 6. — Instituțiile de credit trebuie să comunice Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere data începerii efective a activității sucursalei.

SECȚIUNEA a 2-a**Modificări ale informațiilor notificate**

Art. 7. — (1) În aplicarea art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, instituția de credit persoană juridică română informează Direcția supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României asupra oricărei intenții de modificare a aspectelor la care face referire art. 81 alin. (1) lit. b)—d) din ordonanță.

(2) În cazul înființării unei noi sucursale în același stat membru, instituția de credit va actualiza cel puțin informațiile prevăzute la art. 81 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

(3) Documentația care însoțește comunicarea se transmite într-un singur exemplar, în limba română.

(4) În cazul în care, în urma analizării informațiilor primite, Banca Națională a României — Direcția supraveghere nu este de acord cu continuarea activității sucursalei în noile condiții, va informa asupra acestui fapt instituția de credit și autoritatea competentă din statul membru unde se desfășoară activitatea, în termenul prevăzut la art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

SECȚIUNEA a 3-a**Dreptul de prestare de servicii în mod direct**

Art. 8. — Instituțiile de credit persoane juridice române pot desfășura în alte state membre una sau mai multe dintre activitățile pentru care sunt autorizate de Banca Națională a României, în mod direct, urmând procedura de notificare prevăzută la art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, cu respectarea, în mod corespunzător, a prevederilor art. 4.

CAPITOLUL III**Desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din statele membre**

Art. 9. — Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din alte state membre pot desfășura în România, printr-o sucursală sau în mod direct, una sau mai multe activități prevăzute în autorizația acordată de autoritatea competentă din statul membru de origine, pe baza notificării transmise Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere de către autoritatea competentă din statul membru de origine, cu respectarea dispozițiilor din secțiunea 1 a cap. IV al titlului I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

Art. 10. — (1) Banca Națională a României — Direcția supraveghere comunică instituției de credit în cauză, dacă este cazul, lista actelor normative din România, adoptate în scopul protejării interesului general, care reglementează condiții specifice în care anumite activități pot fi desfășurate.

(2) Lista actelor normative prevăzută la alin. (1) este publicată și pe site-ul Băncii Naționale a României și este actualizată permanent de Direcția reglementare și autorizare.

Art. 11. — Instituția de credit, autorizată și supravegheată de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, ce urmează să desfășoare în România activitate printr-o sucursală trebuie să comunice Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere data începerii efective a activității sucursalei.

Art. 12. — (1) Orice intenție de modificare a informațiilor furnizate în scopul desfășurării activității pe teritoriul României printr-o sucursală se notifică în scris Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere de către instituția de credit în cauză.

(2) Banca Națională a României — Direcția supraveghere comunică instituției de credit în cauză, dacă este necesar, noile condiții în care activitatea urmează să fie desfășurată pe teritoriul României.

Art. 13. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage aplicarea de măsuri și/sau sancțiuni potrivit art. 226 și 229 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

Art. 14. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 11 decembrie 2006.
Nr. 10.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în temeiul dispozițiilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 23 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe și reglementează:

— clasificarea creditelor acordate clienței din afara sectorului instituțiilor de credit;

— clasificarea creditelor acordate altor instituții de credit și a plasamentelor constituite la acestea;

— constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit.“

2. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Instituțiile de credit vor proceda la scoaterea în afara bilanțului a tuturor sumelor aferente unui credit sau unui plasament, în cazul în care cel puțin una dintre sumele respective înregistrează un serviciu al datoriei mai mare de 360 de zile.“

3. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Operațiunile de scoatere în afara bilanțului vor fi precedate în fiecare caz de încadrarea sumelor respective în categoria «pierdere» și de constituirea sau regularizarea, după caz, a provizioanelor specifice de risc de credit.“

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 11 decembrie 2006.
Nr. 12.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

N O R M Ă**pentru modificarea și completarea Normei Băncii Naționale a României nr. 4/2006 privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor financiare nebancaire**

În temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta normă.

Articol unic. — Norma Băncii Naționale a României nr. 4/2006 privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor financiare nebancaire, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 3 mai 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Preambulul va avea următorul cuprins:

„Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (1), art. 59, art. 62 alin. (2), art. 63 alin. (3) și (3¹) și ale art. 65 din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006,

în temeiul prevederilor art. 72 din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta normă.“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta normă reglementează procedura de notificare, precum și cerințele, termenele și documentația necesare înscrierii în registre a instituțiilor financiare nebancaire, persoane juridice române, a sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancaire, persoane juridice străine, care se vor constitui în conformitate cu prevederile titlului I din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, denumită în continuare *ordonanță*, și a entităților înscrise în listele prevăzute la art. 62 alin. (1) și (1¹) din ordonanță, precum și, după caz, a celor care rezultă din reorganizarea acestora.“

3. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Instituțiile financiare nebancaire, cu excepția caselor de amanet, a caselor de ajutor reciproc și a persoanelor juridice fără scop patrimonial care acordă credite exclusiv din fonduri publice ori puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, pot include în obiectul de activitate una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b), c) și f) din ordonanță, precum și activitățile prevăzute la art. 7 alin. (2)—(4) și cele care pot fi încadrate la art. 8 din ordonanță, în măsura în care sunt legate de activitatea de creditare.“

4. La articolul 3, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Activitatea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. d) din ordonanță poate fi efectuată numai de către instituțiile financiare nebancaire organizate sub forma caselor de amanet, activitatea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. e) din ordonanță poate fi efectuată numai de către instituțiile financiare nebancaire organizate sub forma caselor de ajutor reciproc, iar activitatea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. e¹) din ordonanță poate fi efectuată numai de către instituțiile financiare nebancaire organizate sub forma persoanelor juridice fără scop patrimonial care acordă credite exclusiv din fonduri publice ori puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil.“

5. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Persoanele juridice fără scop patrimonial care acordă credite exclusiv din fonduri publice ori puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, nu pot include în obiectul principal de activitate altă activitate decât cea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. e¹) din ordonanță.“

6. La articolul 3, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Obiectul de activitate al instituțiilor financiare nebancaire prevăzut în actul constitutiv, exprimat prin clase CAEN, trebuie, dacă este cazul, să cuprindă în cadrul activității principale și al celor secundare, în mod explicit, activitățile ce vor fi derulate, în conformitate cu prevederile art. 7 și 8 din ordonanță, precum și, după caz, cu cele ale legilor speciale care le reglementează activitatea.“

7. La articolul 3, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Actul constitutiv al instituțiilor financiare nebancaire trebuie să prevadă la secțiunea referitoare la obiectul de activitate secundar faptul că activitățile înscrise în obiectul secundar, altele decât cele de creditare, vor fi efectuate numai în măsura în care sunt legate de activitatea de creditare.“

8. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Cerința prevăzută la alin. (6) nu se aplică în cazul activităților, altele decât cele de creditare, permis a fi efectuate prin legi speciale care reglementează activitatea instituțiilor financiare nebancaire.“

9. La articolul 10 alineatul (1), litera k) va avea următorul cuprins:

„k) lista normelor interne care reglementează activitatea instituției financiare nebancaire, elaborate cu respectarea cerințelor ordonanței și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, însoțită de declarația privind aprobarea acestora de către organele statutare. Ambele documente trebuie să fie semnate de conducătorii instituției financiare nebancaire.“

10. La articolul 12 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) declarația pe propria răspundere prevăzută în anexa nr. 2, completată și semnată de reprezentantul permanent al administratorului;“

11. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Neîndeplinirea cerințelor generale prevăzute de prezenta normă și de ordonanță, nedepunerea sau depunerea incompletă ori cu întârziere a documentației prevăzute de prezenta secțiune reprezintă motive de respingere a cererii de înscriere în Registrul general.“

12. La articolul 19 alineatul (2), litera j) va avea următorul cuprins:

„j) lista normelor interne care reglementează activitatea sucursalei, elaborate cu respectarea cerințelor ordonanței și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, însoțită de

declarația privind aprobarea acestora de către organele statutare. Ambele documente trebuie să fie semnate de conducătorii sucursalei.“

13. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — În vederea înregistrării în Registrul de evidență, în termen de 30 de zile de la data înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își au sediul, persoanele juridice fără scop patrimonial care acordă credite exclusiv din fonduri publice ori puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, remit Băncii Naționale a României cererea de înscriere în Registrul de evidență, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1b, însoțită de următoarele documente:

a) declarație pe propria răspundere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, completată și semnată de fiecare conducător;

b) copie de pe actul de identitate pentru fiecare dintre conducători, a cărei conformitate cu originalul va fi certificată de posesorul actului de identitate;

c) copia statutului și a actului constitutiv;

d) copia certificatului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își au sediul;

e) copia certificatului de înregistrare fiscală;

f) copia documentului valabil eliberat de o agenție guvernamentală, care să ateste acreditarea entității respective pentru desfășurarea activității de acordare de împrumuturi din fonduri publice.“

14. La articolul 23 alineatul (5), prima teză va avea următorul cuprins:

„(5) Casele de amanet, casele de ajutor reciproc și persoanele juridice fără scop patrimonial pot desfășura activitățile prevăzute în obiectul de activitate numai după primirea de la Banca Națională a României a documentului care atestă înscrierea în Registrul de evidență.“

15. La articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Neîndeplinirea cerințelor prevăzute de prezenta normă și de ordonanță, nedepunerea sau depunerea incompletă ori cu întârziere a documentației prevăzute la art. 21, 22 sau 22¹, după caz, reprezintă motive de respingere a cererii de înscriere în Registrul de evidență.“

16. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea poate fi respinsă și în cazul nerespectării termenelor prevăzute la art. 23 alin. (2).“

17. La articolul 24, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În situația în care cererea prevăzută la alin. (4) este depusă într-un termen mai mare de 30 de zile de la comunicarea actului care atestă neaprobarea cererii de înscriere în Registrul de evidență, aceasta trebuie să fie însoțită, pe lângă documentele prevăzute la art. 21, 22 sau 22¹, după caz, de certificat/adeverință eliberat/eliberată de grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială solicitantul își are sediul, cu maximum 15 zile înainte de depunerea la Banca Națională a României, sau de certificatul constatator emis de registrul comerțului, eliberat cu maximum 15 zile înainte de depunerea la Banca Națională a României, după caz.“

18. La articolul 25, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Prevederile cap. II secțiunea 1, ale art. 11, 12, 13, art. 15 alin. (1)—(3) și ale art. 16

alin. (1)—(4) sau, după caz, ale art. 17 și 18 se aplică în mod corespunzător entităților ce fac obiectul înscrierii în Registrul general cuprinse în lista prevăzută la art. 62 alin. (1) din ordonanță, inclusiv celor rezultate în urma reorganizării acestora, precum și entităților ce fac obiectul înscrierii în Registrul general, rezultate din reorganizarea persoanelor juridice fără scop patrimonial care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006, derulau, pe lângă activități de creditare din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale cu caracter rambursabil/nerambursabil, și activități de creditare din fonduri private.“

19. După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 26¹, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — (1) În vederea înscrierii în Registrul general, în termen de cel mult 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 266/2006, entitățile care provin din reorganizarea persoanelor juridice fără scop patrimonial care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006, derulau, pe lângă activități de creditare din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale cu caracter rambursabil/nerambursabil, și activități de creditare din fonduri private vor remite Băncii Naționale a României cererea de înscriere în Registrul general, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, însoțită de documentația prevăzută la art. 26 alin. (1), cu excepția lit. c), d) și j).

(2) În locul documentelor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. c), d) și j) se vor remite:

(i) hotărârea organului statutar privind majorarea capitalului social după data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006;

(ii) în cazul în care entitatea respectivă remite Băncii Naționale a României documentul prevăzut la lit. i), aceasta trebuie să remită și documentul emis de instituția de credit la care au fost efectuate vărsămintele aferente majorării capitalului social, conform hotărârii organului statutar, din care să rezulte sumele vărsate de fiecare dintre acționari;

(iii) descrierea activității desfășurate, a structurii organizatorice, precum și situațiile financiare aferente ultimilor 2 ani, cuprinzând bilanțul, contul de profit și pierdere, situația modificării capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie, politicile contabile și notele explicative. În cazul în care entitățile solicitante s-au constituit de mai puțin de 2 ani, se remite cea mai recentă situație financiară. În situația în care entitatea solicitantă a fost supusă unui proces de reorganizare prin fuziune după data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006, se remite și bilanțul de fuziune.

(3) În cazul entităților care la data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006 îndeplineau cerințele privind nivelul minim al capitalului social prevăzut de ordonanță și de reglementările emise în aplicarea acesteia și care ulterior acestei date nu au mai efectuat modificări ale capitalului social, în locul documentelor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se remite o situație semnată de reprezentanții legali ai solicitantului din care să rezulte nivelul și structura pe acționari a capitalului social subscris și vărsat la data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006, însoțită de bilanțul întocmit pentru aceeași dată.“

20. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 32¹, cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. — În vederea înregistrării în Registrul de evidență, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 266/2006, persoanele juridice fără scop patrimonial care desfășoară activitate de acordare de credite exclusiv din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, remit Băncii Naționale a

României cererea de înscriere în Registrul de evidență, prevăzută în anexa nr. 1b, însoțită de documentele prevăzute la art. 22¹ și de o declarație pe propria răspundere din partea conducătorilor acesteia, din care să rezulte faptul că respectiva entitate desfășoară activitate de acordare de credite exclusiv din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil.“

21. Anexa nr. 1b va avea următorul cuprins:

„Anexa nr. 1b

Cerere de înscriere în Registrul de evidență*)

Subsemnatul/subsemnații
(numele și prenumele)

în calitate de reprezentant/reprezentanți legal/legali al/ai
(denumirea casei de ajutor reciproc/casei de amanet/persoanei juridice fără scop patrimonial care desfășoară activitate de acordare de credite exclusiv din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, pentru care se solicită înscrierea în Registrul de evidență)

solicit/solicităm înscrierea în Registrul de evidență a
(denumirea casei de ajutor reciproc/casei de amanet/persoanei juridice fără scop patrimonial care desfășoară activitate de acordare de credite exclusiv din fonduri publice sau puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale, cu caracter rambursabil/nerambursabil, pentru care se solicită înscrierea în Registrul de evidență)

În susținerea cererii mele/noastre anexez/anexăm următoarea documentație, în conformitate cu prevederile Normelor privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor nebancale**)

Adresa noastră de contact este

Telefon

Fax

Data

Semnătura

*) Cererea va fi adresată Băncii Naționale a României — Direcția reglementare și autorizare.

**) În cazul neprezentării unor documente, prezentării unor documente necorespunzătoare sau al existenței altor deficiențe, se vor face precizări suplimentare.“

22. La anexa nr. 2, ultimul alineat va avea următorul cuprins:

„se completează de către administratorii, acționarii semnificativi, reprezentantul permanent al administratorului, auditorul financiar ai/al instituției financiare nebancale (persoane fizice);“.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 19 decembrie 2006.

Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

